

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedhi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. मि 380 विषय पुष्प

नांव पुष्पकोश मालम्भ

लेखक/लिपीकार -

पृष्ठ 53

काळ शे 9625 पूर्ण/अपूर्ण -

अथ पुरुषोत्तममाहात्म्यप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः श्रीगुरुभ्योनमः श्रीगोपीजनवल्लभायनमः वंदेवंदारुमंदारं वंदेदावनविनो
 दिनम् वंदेदावनकलानाथं पुरुषोत्तममद्भुतम् १ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सर-
 स्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् २ नैमिषारण्यमाजगमुर्मुनयः सत्रकाम्यया असितो देवलः पैलः
 सुमंतुः पिण्डलायनः ३ सुमतिः काश्यपश्चैव जाबालिर्भृगुरंगिराः वामदेवः सुतीक्ष्णश्च शर-
 भंगश्च पर्वतः ४ आपस्तंबाथ मांडव्योऽगस्त्यः कात्यायनस्तथा रथीतरोऽब्रभुश्चैव कपिलो रै-
 भ्य एव च ५ गौतमो मुद्गलश्चैव कौशिको गालवः क्रतुः अत्रिर्विश्वस्त्रितः शक्तिर्बुधो बौधायनो
 वसुः ६ कौंडिन्यः पृथुहारीतौ धूम्रः शंकुश्च संकृतिः शनिर्विभांडकः पंकोर्गर्गः काणाद एव च ७
 जमदग्निर्भरद्वाजो धूमपो मौनभार्गवः कर्कशः शौनकश्चैव शतानंदो महातपाः ८ विशालारव्यो
 विष्णुवृद्धो जर्जरौ जयजंगमौ पारः पाशधरो पुरो महाकायोऽथ जैमिनिः ९ महाश्रीवो महाबाहु
 महोदर महाबलौ उद्दालको महासेन आर्त्त आमलकप्रियः १० ऊर्ध्वबहु रूर्ध्वपाद एकपादश्च
 दुर्धरः उग्रशीलो जलाशी च पिंगलोऽत्रिर्भुस्तथा ११ शंडीरः करुणः कालः कैवल्यश्च कलाधरः
 श्वेतबाहूरो मपादः कद्रुः कालाग्निरुद्रगः १२ श्वेताश्वतर एवाद्यः शरभंगः पृथुश्च वाः एते सशिष्या
 ब्रह्मिष्ठा वेदवेदांगपारगाः १३ लोकानुग्रहकर्तारः परोपकृतिशीलिनः परप्रियरतानित्यं श्रौत
 स्मार्त्तपरायणाः १४ नैमिषारण्यमासाद्य सत्रं कर्त्तुं समुद्यताः तीर्थयात्रामथोद्दिश्य गेहात्सू-
 तो विनिर्गतः १५ पृथिवीं पर्यटन् चैव नैमिषे दृष्टवान् मुनीन् तान् सशिष्यान् नमस्कृत्तुं संसारा-

णवतारकान् १६ सूतः प्रहर्षितः प्रागाद्यन्नासंस्ते सुनीचराः ततः सूतं समायातं रक्तवल्कलधारिणम् १७ प्रसन्नवदनं शांतं परमार्थविशारदम् अशेषगुणसंपन्नमशेषानंदसंप्लुतम् १८ ऊर्ध्वपुंड्रधरं श्रीमन्नाममुद्राविराजितम् शंखचक्रधरं दिव्यगोपीचंदनमृत्स्नया १९ लसच्छीतुलसीमालंजटामुकुटमंडितम् जपंतं परमं मंत्रं हरेः शरणमद्रुतम् २० सर्वशास्त्रार्थसारज्ञं सर्वलोकहितैरतम् जितेन्द्रियं जितक्रोधं जीवन्मुक्तजगद्गुरुम् २१ व्यासप्रसादसंपन्नं व्यासवद्विगतस्पृहम् तं हृत्स्वासहस्रोत्थाय नैमिषेयामहर्षयः २२ श्रोतुकामाः समावधुर्विचित्राविविधाः कथाः ततः सूतो विनीतात्मा सर्वानृषिवरान्मुदा बह्वांजलिपुटो भूत्वा ननामदंडवन्मुहुः २३ ऋषय ऊचुः सूतसूतचिरं जीव महाभाग वतो भवान् अस्माभिस्त्वासनं तेन कल्पितं सुमनोहरम् २४ अत्रास्यतां महाभाग श्रोतोसीत्यवदन्दिजाः इत्युक्त्वा सूपविष्टेषु सर्वेषु च तपस्विषु २५ तपोवृद्धिततस्पृष्ट्वासर्वान्सुनिगणान्मुदा निर्दिष्टमासनं भोजेन विनयाद्रौ महर्षिणिः २६ सुखासीनं ततस्तनुविश्रांतसुपलक्ष्य च श्रोतुकामाः कथाः पुण्या इदं वचनं मधुवनं २७ ऋषय ऊचुः सूतसूतमहाभाग भाग्यवानसि सांप्रतम् पाराशर्यवचो हाद्वैतं वेदकृपया गुरोः २८ सुरवीकश्चिद्रवानद्यविराट्पृष्टः कथं वने श्लाघनीयो ऽसि पूज्यो ऽसि व्यासशिष्यशिरोमणे २९ संसारे स्मिन्सारे तु श्रोतव्यानि सहस्रशः तत्र श्रेयस्करं स्वल्पं सारभूतं च यद्वेत् ३० तन्नो वद माहाभाग यत्ते मनसि निश्चितम् संसारार्णवमग्नानां पारदं शतभदं च यत्

३१ अज्ञानतिमिरांधानानेत्रदानपरायण वदशीघ्रंकथासारंभवरोगरसायनम् ३२ ह
 रिलीलारसोपेतं परमानंदकारणम् एवंष्टुष्टुः शौनकाद्यैः सूतः प्रोवाच प्राञ्जलिः ३३ सू
 तउवाच शृण्वंतु मुनयः सर्वे मदुक्तं समनो हरम् आदावहंगतो विप्रास्तीर्थेषुष्करसंज्ञि-
 तम् ३४ स्नात्वा तृष्वाभ्रषीन् पुण्यान् सरान् पितृगणानथ ततः प्रयातो यमुनां प्रतिबंधवि-
 नाशिनीम् ३५ क्रमादन्यानि तीर्थानि गत्वा गंगामुपागतः ततः काशीमुपागम्य गङ्गां गत्वा त-
 तः परम् ३६ पितृनिस्वाततो वेणीकृष्णां च तदनंतरम् ततः स्नात्वा च गंडक्यां पुलहाश्रममव-
 जम् ३७ धेनुमत्यामहं स्नात्वा ततः सारस्वते तटे त्रिरात्रमुषितो विप्रास्ततो गोदावरीं गतः ३८
 कृतमालांचकावेरीं निर्विध्यां ताम्रपर्णिकाम् तार्पी वैहायसीं नंदां नर्मदां शर्मदां गतः ३९ ग-
 त्वा चर्मण्वतीं पश्चात्सेतुबंधमथागमम् ततो नारायणं द्रष्टुं गतो हं बदरीवनम् ४० ततो नारा-
 यणं दृष्ट्वा तापसानभिवाद्य च नत्वा स्तुत्वा च तं देवं सिद्धक्षेत्रमुपागतः ४१ एवमादिषु तीर्थेषु
 भ्रमन्नागतवान् कुरुन् जांगलं देशमासाद्य हस्तिनापुरगोभवम् ४२ तत्र श्रुतं विष्णुरातो
 राज्यमुत्सृज्य जग्मिवान् गंगातीरं महापुण्यमृषिभिर्बहुभिर्हिजाः ४३ तत्र सिद्धाः समाजग-
 र्योगिनः सिद्धिभूषणाः देवर्षयश्च तत्रैव निराहाराश्च केचन ४४ वातां बुपर्णाहाराश्च स्वा-
 साहाराश्च केचन फलाहाराः परे केचित् फेनाहाराश्च केचन ४५ तं समाजं प्रष्टुं कामस्तत्रा-
 हं गमं हिजाः तत्राजगाम भगवान् ब्रह्मभूतो महासुनिः ४६ व्यासपुत्रो महातजाः शुकदे-

पु.मा.
२

वः प्रतापवान् श्रीकृष्णचरणां भोजे मनसोधारणां दधत् ४७ तं ह्यष्टवर्षयोगीशं कंबुकंठं
महोन्नतम् स्निग्धालकावृतमुखं गूढजन्तुं ज्वलत्प्रभम् ४८ अवधूतं ब्रह्मभूतं धीवद्विर्बालकैर्द-
तम् स्त्रीगणैर्धूलिहस्तैश्च मक्षिकाभिर्गजो यथा ४९ धूलिधूसरसर्वगं शुकं दृष्ट्वा महामुनिम्
मुनयः सहस्रोत्तस्थुर्वद्वा जलिपुटामुदा ५० स्त्रियो मूढाश्च बालास्ते तं दृष्ट्वा दूरतः स्थिताः पश्चा-
त्तापसमायुक्ताः शुकं नत्वा गृहान् ययुः ५१ आसनं कल्पयांचक्रुः शका योन्नतमुत्तमम् आसेदु-
र्मुनयो भोजकर्णिकायाश्छुदा इव ५२ तत्रोपविष्टो भगवान् महामुनिर्व्यासात्मजो ज्ञानमहा-
ब्धिचंद्रमाः पूजां दधत् ब्राह्मणकल्पितां तदारराजतारावृतचंद्रमा इव ५३ इति श्रीबृहन्ना-
रदीये पुरुषोत्तममहात्म्ये शुकदेवागमनं नाम प्रथमोऽध्यायः १ सूत उवाच राजापुष्टं
केनोक्तं श्रीमद्भागवतं परम् शुकप्रसादात्तच्छ्रुत्वा हस्वाराजो विमोक्षणम् १ अत्राहमागतो विप्रा-
न्सन्नोद्यमपरायणान् द्रष्टुकामः कृतार्थोऽहं जातो दीक्षितदर्शनात् २ ऋषय ऊचुः साधो
वाचोत्तरं त्यक्त्वा सूता पूर्वं वदस्व नः कृष्णद्वैपायनमुरवात्पुत्रं तत्प्रसादतः ३ सारात्सारतरां
पुण्यां कथामात्मप्रसादनीम् पाययस्व महाभाग स्रग्धाधिकैतरां पराम् ४ सूत उवाच
विलोमजोऽपि धन्योऽस्मि यन्मां पृच्छत सत्तमाः यथा ज्ञानं प्रवक्ष्यामि यच्छ्रुतं व्यासवक्त्रतः ५ ए-
कदानारदो गच्छन् नरनारायणालयम् तापसैर्बहुभिः सिद्धैर्देवैरपि निषेवितम् ६ बदर्यक्षामलै-
र्विल्वैराम्रैराम्नातकैरपि कपित्थैर्जंबुनीपाद्यैर्दक्षैरन्यैर्विराजितम् ७ विष्णुपादोदकीपुण्याऽल-

अ-

१

२

कनंदास्तितत्रच तत्रगत्वानमद्देवंनारायणमहामुनिम् ८ परब्रह्मणिसंलग्नमानसंचजिते
 द्वियम् जितारिषट्कममलंप्रस्फुरद्बहुलप्रभम् ९ नमस्कृत्वाचसाष्टांगंदेवदेवंतपस्वि
 नम् कृतांजलिपुदोभूत्वातुष्टावनारदोविभुम् १० नारदउवाच देवदेवजगन्ताथ
 कृपाकूपारसत्यते सत्यव्रतस्त्रिसत्योसिसत्यात्मासत्यसंभवः ११ सत्ययौनेनमस्तेस्तुत्वा
 महंशरणंगतः तपस्तेखिलशिक्षार्थमर्यादास्थापनायच १२ अन्यथैककृतात्पापात्कलौ
 मज्जतिमेदिनी तथैवपुण्यात्तरतिपुण्यपापिजनावृता १३ कृतादिषुयथापूर्वमेकगंतत्स
 मस्तगम् तादृक्स्थितिर्निराकृत्यकलौकर्तैवकेवलम् १४ लिप्यतेपुण्यपापाभ्यामितितेत
 पसिस्थितिः भगवन्प्राणिनःसर्वेविषयासक्तमानसाः १५ दारापत्यगृहासक्तास्तेषांहितक
 रंचयन् ममापिहितकृत्किंचिद्विचार्यवक्तुमर्हसि १६ त्वन्मुखोच्छ्रोतुकामोहंब्रह्मलोकादि-
 हागतः उपकारप्रियोविष्णुरिति वेदेविनिश्चितम् १७ तस्माल्लोकोपकारायकथासारंवदाधु
 ना यस्यश्रवणमात्रेणनिर्भयंविंदतेपदम् १८ नारदस्यवचश्चुत्वाप्रहस्यभगवानृषिः क-
 थांकथितुमारिभेषुपुण्यांशुवनपावनीम् १९ श्रीनारायणउवाच गोपांगनावदन
 पंकजषट्पदस्यरासेश्वरस्यरसिकाभरणास्यपुंसः वृंदावनेविहरतोव्रजभर्तुरादेः पुण्यांक
 थांभगवतःशृणुनारदत्वम् २० चक्षुर्निमेषपतितोजगतांविधातानत्कर्मवत्सकथितुंभवि-
 कःसमर्थः तंचापिनारदमुनेभगवच्चरिभ्रंजानासिसारसरसंवचसामगम्यम् २१ तथा

पु. मा.
३

पिवक्ष्ये पुरुषोत्तमस्य माहात्म्यमत्यद्भुतमादरेण दारिद्र्यवैधव्यहरं यशस्यं सत्पुत्रदं मोक्षदं
माशुसेव्यम् २२ नारद उवाच पुरुषोत्तमस्तु को देवो माहात्म्यं तस्य किं पुने अ
त्यद्भुतमिवाभाति विस्तरेण वदस्व मे २३ सूत उवाच नारदोक्तं वचः श्रुत्वा मुनिर्ना
रायणो ब्रवीत् समाधाय मनः सम्यक् मुहूर्त्तं पुरुषोत्तमेत् २४ श्रीनारायण उवाच
पुरुषोत्तमेति मासस्य नामाप्यस्ति सहेतुदम् तस्य स्वामी कृपासिंधुः पुरुषोत्तम उच्यते
२५ ऋषिभिः प्रोच्यते तस्मान्मासः श्रीपुरुषोत्तमः तस्य व्रतविधानेन प्रीतः स्यात्पुरुषोत्त
मः २६ नारद उवाच संति मध्वादयो मासाः सेश्वरास्ते श्रुता मया तन्मध्येन श्रु-
तो मासः पुरुषोत्तम संज्ञकः २७ पुरुषोत्तमस्तु को मासस्तस्य स्वामी कृपानिधिः पुरुषोत्त
मः कथं जातस्तन्मे ब्रूहि कृपानिधे २८ स्वरूपं तस्य मासस्य सविधानं वद प्रभो किं कर्त्तव्यं-
कथं स्नानं किं दानं तत्र सत्यते २९ जपपूजोपवासादिसाधनं किंच भण्यताम् तुष्येत्कृतेन को
देवः किं फलं वा प्रयच्छति ३० एतदन्यच्च यत्किंचित्त्वं ब्रूहि तपो धन अनां पृष्टमपि ब्रूयुः
साधवो दीनवत्सलाः ३१ नरा ये भुवि जायन्ते परभाग्यानुवर्तिनः दारिद्र्यपीडितानित्यं रोगि-
णिणः पुत्रकांक्षिणः ३२ जडामूका दांभिकाश्च हीनविद्याः कुचैलिनः नास्तिकालं पदानि चा-
जर्जराः परसेविनः ३३ नष्टाशा भग्नसंकल्पाः क्षीणासत्त्वाः कुरूपिणः रोगिणः कुष्ठिनोऽप्यं-
गानेऽत्र हीनाश्च केचन ३४ इष्टमित्रकलत्रासपितृमातृवियोगिनः शोकदुःखादिशुष्कांगाः

अ.
२

३

स्पष्टवस्तुविवर्जिताः ३५ पुनर्नैवंविधास्तेस्युर्यत्कृतेनश्रुतेनच पठितेनानुचीर्णेनतद्वदस्वमम
 प्रभो ३६ वैधव्यं वैध्यतादोषहीनांगत्वदुराधयः रक्तपित्ताद्यपस्मारराजयक्ष्मादयश्चये ३७
 एतैर्दोषसमूहैश्चदुःखितान् वीक्ष्यमानवान् दुःखितोऽस्मिजगन्नाथकृपांकृत्वाममोपरि ३८
 विस्तरेणवदब्रह्मन्मन्मनोमोदहेतुकम् सर्वतःसर्वतत्त्वानांनिधानंत्वमसिप्रभो ३९ सूतउ
 वाच इतिविधितनयोदितंरसालंजनहितहेतुनिशम्यदेवदेवः अभिनवघनरावरम्यवाचा
 ऽवददभिपूज्यमुनिस्रग्धांशुशान्तम् ४० इतिश्रीबृहन्नारदीयेपुरुषोत्तममाहात्म्येश्रीनारा
 यणनारदसंवादेप्रश्नविधिर्नामद्वितीयोऽध्यायः २ ऋषयऊचुः नारायणोनरसर्वो
 यदुवाचशुभंवचः नारदायमहाभागतन्नोवदसविस्तरम् १ सूतउवाच नारायणव-
 चोरम्यंश्रूयतां हिजसत्तमाः यदुक्तंनारदायैतत्प्रवक्ष्यामियथाश्रुतम् २ श्रीनारायणउ
 वाच शृणुनारदवक्ष्यामियदुक्तंहरिणापुरा राक्षेयुधिष्ठिरायैवश्रीकृष्णोनमहात्मना ३ ए
 कदाधार्मिकोराजाऽजातशत्रुर्युधिष्ठिरः द्यूतेपराजितोदुष्टैर्धार्तराष्ट्रैश्छलप्रियैः ४ समक्षम-
 निसंभूताकृष्णाधर्मपरायणा दुःशासनेनदुष्टेनकचेष्वादायकर्षिता ५ आकृष्टानिचवासां
 सिश्रीकृष्णोनस्तरक्षिता पश्चाद्राज्यं परित्यज्यप्रयाताःकाम्यकवनम् ६ अत्यंतकेशमापन्नाः
 पार्थावन्यफलाशिनः विष्वक्चाचिताःसर्वेगजाइववनौकसः ७ अथतान्दुःखितान्द्रष्टुंभ
 गवान्देवकीसुतः जगामकाम्यकवनंमुनिभिःपरिवारितः ८ तं दृष्ट्वासहसोत्तस्थुर्देहाःप्रा

पु.मा
४

प्राणानिवागतान् पार्थाःसस्वजिरेप्रीत्याश्रीकृष्णंप्रेमविकलाः ९ तौचानीनमतांभक्त्या
यमौहरिपदांबुजम् द्रौपदीतंननामाशुशनैःशनैरतंद्रिता १० तान्दृष्ट्वादुःखितान्पार्था-
नुरौरवाजिनवाससः धूलिभिर्धूसरान्रूक्षान्सर्वतःकचसंवृतान् ११ पांचालीमपितनंगीं
तादृशींदुःखसंवृताम् तेषांदुःखमतीवोग्रंदृष्ट्वैवानीवदुःखितः १२ धार्तराष्ट्रान्दग्धुकामो
भगवान्भक्तवत्सलः चक्रेकोपंसविश्वात्माभ्रूभंगकुटिलेक्षणाः १३ कोटिकालकरालास्यः
प्रलयाग्निरिवोत्थितः संदष्टौष्ठपुटःप्रोच्चैस्त्रिलोकींज्वलयन्निव १४ सीतावियोगसंतप्तः
साक्षाद्दशरथिर्यथा तमालक्ष्यतदावीरोबीभत्सर्जातवेपथुः १५ उत्थायकृष्णंतुष्टाव
बद्धांजलिपुटंभिया धर्मानुमोदितःशीघ्रंद्रौपद्याचतथापरैः १६ अर्जुनउवाच
हेकृष्णजगतांनाथनाथनाहंजगद्बहिः त्वमेवजगतांपातामांनपासिकथंप्रभो १७ य
च्चक्षुःपतनेनैवब्रह्मणःपतनंभवेत् तत्कोपेनभवेत्किंवाकोवेदकिंभविष्यति १८ क्रोधंसं
हरसंहर्तृस्ताततातजगत्पते त्वद्दिधानांचकोपेनजगतःप्रलयोभवेत् १९ वंदेत्वांसर्वत
त्वंसंसर्वकारणकारणम् वेदवेदांगबीजस्यबीजंश्रीकृष्णामीश्वरम् २० त्वमीश्वरोऽसृजः
सर्वजगदेतच्चराचरम् सर्वमंगलमांगल्यबीजरूपःसनातनः २१ सकथंस्वकृतहन्त्यात्
विश्वमेकापराधतः मशकान्भस्मसात्कर्तुंकोवादहतिमंदिरम् २२ श्रीनारायणउवा
च इतिविज्ञाप्यश्रीकृष्णंफाल्गुनःपरवीरहा बद्धांजलिपुटोभूत्वाप्रणनामजनार्दनम्

अ
३

४

२३ सूत उवाच हरिः क्रोधं निरस्याशु सौम्योऽभूच्चंद्रमा इव तमालक्ष्य तदा सर्वे पांड-
 वाः स्वास्थ्यमागताः २४ प्रीत्युत्कुलसुरवाः सर्वे प्रणेमुः प्रेमविह्वलाः श्रीकृष्णं पूजयान् चक्रुर्व-
 न्यैर्मूलफलादिभिः २५ श्रीनारायण उवाच ततः प्रसन्नं श्रीकृष्णं शरण्यं भक्तव-
 त्सलम् विनयावनतो भूत्वा हृहत्येवमपरिपुतः २६ बद्धांजलिगुडाकेशो नामं नामं पुनः पुनः
 तं तथा कृतवान् प्रभ्रंयथा पृच्छति यं भवान् २७ श्रुत्वा भगवान् र्दध्यौ मुहूर्त्तं मनसा हरिः ध्यात्वा
 ऽश्वास्य सहृदं पांचालीं च धृतव्रताम् उवाच वदतां श्रेष्ठः पांडवानां हितं वचः २८ श्री-
 कृष्ण उवाच शृणु राजन् महाभाग बीभत्सो ह्यथ मद्बचः अपूर्वो यं कृतः प्रभो नोत्तरं वक्तुमु-
 त्सहे २९ एष गुह्यतरो लोके ऋषीणामपि दुर्घटः तथापि वक्ष्ये मित्रत्वाद्भक्तत्वाच्च तवाजुन
 ३० तदुत्तरमतीवो ग्रंथमनः शृणु स ब्रत मध्वा दयश्च ये मासालवपक्षाश्च नाडिकाः ३१
 यामास्त्रियामाभ्रतवो मुहूर्त्तान्ययने उभे हायनं च युगान्येव परार्द्धाः परे च ये ३२ नद्योर्णव
 हृदाः कूपा वापी पल्वलनिर्झराः लतौषधिद्रुमाश्चैव त्वक्सारः पादपाश्च ये ३३ वनस्पति
 पुरग्रामगिरयः पत्तनानि च एते सर्वे मूर्तिमंतः पूज्यं ते स्वात्मनो गुणैः ३४ न तेषां कश्चिदप्यस्ति
 ह्यपूज्यः स्वामिर्वर्जितः स्वस्वेऽधिकारे सततं पूज्यं ते फलदायिनः ३५ स्वस्वामियोगमाहा-
 त्म्यात्सर्वे सौभाग्यशालिनः अधिमासः समुत्पन्नः कदाचित्पांडुनंदन ३६ तमुचुः सकललोका
 असहायं जुगुप्सितम् अनर्हो मलमासोऽयं रविसंक्रमवर्जितः ३७ असृश्यामलरूपत्वाच्छु-

पु.मा
५

भेकर्मणिगर्हितः श्रुत्वैतद्वचनं लोकान्निरुद्योगोहतप्रभः ३८ दुःस्वान्वितोऽतिविन्नात्माविं
ताग्रस्तैकमानसः सुमूर्षुरभवत्तेन हृदयेन विदूयता पश्चाद्दैर्यसमालंब्य मामसौ शरणंगतः
३९ प्राप्तो वैकुण्ठं भवनं यत्राहमवसं नर अंतर्गृहं समागत्य मामसौ दृष्टवान् परम् ४० अ
मूल्यरत्नरचिते हेमसिंहासने स्थितम् तदानीं मामसौ दृष्ट्वा दंडवत्पतितो भुवि ४१ प्रांज
लिः प्रयतो भूत्वा मुंचन्नश्रूणि नेत्रतः वान्वागद्गदया सौम्यं वभाषे धैर्यं मुदहन् ४२ सूत उ
वाच इत्युक्त्वा बदरीनाथो विरराम महा मुनिः तच्छ्रुत्वा पुनरेवाह नारदो भक्तवत्सलः ४३
नारद उवाच इत्थंगत्वा भवनममलं पूर्णरूपस्य विष्णोर्भक्तिप्राप्यं जगदधरं यो
गिनामप्यगम्यम् यत्रैवास्ते जगदभयदो ब्रह्मरूपो मुकुंदस्तत्पादाब्जं शरणमगमं किं वभाषे
ऽधिमासः ४४ इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तमाहात्म्ये धिमासस्य वैकुण्ठप्रापणं
नाम तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीनारायण उवाच शृणु नारद वक्ष्ये हं लोकानां हित
काम्यया अधिमासेन यत्प्रोक्तं हरेरग्रे शुभं वचः १ अधिमास उवाच अधिनाथ
कृपानिधे हरे न कथं रक्षसि मां पिहागतम् कृपणं प्रबलैर्निराकृतं मलमासेत्यभिधां विधाय
मे २ शुभकर्मणि वर्जितं हि मां निरधीशं मलिनं सदैव तैः अवलोकयतो दयालुतां कृता
तेद्य कठोरता कथम् ३ वसुदेव वरांगनायथा खलकं सानलतः सरक्षिता वद मां शरणाग
तं कथं न तथा द्यावसि दीनवत्सल ४ द्रुपदस्य सुतायथा पुरा खलदुःशासन दुःखतोऽविता

अ
३

५

वदमांशरणागतंकथंनतथाद्यावसिदीनवत्सल ५ यमुनाविषतोयतोऽविताःपशुपालाःपश
 वोयथात्वया वदमांशरणागतंकथंनतथाद्यावसिदीनवत्सल ६ पशवःपशुपास्तदंगनाअ
 वितादावधनंजयाद्यथा वदमांशरणागतंकथंनतथाद्यावसिदीनवत्सल ७ पृथिवीपतयोय-
 थावितामगधेशालयबंधनात्वया वदमांशरणागतंकथंनतथाद्यावसिदीनवत्सल ८ गजना
 यकएत्यरक्षितोद्भटितिग्राहमुखवाद्यथात्वया वदमांशरणागतंकथंनतथाद्यावसिदीनवत्सल
 ९ श्रीनारायणउवाच इतिविज्ञाप्यभूमानंविररामनिरीश्वरः मलमासोऽश्रुवदन-
 स्तिष्ठन्मयेजगत्पतेः १० तदानींश्रीहरिस्तूर्णंरूपयाप्लावितोभृशम् उवाचदीनवदनंमलमा
 संपुरःस्थितम् ११ श्रीहरिरुवाच वत्सवत्सकिमत्यंतदुःखमग्नोसिसाधनम् ए
 तादृशंमहदुःखंकिंतेमनसिवर्तते १२ त्वामहंदुःखसंमग्नमुद्धरिष्यामिमाश्रुचः नमेशरण
 मापन्नःपुनःशोचितुमर्हति १३ इहागत्यमहादुरवीपतितोपिनशोचति किमर्थंत्वमिहाग
 त्यशोकसंमग्नमानसः १४ अशोकमजरंनित्यंसानंदंमृत्युवर्जितम् वैकुण्ठमीदृशंप्राप्यकथं
 दुःखान्वितोभवान् १५ त्वामत्रदुःखितंदृष्ट्वावैकुण्ठस्थाःसुविस्मिताः किमर्थंमर्तुकामो
 सितन्मेवत्सवदाधुना १६ श्रीनारायणउवाच श्रुत्वेदंभगवद्वाक्यंविभारइवभा
 रभृत् श्वासोच्छ्वाससमायुक्तउवाचमधुसूदनम् १७ अधिमासउवाच अज्ञातंकिं
 चिन्नैवास्ति सर्वत्रभगवंस्तव आकाशइवसर्वत्रविश्वं व्याप्यव्यवस्थितः १८ चराचरगतोवि

पु. मा.
६

युः साक्षी सर्वस्य विश्वदृक् कूटस्थे लयि सर्वाणि भूतानि च व्यवस्थया १९ संस्थितानि ज
गन्नाथन किंचिद्भवता विना किञ्च जानासि भगवन् निर्भाग्यस्य मम व्यथाम् २० तथापि व-
चिहेनाथ दुःखजालमपाहतम् तादृशं नैव कस्यापि न श्रुतं नावलोकितम् २१ क्षणालवामुहू-
र्त्तानि पक्षामासादिवानिशम् स्वामिनामधिकारैस्ते मोदंते निर्भयाः सदा २२ न मे नाम न मे स्वी-
मी न हि कश्चिन्ममाश्रयः तस्मान्निराकृतः सर्वैसाधिदेवैः सकर्मणः २३ निषिद्धो मलमासो यमि-
त्येधो वटगः सदा तस्माद्दिनष्टुमिच्छापि नाहं जीवितुमुत्सहे २४ कुजीविताद्वरं मृत्युर्नित्यदग्धः
कथं स्वपेत् अतः परमहाराज वक्तव्यं नावशिष्यते २५ परदुःखा सहिष्णुस्त्वमुपकारप्रियो मतः वे-
देषु च पुराणेषु प्रसिद्धः पुरुषोत्तमः २६ निजधर्मं समालोच्य यथारुचितथा कुरु पुनः पुनः पापरेण
न वक्तव्यः प्रभुर्महान् २७ मरिष्ये हं मरिष्ये ऽहं मरिष्ये ऽहं पुनः पुनः इत्युक्त्वा मलमासोऽयं विररा-
म विधेः सुत २८ ततः पपात सहसा सन्निधौ श्रीरमापतेः तन्नतं पतितं दृष्ट्वा संसज्जाता सुविस्मि-
ता २९ श्रीनारायण उवाच इत्युक्त्वा विरतिमुपागतेऽधिमासे श्रीकृष्णो बहुलरूपाभराव-
सन्नः प्रावोच ज्जलदग्भीररावरम्यं निर्वाणं शिशिरमयूरवन्नयं स्तम् ३० सुत उवाच
नारायणस्य निगमर्द्धि परायणस्य पापौघवार्द्धि वडवाग्निवचो वदातम् श्रुत्वा प्रहर्षितमना मुनिरा-
वभाषे शुश्रूषुरादिपुरुषस्य वचांसि विप्राः ३१ इति श्रीबृ-पुरुषोत्तममाहात्म्ये विज्ञातिर्नाम चतु-
र्थोऽध्यायः ४ नारद उवाच किमुवाच महाभाग श्रुत्वा तद्वचनं हरिः चरणाग्रे निपतितमधिमासं

अ.
४

६

तपोनिधे १ श्रीनारायणउवाच शृणुनारदवक्ष्यामियदुक्तं हरिणानघ धन्योऽसितं मुनिश्रेष्ठय
न्मां पृच्छसि सत्कथाम् २ श्रीकृष्णउवाच शृणु तत्र त्वत्तातं प्रवक्ष्यामि तवाग्रतः नैत्रकोणसमा
दिष्टस्तदानीं हरिणार्जुन ३ वीजयामास पक्षेण तं मासं मूर्च्छितं रवगः उत्थितः पुनरेवाहनैतन्मे रोचते
विभो ४ अधिमासउवाच पाहि पाहि जगद्धातः पाहि विष्णो जगत्पते उपेक्षसे कथं नाथ शरणं वा
मुपागतम् ५ इत्युक्त्वा वेपमानं तं विलपंतं मुहुर्मुहुः तमुवाच हृषीकेशो वैकुण्ठनिलयो हरिः ६ श्री
विष्णुरुवाच उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते विषादं वत्स मा कुरु त्वद्दुःखं दुर्निवार्य मे प्रतिभाति निरीश्वर ७ इ
त्युक्त्वा मनसि ध्यात्वा तदुपायं क्षणं प्रभुः विनिश्चित्य पुनर्वाक्यमुवाच मधुसूदनः ८ श्रीविष्णुरुवा
च वत्सा गच्छ मया सार्द्धं गोलोकं योगिदुर्लभम् यत्रास्ते भगवान्कृष्णाः पुरुषोत्तम ईश्वरः ९ गो
पिका वृद्धमध्यस्थो द्विभुजो मुरलीधरः नवीननीरदश्यामो रक्तपंकजलोचनः १० शारदीयपार्व
णेंदुशोभातिरुचिराननः कोटिकंदर्पलावण्यलीलाधाममनोहरः ११ पीतांबरधरः स्वर्गवीचनमा
लाविभूषितः सद्रत्नभूषणप्रेमभूषणो भक्तवत्सलः १२ चंदनोक्षितसर्वो गः कस्तूरीकुंकुमान्वितः
श्रीवत्सवक्षाः संभ्राजत्कौस्तुभेन विराजितः १३ सद्रत्नसाररचितकिरीटीकुंडलोज्ज्वलः रत्नसिं
हासनारूढः पार्षदैः परिवेष्टितः १४ स एव परमं ब्रह्म पुराणपुरुषोत्तमः स्वेच्छामयः सर्वबीजं स-
र्वधारः परात्परः १५ निरीहो निर्विकारश्च परिपूर्णतमः प्रभुः प्रकृतेः पर ईशानो निर्गुणो नित्यवि-
ग्रहः १६ गच्छावस्तत्र त्वद्दुःखं श्रीकृष्णो व्यपनेष्यति श्रीनारायणउवाच इत्युक्त्वा तं करे कृत्वा गो

पु. मां.
७

लोकंगतवान्हरिः १७ अज्ञानांधतमोर्ध्वसंज्ञानवर्त्मप्रदीपकम् ज्योतिःस्वरूपंप्रलयेपुरासीत्केवलं
मुने १८ सूर्यकोटिनिभंनित्यमसंख्यंविश्वकारणम् विभोःस्वेच्छामयस्यैवतज्ज्योतिरुत्बणंमहत्
१९ ज्योतिरभ्यंतरेलोकत्रयमेवमनोहरम् तस्यैवोपरिगोलोकःशाश्वतोब्रह्मवन्मुने २० त्रिकोटियोजना
यामोविस्तीर्णोमंडलाकृतिः तेजःस्वरूपःसुमहत्तरत्नभूमिमयःपरः २१ अदृश्योयोगिभिःस्वप्नेदृश्योग
प्यश्ववैष्णावेः ईशेनविधृतोयोगैरंतरिक्षस्थितोवरः २२ आधिव्याधिजरामृत्यु शोकभीतिविवर्जितः
सद्रत्नभूषितासंख्यमंदिरैःपरिशोभितः २३ तदधोदक्षिणेसव्येपंचाशत्कोटिविस्तरान् वैकुण्ठःशिव
लोकश्चतत्समःसुमनोहरः २४ कोटियोजनविस्तीर्णोवैकुण्ठोमंडलाकृतिः लसतीतपदारम्यायत्र
तिष्ठतिवैष्णावाः २५ शंखचक्रगदापद्मश्रियाजुष्टचतुर्भुजाः स्त्रियोलक्ष्मीसमाःसर्वाःकूजन्मुरमे-
खलाः २६ सव्येनशिवलोकश्चकोटियोजनविस्तृतः लयभून्यश्चसृष्टौचपार्षदैःपरिवारितः २७ नि
वसंतिमहाभागागणायत्रकपर्दिनः भस्मोद्धूलितसर्वांगानागयज्ञोपवीतिनः २८ अर्द्धचंद्रलसद्वा-
लाःशूलपट्टिशपाणयः सर्वेगंगाधराःशूरास्त्र्यैवकाजयशालिनः २९ गोलोकाभ्यंतरेज्योतिरती
वसुमनोहरम् परमाह्लादकंशश्वत्परमानंदकारणम् ३० ध्यायंतेयोगिनःशाश्वत्योगेनज्ञानच
क्षुषा तदेवानंदजनकंनिराकारंपरात्परम् ३१ तज्ज्योतिरंतरेरूपमतीवसुमनोहरम् इंदीवरदल
श्यामंपंकजारुणलोचनम् ३२ कोटिशारदपूणेंदुशोभातिरोचनाननम् कोटिमन्मथसौंदर्यली
लाधाममनोहरम् ३३ द्विभुजंमुरलीहस्तंसुस्मितंपीतवाससम् श्रीवत्सवक्षसंभ्राजत्कौस्तुभे

अ.
५

७

नविराजितम् ३४ सद्वलकोटिस्वचितकरीटकटकोज्वलम् रत्नसिंहासनस्थंचवनमालाविभू-
षितम् ३५ तदेवपरमंब्रह्मपूर्णेश्रीकृष्णसंज्ञकम् स्वेच्छामयंसर्वबीजंसर्वाधारंपरात्परम् ३६
किशोरवयसंशश्वद्वोपवेष्टविधायकम् कोटिपूर्णदुशोभाढ्यभक्तानुग्रहकारकम् ३७ निरीहंनि-
र्विकारंचपरिपूर्णतमंप्रभुम् रासमंडपमध्यस्थंशांतंरासेश्वरंहरिम् ३८ मंगलंमंगलार्हंचसर्वमंग-
लमंगलम् परमानंदराजंचसत्यमक्षरमव्ययम् ३९ सर्वसिद्धेश्वरंसर्वसिद्धिरूपंचसिद्धिदम् प्र-
कृतेःपरमीशानंनिर्गुणंनित्यविग्रहम् ४० आद्यंपुरुषमव्यक्तंपुरुहूतंपुरुस्तुतम् नित्यंस्वतंत्रमेकं
चपरमात्मस्वरूपकम् ४१ ध्यायंतेवैष्णवाःशांताःशांतंशांतिपरायणम् एवरूपंपरंविभ्रद्ग-
वानेकएवसः ४२ श्रीनारायणउवाच एवमुक्त्वाततोविष्णुरधिमाससमन्वितः गोलोकम्
गमच्छीघ्रंविरजोवेष्टितंपरम् ४३ सूतउवाच इतीरयित्वागिरमात्तसक्रियांसुनीश्वरेतू-
ष्णिमवास्थितेमुनिः जगादवाक्यंविधिजोमहोत्सवाञ्छुश्रूषुरानंदनिधेर्नवाःकथाः ४४ इतिश्री-
वृ० श्रीनारायणनारदसंवादेपुरुषो० विष्णोर्गोलोकगमनंनामपंचमोऽध्यायः ५ नारदउवाच
वैकुण्ठाधिपतिर्गत्वागोलोकेकिंचकारह तद्ददस्वकृपांकृत्वामह्यंशुश्रूषवेऽनघ १ श्री-
नारायणउवाच शृणुनारदवक्ष्येऽहंयज्जानंतत्रतेनघ विष्णुर्गोलोकमगमदधिमासेनसंयु-
तः २ तन्मध्येभगद्धाममणिस्तंभैःसुशोभितम् ददर्शदूरतोविष्णुर्ज्योतिर्धाममनोहरम् ३
तत्तेजःपिहिताक्षोसौशनैरुन्मील्यलोचने मंदंमंदंजगामाधिमासंकृत्वास्वपृष्ठतः ४ उपमंदिर

पु.मा.

८

मासाद्यसाधिमासोमुदानितः उत्थितैर्द्वारपालैश्च वंदितांघ्रिर्हरिः शनैः ५ अविष्टो भगवद्दाम
शोभासंमुखलोचनः तत्र गत्वाननामाशुश्रीकृष्णं पुरुषोत्तमम् ६ गोपिकावृंदमध्यस्थिरत्नसिं
हासनासनम् नलोवाचरमानाथो बद्धांजलिपुटः पुरः ७ श्रीविष्णुरुवाच वंदे विष्णुगुणानीतं
गोविंदमेकमक्षरम् अव्यक्तमव्ययं व्यक्तं गोपवेषविधायिनम् ८ किशोरवयसं शांतं गोपीकांतं
मनोहरम् नवीननीरदश्यामं कोटिकंदर्पसुंदरम् ९ वृंदावनवनाभ्यंतरे असमंडलसंस्थितम् ल
ससीतपटंसौम्यं त्रिभंगललिताकृतिम् १० रासेश्वरं रासवासं रासोल्लासं समुत्सुकम् दिभुजं मु
रलीहस्तं पीतवाससमच्युतम् ११ इत्येवमुक्त्वा तं नत्वारत्नसिंहासने वरे पार्षदैः सत्कृतो विष्णुः
स उवाच तदा जया १२ श्रीनारायण उवाच इति विष्णुकृतं स्तोत्रं प्रातरुत्थाय यः पठेत्
पापानितस्य नश्यंति दुःस्वप्नः सत्फलप्रदः १३ भक्तिर्भवति गोविंदे पुत्रपौत्रविवर्द्धिनी अकी
र्तिः क्षयमाप्नोति सत्कीर्तिर्वर्द्धते ३ चिरम् १४ उपविष्टस्ततो विष्णुः श्रीकृष्णाचरणांबुजे नामया
मासतं मासं वेपमानं तदग्रतः १५ तदा पप्रच्छ श्रीकृष्णः कोयं कस्मादिहागतः कस्माद्गुदं ति गो
लोके न कश्चिद्दुःखमश्नुते १६ गोलोकवासिनः सर्वसदानंदपरिपुताः स्वप्नेऽपि नैव शृण्वन्ति
दुर्वार्त्तां च दुरन्तयाम् १७ तस्मादयं कथं विष्णो मद्ग्रे दुःखितः स्थितः मुंचन् न भ्राणिनेत्राभ्यां व
पते च मुहुर्मुहुः १८ श्रीनारायण उवाच नवांबुदानीकमनोहरस्य गोलोकना
थस्य वचो निशम्य उवाच विष्णुर्मलमासदुःखं प्रोत्थाय सिंहासनतः समग्रम् १९ श्रीवि

अ.

६

८

ष्युरुवाच वृंदावनकलानाथश्रीकृष्णामुरलीधर श्रूयतामधिमासोयंदुःखंवञ्चितवाग्र
 तः २० तस्मादहमिहायातो गृहीत्वा मुनिरीश्वरम् दुःखदावानलं तीव्रमेतदीयं निराकुरु
 २१ अयं त्वधिकमासोऽस्ति व्यपेत रवि संक्रमः मलिनो यमनहोऽस्ति भुभकर्षणि सर्वदा २२ न
 स्नानं नैव दानं च कर्त्तव्यं प्रभुवर्जिते एवंतिरस्कृतः सर्वैर्वनस्पतिलतादिभिः २३ मासैर्द्वादशभि
 श्वैव कलाकाष्ठालवादिभिः अयनैर्द्वायनैश्चैव स्वाभिर्गर्वसमन्वितैः २४ इति दुःस्नानलेनैव दग्धो
 यं मर्त्तुमुन्मुखः अन्यैर्दयालुभिः पश्चात्प्रेरितो मासु पागतः २५ शरणार्थी हृषीकेश वेपमानो रुद
 न्मुहुः सर्वे निवेदयामास दुःखजालमसह्यतम् २६ एतदीयं महदुःखमनिवार्यं भवदृते अत
 स्त्वामाश्रितो नूनं करे कृत्वा निराश्रयम् २७ परदुःखासहिष्णुस्त्वपि ति वेद विदो जगुः अत एवं
 निरातं कं सानंदं रूपया कुरु २८ त्वदीयचरणौ भोजंगतो नैवावशो चते इति वेद विदो मिथ्या
 कथं भाविजगत्पते २९ मदर्थमपि कर्त्तव्यमेतदुःखनिवारणम् सर्वत्यक्त्वा ह मायातो यातं मे सु
 फलं कुरु ३० मुहुर्मुहुर्न वक्तव्यं कदापि प्रभुसन्निधौ वदं त्येवं महाप्राज्ञा नित्यं नीतिविशारदाः
 ३१ इति विज्ञाप्य भूमानं बद्धा जलिपुटो हरिः पुरस्तस्थौ भगवतो निरीक्षंस्तन्मुखं बुजम् ३२
 ऋषय ऊचुः सूतसूतवदान्यो सि जीवत्वं शाश्वतीः समाः पिबामो यन्मुखं त्वेव्यं हरि-
 लीलाकथामृतम् ३३ गोलोकवासिना सूतकिमुक्तं किंकृतं वद विष्णुश्रीकृष्णसंवादः सर्वलो
 कोपकारकः ३४ विधिः सुतः किमपृच्छ दृषीश्वरं तदधुनावद सूततपस्विनः परमभागवतः स

पु. मा.
९

हरेस्तनुस्तदुदितं वचनं परमौषधम् ३५ इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये
श्रीनारायणनारदसंवादे पुरुषोत्तमविज्ञप्तिर्नाम षष्ठोऽध्यायः ६ सूतउवाच भवद्विर्यः कृ
तः प्रभस्तमचीकरदाशुगः यदुत्तरमुवाचेशस्तद्वदामितपोधनाः १ नारदउवाच विष्टर
श्रवसिमौनमास्थिते संनिवेद्य परदुःखमपारम् किंचकारुपुरुषोत्तमः परस्तद्वदस्ववदरीपतेः
धुना २ श्रीनारायणउवाच गोलोकनाथो यदुवाच विष्णुस्तदेवगुह्यं कथयामिवत्स
वाच्यं सुभक्ताय सदास्तिकायश्च श्रूषवेदं भविर्वर्जिताय ३ सकीर्तिकृत्युण्यकरं यशस्यं सत्पु
त्रदं वश्यकरं च राशाम् दारिद्र्यदा वाग्निअनल्पपुण्यैः श्राव्यं तथा कार्यमनन्यभक्त्या ४ श्री
पुरुषोत्तमउवाच समीचीनं कृतं विष्णो यदब्रागतवान् भवान् मलमासं करे कृत्वा लोके
कीर्तिमवाप्स्यसि ५ यस्त्वयोरीकृतो जीवः समर्थैवोरीकृतः अतएनं करिष्यामि सर्वोपरि
मया समम् ६ गुणैः कीर्त्यानुभावेन षट्भगैश्च पराक्रमैः भक्तानां वरदानेन गुणैरन्यैश्च मा
मकैः ७ अहमेतैर्यथा लोके प्रथितः पुरुषोत्तमः तथा यमपि लोकेषु प्रथितः पुरुषोत्तमः ८
अस्मै समर्पिताः सर्वे ये गुणामयि संस्थिताः पुरुषोत्तमेति मन्नाम प्रथितं लोकवेदयोः ९ न
दृश्यस्मै मया दत्तं तव तु श्यै जनार्दन अहमेवास्य संजातः स्वामी च मधुसूदन १० एतन्नाम्ना
जगत्सर्वं पवित्रं च भविष्यति मत्सादृश्यमुपागम्य मासानामधिपः भवेत् ११ जगत्पूज्यो जगद्वं
द्यो मासो यं तु भविष्यति पूजकानां च सर्वेषां दुःखदारिद्र्यखंडनः १२ सर्वे मासाः सकामाश्च

अ.
६

९

निष्कामोयंमयाकृतः मोक्षदःसर्वलोकानांमनुज्योयंमयाकृतः १३ अकामःसर्वकामोवा
 योधिमासंप्रपूजयेत् कर्माणिभस्मसात्कृत्वामामेवैष्यत्यसंशयम् १४ यदर्थंचमहाभागा
 यतिनोब्रह्मचारिणः तपस्यंतिमहात्मानोनिराहारादृढव्रताः १५ फलपत्रानिलाहाराःका
 मक्रोधविवर्जिताः जितेंद्रियाश्चयेसर्वेप्रावृट्कालेनिराश्रयाः १६ शीतानपसहाश्चैवयतंतैष
 रुडध्वज तथापिनैवमेयांतिपरमंपदमव्ययम् १७ पुरुषोत्तमस्यभक्तास्तुमासमात्रेणतप्त
 दम् अनायासेनगच्छंतिजरामृत्युविवर्जितम् १८ सर्वसाधनतःश्रेष्ठःसर्वकामार्थसिद्धिदः
 तस्मात्संसेव्यतामेषमासोयंपुरुषोत्तमः १९ सीतानिक्षिप्तबीजानीवर्हंतेकोटिशोयथा त
 थाकोटिगुणंपुण्यंकृतंमेपुरुषोत्तमे २० चातुर्मास्यादिभिर्यज्ञैःस्वर्गगच्छंतिकेचन तत्रत्यं-
 भोगमासाद्यपुनर्गच्छंतिभूतलम् २१ विधिवत्सेवतेयस्तपुरुषोत्तममादरात् कुलंस्वकी
 यमुधृत्यमामेवैष्यत्यसंशयम् २२ मामुपेतोन्नसंसारेजन्ममृत्युभयाकुलम् आधिव्याधिजरा
 ग्रस्तंनपुनर्यातिमानवः २३ यद्भूताननिवर्तंतेतद्धामपरमंमम इतिछुदोवचःसत्यमसत्यंजा
 यतेकथम् २४ एतन्मासाधिपश्चाहंमयैवायंप्रतिष्ठितः पुरुषोत्तमेतिमन्नामतदप्यस्मैसमा
 र्पितम् २५ तस्मादेतस्यभक्तानांममचिंतादिवानिशिम् तद्भक्तकामनाःसर्वाःपूरणीयास
 यैवहि २६ कदाचिन्ममभक्तानामपराधोधिगण्यते पुरुषोत्तमभक्तानांचापराधःकदाचन
 २७ मदाराधनतोविष्णोमदीयाराधनंप्रियम् मद्भक्तकामनादानेविलंबेहंकदाचन २८ म

पुमा
१०

दीयमासभक्तानां विलंबः कदाचन मदीयमासभक्ताये ममैवातीव वल्लभाः २९ यएतस्मिन्म
हामूढाजपदानादिवर्जिताः सत्कर्मस्नानरहिता देवतीर्थदिजदिषः ३० जायंते दुर्भगा दुष्टाः प
रभाग्योपजीविनः न कदाचित्सुखं तेषां स्वप्नेपिशराशृंगवत् ३१ तिरस्कुर्वन्ति ये मूढा मलमासं म
मप्रियम् नाचरिष्यन्ति ये धर्मं ते सदा निरया लयाः ३२ पुरुषोत्तममासाद्य वर्षे वर्षे तृतीयके नाच
रिष्यन्ति धर्मं ये कुंभीपाके पतन्ति ते ३३ इह लोके महदुःखं पुत्रपौत्रकलत्रजम् प्राप्नुवंति महा
मूढा दुःखदा वानलस्थिताः ३४ ते कथं सुखमेधन्ते येषां मज्ञानतो गतः श्रीमास्युण्यतमो मासो
मदीयः पुरुषोत्तमः ३५ याः स्त्रियः सभगाः पुत्रसखसौभाग्यहेतवे पुरुषोत्तमे करिष्यन्ति स्ना
नदानार्चनादिकम् ३६ तासां सौभाग्यसंपत्तिः सखपुत्रप्रदो ह्यहम् यासां मासो गतः शून्यो
मन्नामा पुरुषोत्तमः ३७ न तासां मनुकूलोऽहं न सखं स्वामिजं भवेत् भ्रातृपुत्रधनानां च स
खं स्वप्नेपि दुर्लभम् ३८ तस्मात्सर्वात्मना सर्वैः स्नानपूजाजपादिकम् विशेषेण प्रकर्त्तव्यं दानं
शक्त्यनुसारतः ३९ येनाहमर्चितो भक्त्या मासोऽस्मिन् पुरुषोत्तमे धनपुत्रसखं भुक्त्वा पश्चाद्दो-
लोकवासभाक् ४० ममाज्ञया जनाः सर्वे पूजयिष्यन्ति मामकम् सर्वेषामपि मासानामुत्तमोऽयं
मया कृतः ४१ अतस्त्वमधिमासस्य चिन्तां त्यक्त्वा मापते गच्छ वै कुण्डप्रतुलं गृहीत्वा पुरुषोत्तमम्
४२ श्रीनारायण उवाच इति रसिकवचो निशम्य विष्णुः प्रबलमुदापरिगृह्य मासमे
नम् नवजलदरुचं प्रणम्य देवं स्मरति जगाम निजालयं स्वर्गेन ४३ इति श्रीचहन्नारदी

अ.
७

१०

येपुराणेपुरुषोत्त० श्रीनारायणनारदसंवादेऽधिमासस्यैश्वर्यप्राप्तिर्नामसप्तमोऽध्यायः ७

सूतउवाच नारदःकृतवान्प्रभं पुनरेवतपोधनाः विष्णुश्रीकृष्णसंवादंश्रुत्वासं
तुष्टमानसः १ नारदउवाच वैकुण्ठगतवतिरुष्मिणीशोकिंजातंतदनुवदप्रभोमे
हत्तांतंहरिस्तकृष्णयोश्चसर्वेषांहितकरमादिपुंसोः २ इतिसंप्रभसंहसोभगवानुवदशी
पतिः उवाचपुनरेवामुंजगदानंददंबहत् ३ श्रीनारायणउवाच अथश्रीरुष्मिणीना
थोवैकुण्ठगतवान्सुदा तन्नगत्वाऽधिमासंतवासयामासनारद ४ तन्नत्यवसतिंप्राप्यमोद
मानोभवत्तदा मासानामधिपोभूत्वारमतेविष्णुनासह ५ द्वादशेष्वधिमासेषुमलमासंवरेप्र
भुः विधायमनसातुष्टोवभूवप्रकृतिप्रियः ६ अथार्जुनमुवाचेदंभगवानुभक्तवत्सलः युधि
ष्ठिरंचपांचालींनिरीक्षन्कृपयामुने ७ श्रीकृष्णउवाच जानेऽहंराजशार्दूलत
पोवनमुपागतैः भवद्विर्दुःखसंमग्नैर्नाहतःपुरुषोत्तमः ८ इंदावनकलानाथवल्लभःपुरुषो
त्तमः प्रमादात्तगतवान्मासौभवतांकाननौकसाम् ९ युष्माभिर्नैवविज्ञातोभयद्वेषसम
न्वितैः गांगेयद्रोणकर्णेभ्योभयसंत्रस्तमानसैः १० कृष्णह्येपायनादासविद्याराधनतत्परे
इंद्रकीलंगतवतिवीभत्सौरणशालिनि ११ तद्वियोगपरिक्षिप्तैर्नज्ञातःपुरुषोत्तमः युष्माभिर्किं
प्रकर्तव्यमदृष्टमवलंब्यताम् १२ अदृष्टंयादृशंपुंसांतादृशंभासतेतदा अवश्यमेवभोक्त
व्यमदृष्टजनितंफलंम् १३ सखंदुःखंभयंक्षेममदृष्टात्प्राप्यतेजनैः तस्माददृष्टनिष्ठैश्चभ

पु. मा.
११

वद्विःस्थीयतांसदा १४ अथापरंप्रवक्ष्यामिभवतांदुःखकारणम् सेतिहासंमहाराजश्रूय
तामन्मुखवादहो १५ श्रीकृष्णाउवाच पांचालीयेमहाभागापूर्वजन्मनिसुंदरी मेधावी-
हिजमुख्यस्यपुत्रीजातासमध्यमा १६ कालेनगच्छताराजन्संजातादशवार्षिकी रूपलावण्यल-
लितानयनापांगशालिनी १७ चातुर्यगुणसंपन्नापितुरेकैवपुत्रिका वल्लभातीवतेनेयंचतुरागु-
णसुंदरी १८ लालितापुत्रवन्नित्यंनकदाचित्प्रलंभिता साहित्यशास्त्रकुशलानीतावपिविशा-
रदा १९ तन्मातास्वर्गतापूर्वापित्रासापोषितामुदा पार्श्वस्थालिसुखंदृष्ट्वापुत्रपौत्रसखस्यूहा
२० तर्कयंतीतदाबालामामेवंचकथंभवेत् गुणभाग्यनिधिर्भर्तासखदुःसत्कृताःकथम् २१
एवंमनोरथंचक्रेदैवेनध्यंसितंपुरा किंकृत्वाकिंविदित्वामेकमुपास्येस्करेश्वरम् २२ किंवासुनिमु-
पातिष्ठेकिंवातीर्थमुपाश्रये ममभाग्यंकथंस्संभर्ताकोपिनवांच्छति २३ पंडितोपिपितामूढो
ममभाग्यवशादहो विवाहकालेसंप्राप्तेनदत्तासदृशेवरे २४ अध्यक्षाहंसखीमध्यंकुमारीदुः-
खपीडिता नाहंस्वामिसखवाभिजायथाचालिगणोमम २५ ममभाग्यवतीमाताकथंस्वर्गगता
पुरा एवंचिंताकुलाबालामनोरथमहोदधौ २६ निमग्नमोहसलिलेशोकमोहोर्मिपीडिता
मेधावीऋषिराजोसौविचचारमहीतले २७ कन्यादाननिमित्तंचविचिन्तन्सदृशंवरम् ता-
दृशंवरमप्राप्यनिराशःस्वमनोरथे २८ कृतास्वकीयभाग्याभ्यांभग्नसंकल्पपंजरः अवाप-
दैवयोगेनज्वरंतीव्रंसुदारुणम् २९ स्फुटत्सर्वांगसंभिन्नतापज्वालासमाकुलः श्वासोच्छ्वस-

अ.
८

११

ससमायुक्तो महादारुणमूर्च्छया ३० प्रस्वलनिपतन्भूमौ मदिरामत्तवद्दृशम् आगच्छन्ने
वभवनंसपपातधरातले ३१ यावत्सुतासमायातापितरं भयविह्वला तावन्सुमूर्धुः संजातो भूसु
रस्तामनुस्मरन् ३२ भाविनार्थबलेनैव सहसा जातवेपथुः कन्यादानप्रसंगोत्थपहोत्सवविवर्जि
तः ३३ अथ प्राचीनगार्हस्थ्यकृतधर्मपरिश्रमात् संसारवासनांत्यक्ता हरौ चित्तमधारयन् ३४
सस्मार श्रीहरिं तूर्णमेधावी पुरुषोत्तमम् इंदीवरदलश्यामं त्रिभंगललिताकृतिम् ३५ रासेशरा
धारमणप्रचंडदोदंडदूराहतनिर्जरारं अत्युग्रदावानलपानकर्तुः कुमारिकोच्चारितवस्त्रहर्तः ३६
श्रीकृष्णागोविंदहरेमुरारेराधेशदामोदरदीननाथ मां पाहि संसारसमुद्रमग्नं नमो नमस्ते हृषि
केश्वराय ३७ इति मुनिवचनं निशम्य दूरात् स्मरितियशुश्वरामुकुंदलोकात् तदनुमृतमुनिकरे-
गृहीत्वा चरणसरोरुहमीयुरीश्वरस्य ३८ प्राणोत्क्रमणमालोक्य हाहेति सा सुतारुदन् अं
के कृत्वा पितुर्देहं विललाप स दुःखिता ३९ कुररीवचिरं सा तु विलप्य भृशदुःखिता उवाच पितरं
बालाजीवंतमिव विह्वला ४० बालोवाच हाहा पितः कृपासिंधो आत्मजानंददायक
कस्यां के मां निधायाद्यगतो सि वैष्णवं पुरम् ४१ पितृहीनांच मां तात को वा संभावयिष्यति नस्व
सानैव बंधुश्च न मोमातातपस्विनी ४२ भोजनाच्छादनं चिंतां को मे तात करिष्यति कथं तिष्ठाम्यहं
शून्ये वेदध्वनिविवर्जिते ४३ आश्रमे ते मुनिश्रेष्ठ अरण्ये इव निर्जने अतः परं मरिष्यामि जीवने
किं प्रयोजनम् ४४ असंपाद्यैव वैवाहं विधिं दुहितृवत्सलं कृतोऽसि पितस्तात इहा गच्छत-

पोनिधे ४५ वाणीवदस्रधाकल्यांकथंतूष्णीमवस्थितः उत्तिष्ठोत्तिष्ठहेतातविरं
स्रसोसिसांप्रतम् ४६ इत्युक्ताश्रुमुखीबालाविललापमुहुर्मुहुः मुक्तकंठरुरोदार्त्ताकु
ररीवस्रदुःखिता ४७ तत्स्रतारोदनंश्रुत्वाविप्रास्तद्वनवासिनः अतीवकरुणंको
वारोदत्यास्मिंस्तपोवने ४८ मेधाऋषेःस्रताशब्दंशनैर्निश्चित्यतापसाः ससंभ्रमाःस
माजग्मुर्हाहाकारसमन्विताः ४९ आगत्यदृष्टुं सर्वसंतांकस्थंमृतंमुनिम् ततःसं
रुरुदुःसर्वमुनयःकाननौकसः ५० स्रतोत्संगाच्छ्रवंनीत्वाश्मशानेशिवसन्निधौ अंते
ष्टिविधिनाकृत्वातेदहन्काष्ठवेष्टितम् ५१ ततःकन्यांसमाध्यास्यसर्वेतेस्वगृहान्ययुः
कन्याधैर्यसमालंब्ययथाशक्त्यकरोद्भयम् ५२ इत्यौर्ध्वदैहिकविधिंप्रणिधायपैत्र्यपु
त्रीनिवासमकरोच्चतपोवनेस्मिन् सावित्र्यथेपितृजदुःखदवाग्निदग्धारंभेववत्समर-
णात्स्फुरभीवबाला ५३ इतिहृहन्नारदीयेपुराणेपुरुषोत्तममाहात्म्येश्रीना
रायणानारदसंवादेकुमारीविलापोनामाष्टमोऽध्यायः ८ सूतउवाच ततस्तंवि
स्मयाविष्टःपप्रच्छनारदोमुनिः मेधावीद्विजवर्यस्यस्रतावृत्तांतमद्भुतम् १ नारद
उवाच मुनेमुनिस्रतातत्रकिंचकारतपोवने कोवामुनिवरस्तस्याःपाणिग्रहम-
चीकरत् २ श्रीनारायणउवाच निवसंत्यास्ततस्तस्याःक्रियान्कालोविनि
र्गतः स्मारंस्मारंस्वपितरंशोचंत्याश्रमुहुर्मुहुः ३ शून्यसद्यनिसंविष्टायूथभ्रष्टंमृ

गीमिव गलदाप्यौघनयनां ज्वलद्दयपंकजाम् ४ विनिःश्वासपरां दीनां संरुद्धा
 मुरगीमिव चिंतयंती मपश्यंती दुःखपारं कुरुशोदरीम् ५ तामाससाद् भगवान् भवि-
 व्यहलनोदितः सहच्छयावनेतस्मिन् परमः कोपनो मुनिः ६ यद्विलोकनमात्रेण त्रस्येदपि
 शतक्रतुः जटाकलापसंछन्नः साक्षादिव सदाशिवः ७ यस्त्वज्जनन्या राजेन्द्र शैशवेति प्र-
 सादितः त्रिदशाकर्षिणीं विद्यां ददावस्यै स पूजितः ८ येनाहमपि भूपाल सर्वदेवनमस्क-
 तः रथे संयोजितः साक्षादुष्मिण्या सह नारद ९ उभाभ्यां चालिते मार्गे रथे दुर्वासना-
 न्विते अत्युग्रया तृषाशुष्यन्ता लोषु पुटयानया १० सूचितौ हं जलार्थिन्या स्कंधस्थ युग-
 यापुरा गच्छन्नेव पदाग्रेण संपीड्य वसुधा तलम् ११ आनीतवान् भोगवतीं प्रियाप्रेमप-
 रिप्लुतः सैवोर्ध्वगामिनी भूत्वा तावन्मात्रेण वारिणा १२ न्यवारयन् महाराज रुक्मिणीतृष-
 मुल्बणाम् तदृष्ट्वा तत्क्षणोद्भूतक्रोधेन प्रज्वलन्निव १३ प्रलयान्गिरिवो निष्ठुन् शशाप
 कोपनो मुनिः अहो श्रीकृष्ण तैत्यंतं वल्लभा रुक्मिणी सदा १४ यद्रवान्मामवज्ञाय प्रियाप्रे-
 मपरिप्लुतः पाययामास पानीयं माहात्म्यं दर्शयन् स्वकम् १५ दंपत्योरुभयोरेव विद्योगो-
 स्तुयुधिष्ठिर इतियोदत्तवान् शापं स एव मुनि सत्तमः १६ साक्षाद्द्रुद्रांशं संभूतः कालरु-
 द्र इवापरः अत्रैरुग्रतपः कल्पवृक्षदिव्यफलं महत् १७ पतिव्रता शिरोरत्नाऽनुसूयाग-
 र्भसंभवः दुर्वासानाममेधावीयथा वै सूर्तिमत्तपः १८ नैकतीर्थजलक्लिन्नजटाभूषितस-

पु. मा.
१३

च्छिराः तमालोक्य समायांतं कुमारीशोकसागरात् १९ उन्मज्ज्योत्थाय धैर्येण ववंदे चरणौ
मुनेः नत्वा स्वाश्रममानीय जानकीवाल्मीकियथा २० अर्घपाद्यैर्वन्यफलैः पुष्पैश्च विविधैर्मुनि
म् स्वागतं पृच्छया बाला पूजयामास सादरम् ततः सविजयाराजन्नुवाच मुनिकन्यका २१
बालोवाच नमस्तेस्तु महाभाग अभिगोत्रदिवाकर कुतोधिगमनसाधो दुर्भगायाममाश्रमे
मम भाग्योदयो जातस्तवागमनतो मुने २२ अथ वामसितुः पुण्यप्रवाहप्रेरितो भवान् संभावयि
तुमासे वद्वागतो मुनिसत्तमः २३ भवादृशां पादरजस्तीर्थरूपं महात्मनाम् स्पृशंत्याः सफलं ज
न्मसफलं चाद्यमेव तम् २४ अद्य मे सफलं पुण्यमद्य मे सफलो भवः भवादृशामहापुण्याय न्मे द
ष्टिपथंगताः २५ एवमुक्त्वा च सा बाला तस्थौ तूष्णीं तदग्रतः सस्मितमुनिराहेदं दुर्वासाः शंकराश
जः २६ दुर्वासा उवाच साधुसाधु द्विजसुते कुलमभ्युद्धतं पितुः मेधाऋषेः सुतपसः फलमे
तादृशी कृता २७ कैलासादहमागच्छ सा त्वा त धर्मशीलताम् त्वदाश्रममनुप्राप्तस्त्वया संपूजि
तोऽस्म्यहम् २८ गमिष्यामि वरारोहेशीघ्रं वदरीकाश्रमम् द्रष्टुं नारायणं देवं सनातनमुनीश्व
रम् २९ तपश्चरंत मेकाग्रमत्युग्रं लोकहेतवे बालोवाच ऋषे त्वद्दर्शनादेव शृण्वो मे शोकसा
गरः ३० अतः परं शृणु संभावयिस्मात्संभावितत्वात् समुद्रतश्च हज्ज्वालदावहव्यभुजं मुने
३१ किं न वेत्सि दयासिंधो तन्निर्वापय शंकर हर्षहेतुर्न मे कश्चिद्दृश्यते सविचारतः ३२ नमा
तानपिताभ्रातायो मे धैर्यं प्रयच्छति कथं कारमहं जीवे दुःखसागरपीडिता ३३ यांयां दिशं प्रप

अ.
९

१३

श्यामिसासाशून्याविभातिमे ममदुःखप्रतीकारंकुरुशीघ्रंतपोनिधे ३४ नमोऽकामयतेकश्चि
 त्याणिग्रहाहेतवे अतःपरंभविश्यामिदृषलीतिमहद्भयम् ३५ तस्मान्नजायतेनिद्रानरुचि-
 भोजनेमम ब्रह्मन्मुपूषुरस्येवइतिमेनिश्चयोधुना ३६ इत्युक्ताश्रमुखीबालाविररामतदग्रतः
 दुर्वासास्तदुपायार्थंविचारमकरोत्तदा ३७ श्रीनारायणउवाच इतिमुनितनयावचोनिशम्य
 बहुलतमामुनिराद्विचार्यछंदः अतिशयकृपयाविलोक्यबालां किमपिहितंनिजगादसारभू-
 तम् ३८ इतिश्रीबृह० पुरु० दुर्वासस्तपोवनागमनं नामनवमोऽध्यायः ९ नारदउवाच किं
 विचार्यबृहद्दामापरमःकोपनोमुनिः अब्रवीदृषिकन्यांतांतन्मेब्रूहितपोनिधे १ सूतउवाच
 नारदस्यवचःश्रुत्वाप्रोवाचबदरीपतिः दुर्वासोवचनंगृह्यं सर्वेषांहितकृत् द्विजाः २ श्री
 नारायणउवाच शृणुनारदवक्ष्येहंयदुक्तमुनिनातदा मेधावीतनयादुःखमपनेतुकृपा-
 लुना ३ दुर्वासाउवाच शृणुसुंदरिवक्ष्यामिगुह्यादुह्यतरंमहत् आख्येयंनैवकस्यापि
 त्वदर्थंतुविचारितम् ४ नविस्तरंकरिष्यामिसमासेनब्रवीमि ते इतस्तृतीयःसुभगेमासस्तु
 पुरुषोत्तमः ५ तस्मिन्स्नातो नरस्तीर्थेमुच्यतेभूणहत्या एतत्तुल्योनकोप्यन्यःकार्तिकादि
 षुसुंदरि ६ सर्वेमासास्तथापक्षाःपर्वण्यन्यानियानिच पुरुषोत्तममासस्यकलानार्हति
 षोडशीम् ७ साधनानिसमस्तानिनिगमोक्तानियानिच मासस्यैतस्यनार्हतिकलामपिच
 षोडशीम् ८ द्वादशाब्दसहस्राणिगंगास्नानेनयत्फलम् गोदावरीसकृत्स्नानाद्यत्फलं-

पु. मा.
१४

सिंहगेगुरौ ९ तदेवफलमाप्नोतिमासेवैपुरुषोत्तमे सकृत्सुस्नानमात्रेणयत्रकुत्रापिसं
दरि १० श्रीकृष्णवल्लभोमासोनाम्नाचपुरुषोत्तमः तस्मिन्सेवितेबालेसर्वंभवतिवाञ्छित
म् ११ तस्मानिषेवयाशक्तंमासंतंपुरुषोत्तमम् मयापिसेव्यतेसोऽयंपुरुषोत्तमवन्मुदा
१२ एकदाभस्मसात्कर्तुमंबरीषंक्रुधामया मुक्ताकृत्यातदाबालेसनाभंहरिणाज्वलत्
१३ मामेवभस्मसात्कर्तुतदानींपेरितमयि पुरुषोत्तमव्रतादेवतचक्रंसन्यवर्त्तत १४ त्रै
लोक्यभस्मसात्कर्तुसमर्थतच्चसंदरि मय्यकिंचित्करंजातंतदामेविस्मयोऽभवत् १५
तस्माद्भजस्वसकभगेश्रीमंतंपुरुषोत्तमम् इत्युत्कामुनिशार्दूलोविरराममुनेःसुताम् १६
श्रीकृष्णउवाच दुर्वासोवचनंश्रुत्वाबालामूढधियाऽवदत् भाविनापेरिताराजन्नसूयाप्रे
रितासती १७ दुर्वाससमुनिश्रेष्ठमनसिक्रोधसंयुता बालोवाच नमह्यरोचतेब्रह्मन्यदु
क्तंभवतामुने १८ कथंमाघाद्योमासाअकिंचित्करतांगताः कथंकार्तिकमासत्वमूनवदसि
तद्द १९ वैशाखःसेवितःकिंवानदास्यतिसकामितम् सदाशिवाद्योदेवाःफलदाःकिंन
सेविताः २० अथवाभुविमार्त्तडोदेवःप्रत्यक्षदर्शनः सकिंनदाताकामानांदेवीचजगदंबि
का २१ गणेशःसेवितःकिंवानसंयच्छतिसकामितम् व्यतीपातादिकान्योगान्देवान्श-
र्वादिकानपि २२ सर्वानुल्लंघ्यवदत्तस्त्रपाकिंतेनजायते अयंतुमालिनोमासःसर्वकर्मविग-
र्हितः २३ असूर्यसंक्रमःश्रेष्ठःक्रियतेचकथंमुने वेदाहंसर्वदुःस्वप्नापारदंश्रीहरिपरम्

अ.
१०

१४

२४ नान्यंपश्यामिभूदेवचिंतयतीदिवानिशमृगमाद्वाजानकीजानेःशंकरात्पार्वतीपतेः२५
 नान्यःकोपिमहान्देवोयोपेदुःखंव्यपोहति एतान्विहायविप्रैद्रुक्थंस्तौषिमलंमुने२६ एवमु
 क्तस्तयाविप्रपुत्र्यासक्रोधनीमुनिः जाज्वल्यमानवपुषाक्रोधसंरक्तलोचनः२७ तथापिन
 शशापैनामित्रजांरूपयानितः मूढेयंनैवजानातिहिताहितमपूर्णधीः२८ पुरुषोत्तममाहा
 त्म्यंदुर्ज्ञेयंविदुषामपि किमुताल्पधियांपुंसांकुमारीणांविशेषतः२९ पितृहीनाकुमारीयंबा
 लादुःखाग्निभर्जिता अतीवोग्रतरंशापमदीयंसहतेकथम्३० इत्येवंरूपयाक्रोधंसंज
 हारमनास्थितम् स्वस्थोभूत्वा मुनिःप्राहतांबालामतिविह्वलाम्३१ दुर्वासाउवाच
 अहोवालेनमेकोपोमित्रजेत्वयिकश्चन यत्तेमनसिनिर्भागेयथारुचितथाकुरु३२ अपरं
 श्रूयतांबालेभविष्यंकिंचिदुच्यते पुरुषोत्तममासस्ययत्त्वयाऽनादरःकृतः३३ सर्वथात
 त्फलंभाविइहवापरजन्मनि अतःपरंगमिष्यामिनरनारायणालयम्३४ नशशापिमया
 भीरुमामित्रंतेपितायतः हिताहितंनजानासिबालभावाच्छुभाशुभम्३५ स्वस्तितेस्तुग
 मिष्यामिमास्तुकालात्ययोमम श्रुभंशुभेतरंभाविनकेनाप्यनुलंघ्यते३६ श्रीकृष्णउवा
 च इत्युदीर्यजगामाश्रुतामसस्तापसोमुनिः तत्क्षणंनिःप्रभासाभूत्पुरुषोत्तमहेलया
 ३७ विमृश्यसुचिरंकालंतत्कालफलदंशिवम् आराधयामिदेवेशंतपसापार्वतीपति
 मु३८ इतिनिश्चित्यमनसामेधावीतनयानृप दुष्करंतत्तपःकर्तुमियेषसाश्रमेस्थिता३९

पु. मा.
१५

सूत उवाच आर्षेयी प्रबल मुनेर्वचो विनिन्द्य प्रोद्युक्तां धकरिपुमेवनेवनेस्वे लक्ष्मीशं
बहुलफलप्रदं विहाय सावित्रीपतिमपि तादृशं निरस्य ४० इति श्री बृहन्ना० पुरुषो० श्री
नारायणनारदसंवादे कुमारी शिवाराधनोद्योगो नाम दशमोऽध्यायः १० नारद उवाच
अचीकरत्कुमारीयं महत्कर्म सुदुष्करम् मुनीनामपि सर्वेषां तन्मेव दममहामुने १
श्रीनारायण उवाच अथारभत कल्याणीतपः परमदारुणम् चिंतयतीति शिवं शांतं पंचवक्त्रं
सनातनम् २ भुजंगभूषणं देवं नंदिभृंगिनिषेवितम् चतुर्विंशतितत्त्वैश्च गुणैस्त्रिभिरभि
ष्टतम् ३ महासिद्धिभिरष्टाभिः प्रकृत्या पुरुषेण च चंद्रखंडलसद्मालंजटाजूटविराजित
म् ४ चचारदुश्चरं बालातमुद्दिश्य परंतपः पंचाग्नीनां च मध्ये सांस्थायिनी ग्रीष्मगेरवौ
५ हेमं तेशिशिरे चैव शीतवार्यंतरस्थिता व्यक्तवक्त्रा तथा रेजे जलस्थं कमलं तथा ६ शि
रोधः प्रसृतश्यामनीलालकविगुंठिता जंबालवल्लरीपुंजैर्वेष्टिते वा वभौजले ७ ब्रह्मरंध्रो द्वा
तश्चीमद्दमराजिर्व्यदृश्यत नलिनं सेव्यमाने वमिलिं दालिः प्रसर्पिणी ८ वर्षास्वनावृता शे
ते स्थंडिले ह्यसिकान्विते संध्ययोरुभयोस्तन्वीधूमपानमचीकरत् ९ पुरंदरः परां चिंतां
मवापांश्चुत्य तत्तपः दुर्दृष्टादि विजैः सर्वैः स्पृहणीया महर्षिभिः १० एवंपासि वृत्ताया मार्षेय्यां
नृपनंदन गतान्यब्दसहस्राणि नवराजन्यभूषण ११ संतुष्टस्तपसा तस्या भगवान् पार्व
तीपतिः दर्शयामास बालायै निजरूपमगोचरम् १२ तदृष्ट्वा सहसोत्तस्थौ देहः प्राणमिवा

अ
१०

१५

गतम् तपःकृशापिसाबालाहृष्टपुष्टातदाभवत् १३ भूरिवातपसंक्लिष्टादेवमीदागरीयसी
 साबालावनताभूत्वाववंदेगिरिजापतिम् १४ मानसैरुपचारैस्तं संपूज्य विश्ववंदितम् तुष्टाव
 जगतां नाथं भक्तियुक्तेन चेतसा १५ बालोवाच अयेशैलजावल्लभ प्राणनाथ प्रभो भर्गभूते
 शगौरीशशंभो नमः सोमसूर्याग्निदिव्यत्रिनेत्रमदाधारमुंडास्थिमालिनीमस्ते १६ नरोनेके
 तापाभिभूतांगपीडः परंधोरसंसारवाहो निमग्नः खलव्यालकालो ग्रदंष्ट्राभिदष्टो विमुच्ये द्रव
 तं शरण्यं प्रपन्नः १७ विभो येन बाणः स्वकीयी कृतश्च मृता जीविता लक भूपालपत्नी दयाना
 थभूतेशचंडीशभव्यभवन्नाणमृत्युं जयप्राणनाथ १८ मखध्वंसकर्तः समस्तारिहर्तः सदासे
 वकानां भवध्वंसकर्तः नमोजन्महर्तः पुरासृष्टिकर्तस्त्वदीयामवप्राणनाथाद्यहर्तः १९ इत्ये
 वं मनसा वाचा शिवं स्तु त्वातपस्विनी विरराममहाभागामेधावीतनयानृप २० श्रीकृष्ण उ
 वाच तत्कृतं स्तोत्रमाकर्ण्य तपसोऽग्रतरेण च प्रसन्नवदनां भोजस्तामुवाच सदाशिवः २१
 शिव उवाच वरं वरय भद्रं ते यस्ते मनसि वाञ्छितः प्रसन्नोऽस्मि महाभागे मामाशि
 वतपस्विनि २२ तदाकर्ण्य कुमारीयं महानंदपरिपुता उवाच वचनं राजन् सप्रसन्नं सदा
 शिवम् २३ बालोवाच दीननाथ दयासिंधो प्रसन्नश्चेन्ममोपरि तदामत्कामितं देहि मा वि
 लंबं कुरु प्रभो २४ पतिं देहि पतिं मह्यं पतिं पतिमहं वृणे पतिं देहि महादेव नान्यन्मे चिंतितं ह
 दि २५ एवमुक्त्वा तदार्पणी विररामकपर्दिनम् तदाकर्ण्य महादेवो जगाद मुनिकन्यकाम्

पु. मा
१६

२६ शिवउवाच त्वयायत्स्वमुखेनोक्तं तदस्तु मुनिकन्यके पंचकृत्वस्त्वयायस्मात्स
तिः संप्रार्थितोऽधुना २७ तस्मात्पंचभविष्यंति पतयस्तव सुंदरि शूराः सकलधर्मज्ञाः
साधवः सत्यविक्रमाः २८ यज्वानः स्वगुणरज्याताः सत्यसंधाजितेन्द्रियाः त्वन्मुखप्रेक्षकाः
सर्वे सजन्या गुणशालिनः २९ श्रीकृष्णउवाच इत्याकर्ण्य वचस्तस्य धूर्जटेरनतिप्रियं
म् उवाचावनताभूत्वा बालावाक्यविशारदा ३० बालोवाच एवं मे गिरिजाकांतमास्तु
लोकेतिकौस्तुभम् एकस्या एक एवास्ति भर्तानार्याः सदाशिव ३१ नदृष्टानश्रुताद्यापि नार्यैका
पंचभर्तृका एकस्य पंचपत्न्यस्तु पुरुषस्य भवन्ति हि ३२ त्वदीयाहं कथं शंभो भवेयं पंचभर्तृका
नैवाहं सिवचस्त्वेवं मयि वक्तुं कृपानिधे ३३ तवैव जायते लज्जा त्वदीयाहं यतः प्रभो इत्याकर्ण्य
वचस्तस्याः शंकरः प्राह तां पुनः ३४ शिवउवाच मास्तु ते स्मिन् भवे भीरुभयं तत्परजन्म-
नि अयोनि संभवात् तत्र भविष्यति तपोबलात् ३५ भर्तृजं करुमासाद्य ततो गंत्री परंपदम्
दुर्वासा मे प्रियामूर्तिः सत्त्वयाऽवमतः पुरा ३६ सचेत्कोपावृतः स भ्रुनिर्दहेद्गुवनत्रयम् त्व
यागर्वातिरेकेण ब्रह्म तेजः प्रमर्दितम् ३७ पुरुषोत्तमस्त्वयामासो नरुतो भगत्प्रियः यस्मि
न्मर्षितमैश्वर्यं श्रीकृष्णो नात्मनः स्वकम् ३८ अहंब्रह्मादयो देवानां रदाद्यास्तपस्विनः यदा
देशकरा बाले तदा सांको विलंघयेत् ३९ समासो न त्वयामूढे पूजितो लोकपूजितः अतस्ते
पंचभर्तारो भविष्यंति हि जात्मजे ४० नान्यथा भावित्वाले पुरुषोत्तमखंडनात् यो वै निं

अ.
११

१६

दतितं मासं सयाति घोर रौस्वम् ४१ विपरीतं भवेत्तस्य न कदाप्यन्यथा भवेत् पुरुषो
 त्तमस्य ये भक्ताः पुत्रपौत्रधनान्विताः ४२ ऐहिका मुष्मिकीं सिद्धिं यातायास्यं तियांति च
 वयं सर्वे पिगीर्वाणाः पुरुषोत्तमसेविनः ४३ यस्मिन्संसेवितेशीघ्रं प्रीयते पुरुषोत्तमः सेव
 नीयं कथं मासं न भजामः सुमध्यमे ४४ अत्युत्कटानां महतां वचो मिथ्या कथं वद अनुने
 याहि मुनयः सदसदा दवादिनः ४५ वदन्नेवं नीलकंठ क्षिप्रमंतर्दधे हरः चकितासाभ
 वहाला यूथभ्रष्टा मृगीयथा ४६ सूत उवाच शशांकलेखां कितभा लदेशे सदा शि
 वेशैव दिशं प्रयाते चिंतावबाधे मुनिराज कन्यां हत्यायथा वृत्रहणं मुनीशाः ४७ इति श्री
 बृहन्नारदी० पुरुषोत्तम महात्म्ये शिववाक्यं नाम एकादशोऽध्यायः ११ नारद उ
 वाच शितिकंठे गतेनाथ बाला किमकरोच्छुचा तन्मे वद विनीताय शुश्रूषा धर्मसिद्ध
 ये १ श्रीनारायण उवाच एवमेव पुरा पृष्टः श्रीकृष्णः पांडुसूनुना यदुवा
 च वचो राजे तन्मे निगदतः शृणु २ श्रीकृष्ण उवाच एवं गते शिवे राजन् सा बा
 ला विगतप्रभा निःश्वासपरमाभीता सा श्रुनेत्रा क्लृप्तशोदरी ३ हृदयाग्निलसूज्वाला ज्व
 लितांगी कुमारिका दावाग्निदग्धपत्राद्यालते वासतपस्विनी ४ दुःखमार्थमाप्तवत्या
 मेवं कालो महान् गतः असौ नाम वचस्कंधता दृशीतापसी प्रभुः ५ सहसा तां समापन्नां
 फणीवाखुनिवेशनम् इति कालेन बलिनावशं नीता तपस्विनी ६ प्रावृण्मेघावृते ज्योत्स्नि

पु.मा.
१७

विद्युत्सौदामिनीयथा तथाश्रमेस्वकेनष्टातपसादग्धकल्मषा ७ तदानीमेवधर्मिष्ठो
यज्ञसेनोनराधिपः बृहत्संभारसंपन्नमकरोद्यज्ञमुत्तमम् ८ तद्यज्ञकुंडादुद्भूताकुमारी
कनकप्रभा सेयंद्रुपदशार्दूलतनयाप्रथिताभुवि ९ द्रौपदीसर्वलोकेषुह्यार्पणीयापुराभवत्
सेयंस्वयंवरेराजन्मत्स्यवैधे कृतेसति १० लब्धार्जुनेनपांचालीक्षभितेराजमंडले तृणीकृत्य
नृपान् सर्वान् भीष्मकर्णादिकान्बहून् ११ सेयंकचग्रहंप्राप्तादुष्टदुःशासनान्मुने वचांसि
कर्णभ्रूलानिश्चावितावरवर्णिनी १२ मयाचोपेक्षिताराजन्पुरुषोत्तमहेलनात् यदामयि
कृतस्नेहामन्नामान्यवदन्मुहुः १३ दामोदरदयासिंधो कृष्णकृष्णजगत्यते हेनाथहेर
मानाथकेशवक्लेशनाशन १४ नमातानतातो नच भ्रातृवर्गो न सरव्यो न जामिर्न वै भागिने
यः नबन्धुर्न चेषो न वै प्राणनाथो हृषीकेश सर्वे भवानेव मेस्ति १५ गोविंदगोपिकानाथदी
नबन्धो दयानिधे दुःशासनपराभूतां किं न जानासि मां प्रभो १६ दुःशासनपराभूता तदाद्रु
पदनंदिनी मदीयस्मरणप्राप्ताविस्मृतापिमयापुरा १७ शीघ्रंगरुडमारुह्यतत्रागत्यस्थि
तेनवै पूरितानिमयाराजन्तस्यैवासांस्यनेकशः १८ सदामयिकृतस्नेहामत्प्राणामत्परा
यणा ममातिबलभासाध्वी सरवीमेषाणसन्निभा १९ तथाप्युपेक्षितेयं सापुरुषोत्तमहेलना
त् पुरुषोत्तमतिरस्कारकर्त्तारं पातयाम्यहम् २० सर्वथा मुनिदेवानां सेव्योयं पुरुषोत्तमः किं
पुनर्मानुषाणां तु सर्वार्थफलदायकः २१ तस्मादाराधयस्वैनमागामिपुरुषोत्तमम् वर्षेचतुर्द-

अ.
१२

१७

शोपूर्णो सर्वेते भविता शुभम् २२ व्यालोकिकिचुरवातां यै रस्याः पांडुनंदन तन्नारीणामहंरा
 जनिर्वपिष्येलकानुरुषा २३ सुयोधनादिभूपालान्सर्वान्नेष्येयमक्षयम् सर्वशत्रुक्षयंकृत्वा
 त्वंचराजा भविष्यसि २४ नमोक्षीरोदतनया प्रियानापि हलायुधः न तथा देवकी देवी प्रद्युम्नो
 नापि सात्यकिः २५ यादृशामे प्रिया भक्तिस्तद्दृशो नास्तिकश्च न येन मे पीडिता भक्तास्तेनाहं पी-
 डितः सदा २६ द्वेष्यो मे नास्ति तत्तुल्यो यमस्तस्य फलप्रदः नावलोक्यो मया दुष्टो दंडार्थमपि
 पांडव २७ श्रीनारायण उवाच श्रीकृष्णा स्तान्समाश्वास्य पांडवान् द्रौपदीं तथा कुश-
 स्थलीं जिगामिषु रुवाच मधुसूदनः २८ राजन्नद्यगमिष्यामि द्वारकां विरहाकुलाम् वसुदे-
 वो महाभागो बलदेवो ममाग्रजः २९ मन्माता देवकी देवी गदसां बादयो परे आहुकाद्याश्च य-
 दवोरुक्मिण्याद्याश्च याः स्त्रियः ३० सर्वे तेऽनिमिषैर्नैत्रैर्मदागमनकांक्षिणः मामेव चिंतयत्ये-
 व मे दर्शनसमुत्सुकाः ३१ श्रीनारायण उवाच इत्युक्तं वतं देवेशं कथं नित्यां दुनंदनाः
 हरिप्रमाणमालक्ष्य तमूचुर्गद्गदाक्षरम् ३२ जीवनं नो भवानेव यथा वारिजलौकसाम् पुन-
 र्दर्शनमल्पेन कालेनास्तु जनार्दन ३३ पांडवानां हरिर्नाथो नायः कश्चिज्जगत्रये इत्थं सर्ववदं-
 त्यद्वा तस्मान्नः पाहि सर्वदा ३४ न विस्मर्या वयं सर्वे त्वदीया जगदीश्वर अस्मच्चेतो मिलि-
 दानां जीवनं त्वत्पदां बुजम् ३५ अवलंबनमेवास्तु प्रार्थयामो मुहुर्मुहुः असत्कृत्यां दुपुत्रेषु
 गृणात्स्वेवं यदूहहः ३६ मंदं मंदं सप्पारुह्य रथं प्रेमपरिपुतः ययौ द्वारवती मेतान् पराकृत्यानु-

पु. मा.
१८

गच्छतः ३७ श्रीनारायण उवाच अथ श्रीद्वारकानाथे गते द्वारवती तदा राजापि सा
नुजस्तप्यं स्तीर्थानि विचचार ह ३८ पुरुषोत्तम मे मनः कृत्वा ब्रह्मन् श्रीभगवत्प्रिये अनुजानाह
कृष्णां च विष्वक्सेन वचः स्मरन् ३९ अहो श्रुतमतीवोग्रं माहात्म्यं पौरुषोत्तमम् कथं कृत्वा
निलभ्यंते नाभ्यर्च्य पुरुषोत्तमम् ४० सद्यो भारतेंवर्षे स पूज्यः श्रेष्ठ एव सः विविधैर्नियमैर्य-
स्तु पूजयेत् पुरुषोत्तमम् ४१ एवं सर्वेषु तीर्थेषु भ्रमन्तः पांडु नंदनाः पुरुषोत्तममासाद्य व्रतं च
रुर्विधानतः ४२ तदन्तराज्यमतुलमवापुर्गतकंटकम् पूर्णैश्चतुर्दशैर्वर्षैश्च कृष्णाकृपया मुने
४३ दृढधन्वा नृपः पूर्वसूर्यवंशसमुद्भवः पुरुषोत्तममासस्य सेवनान्महतीं श्रियम् ४४ पु-
त्रपौत्रसखंचैव भुक्त्वा भोगाननेकशः जगाम भगवद्भोकमगम्यं योगिनामपि ४५ एतन्
मासस्य माहात्म्यमतुलं मुनिसत्तम नाहं वक्तुं समर्थोऽस्मि कल्पकोटिशतैरपि ४६ सूत
उवाच पुरुषोत्तममासस्य कृष्णाद्वैपायनादहम् माहात्म्यं श्रुतवान् विप्राः सोऽपि वक्तुं श-
शाकनो ४७ अस्य माहात्म्यमखिलं वेत्ति नारायणः स्वयम् अथवा भगवान् साक्षाद्देवकुं-
ठनिलयो हरिः ४८ ब्रह्मादिदेवानतपादपीठगोलोकनाथेन स्वकीकृतस्य सर्वमाहात्म्यं
पुरुषोत्तमस्य देवो न जानाति कुतो मनुष्यः ४९ इति श्रीबृ० पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायण
पारदसंवादे पुरुषोत्तमव्रतोपदेशो नाम द्वादशोऽध्यायः १२ ऋषय ऊचुः सूत सूतम-
हाभाग वद नो वदतां वर दृढधन्वा कथं प्राप पुरुषोत्तमसेवनात् १ सौराज्यं पुत्रपौत्रादीन्

अ.
१२

१८

ललनांचपतिव्रताम् कथंचभगवल्लोकमवापयोगिदुर्लभम् २ शृण्वतोतेमुखंभोजा
तुकथासारंमुहुर्मुहुः अलंबुद्धिर्ननस्तातयथापीयूषपानतः ३ अतोविस्तरतोब्रूहिइतिहा
संपुरातनम् अस्मद्भाग्यबलेनैवधात्रासंदर्शितोभवान् ४ सूतउवाच सनातनमुनिर्विषा
नारदायपुरातनम् इतिहासमुवाचेमंसएवप्रोच्यतेधुना ५ शृण्वन्तुमुनयःसर्वेचरित्रंपाप
नाशनम् यथाधीतंगुरुमुखाद्राज्ञोवैददधन्वनः ६ श्रीनारायणउवाच शृणुराजस्य
वक्ष्येहंभूपस्यददधन्वनः कथांपुरातनीरम्यांस्वर्धुनीमिवपावनीम् ७ आसीद्धैहयदेश
स्यगोप्ताश्रीमान्महीपतिः चित्रधर्मेतिविरच्यातोधीमान्सत्यपराक्रमः ८ तस्यपुत्रोति
तेजस्वीददधन्वेतिविश्रुतः ससर्वगुणसंपन्नःसत्यवाकूधार्मिकःशक्तिः ९ आकर्णोतवि-
शालाक्षःपृथुवक्षामहाभुजः अवर्द्धतमहातेजाःसाद्धैगुणगणैरसौ १० अधीत्यसांगा
निगमांश्चतुरश्चतुरोमुदा सकृन्निगदमात्रेणप्रागधीतानिवस्फुटम् ११ दक्षिणांगुरवेदत्वा
संपूज्यविधिवच्चतम् गुरोरनुज्ञयाधीमान्पितुःपुरमजीगमत् १२ जनयन्नयनानंदंनि
जपत्तनवासिनाम् चित्रधर्मापितंपुत्रंदृष्ट्वालेभेपरांमुदम् १३ युवानंसर्वधर्मज्ञंप्रजानांपा
लनेक्षमम् अतःपरंकिमत्रास्तिसंसारेसारवर्जिते १४ आराधयामिश्रीकृष्णांद्भिभुजंमुरली
धरम् प्रसन्नवदनंशांतंभक्तानामभयप्रदम् १५ ध्रुवांबरीषशर्यातिययातिप्रमुखानृपाः
शिर्विश्वरंतिदेवश्चशशबिंदुर्भगीरथः १६ भीष्मश्चविदुरश्चैवदुष्यंतोभरतोपिवा पृथु

रुत्तानपादश्च प्रहादोथविभीषणः १७ एतेचान्येचराजानस्त्यक्त्वाभोगाननेकशः अध्वे
णध्रुवंप्राप्ताआराध्यपुरुषोत्तमम् १८ अतोमयापिकर्तव्यमरण्येहरिसेवनम् १९ छित्वास्मे
हमयंपाशंदारागारकृतादिषु १९ इतिनिश्चित्यमनसासमर्थेदृढध्वनिधुरन्यस्यज-
गांमाश्रुविरक्तःपुलहाश्रमम् २० तत्रगतातपस्तेपेश्रीकृष्णमनसास्मरन् भिस्पृहःसर्वका-
मेभ्योनिराहारोनिरंतरम् २१ कियत्कालंस्तपस्तप्त्वाहरेर्हामजगामसःदृढधन्वापिसुआ-
वस्वपितुर्वैष्णवींगतिम् २२ हर्षशोकसमाविष्टोत्यकरोदौर्ध्वदैहिकम् पितृभक्त्यामही-
पालोविद्वज्जनवचःस्थितः २३ पुष्करावर्तकेपुण्येनगरेत्यंतशोभिते राज्यंचकारभूपा-
लोनीतिशास्त्रविशारदः २४ तस्यशीलवतीभार्यानाम्नायागुणसंदरी विदर्भराजतन-
यारूपेणाप्रतिमाश्रुवि २५ पुत्रान्सासकषुवेदिव्याश्चतुरश्चतुरान्शुभान् पुत्रींचारुमतीं
नामसर्वलक्षणसंयुताम् २६ चित्रवाक्चित्रवाहश्चमणिमांश्चित्रकुंडलः सर्वेतेमानिनः
शूराविरय्यातानामभिःपृथक् २७ दृढधन्वागुणैःख्यातःशान्तोदांतोदृढव्रतः रूपवान्गुण-
वान्शूरःश्रीमान्प्रकृतिसंदरः २८ वेदवेदांगविद्वाग्मीधनुर्विद्याविशारदः सनिर्जितारि-
षड्गर्गःशत्रुसंघविदारणः २९ क्षमयापृथिवीतुल्योगांभीर्यसागरोपमः पितामहसमःसा-
म्येप्रसादेगिरिशोपमः ३० एकपत्नीव्रतधरोरघुनाथइवापरः अत्युग्रवीर्यःसहर्षाकर्तवी-
र्यइवापरः ३१ श्रीनारायणउवाच एकदानिशिसुप्तस्यचिंतासीत्तस्यभूपतेः अहोयंवैभवः

केनपुण्येनमहताभवत् ३२ नमयाचतपस्तप्तनदत्तंनहुतंकचित् कपिदंपरिपृच्छामिममभा
 ग्यस्यकारणम् ३३ एवंचिंतयतस्तस्यरजनीविरतिंगता ब्राह्मेमुहूर्तेउत्थायस्नानंकृत्वायथावि-
 धि ३४ उपस्थायार्कमुद्यंतंसंतर्प्यभगवत्कलाः दत्वादानानिविधेभ्योनमस्कृत्वाऽश्वमारुहन् ३५
 ततोरण्यंजगामाश्रममृगयासक्तमानसः मृगान्वराहान्शार्दूलान् जघानगवयान्बहून् ३६ क
 श्चिन्मृगोहतोरण्येबाणोनददधन्वना वनाहनांतरोयातोबाणमादायसत्त्वरम् ३७ शौणितस्तु
 तिमार्गेणराजाप्यनुययौमृगम् मृगःकुत्रापिसलीनोराजाबभ्रामतद्वनम् ३८ तृषाक्रांतःसका
 सारंददर्शिसागरोपमम् तन्नगत्वाकृपीत्वासौपानीयंतीरमागतः ३९ ततोददर्शन्यग्रोधंधनच्छा
 यंमहातरुम् तज्जटायांनिबत्वाश्वंनिषसादमहीपतिः ४० तन्नागमत्स्वगःकश्चित्कीरःपरमशो
 भनः मानुषीमीरयन्बाणीमतुलानृपमोहिनीम् ४१ शुकःपपाठसल्लोकमेकमेवपुनःपुनः संवो
 अददधन्नानमेकाकिनमुपस्थितम् ४२ विद्यमानातुलस्करवमालोक्यातीवभूतले नचिंतयसि
 तत्त्वत्तंतत्कथंपारमेथ्यासि ४३ वारंवारमिदंपद्यंपपाठनृपतेःपुरः श्रुत्वातस्यवचोराजामुमु
 देमुमुहेपिच ४४ किमेतदुक्तवान्कीरएकंपद्यंपुनःपुनः नारिकेलमिवागम्यंदुर्बोधंसारसंभृ
 तम् ४५ किंवानायंभवेत्कृष्णार्द्धपायनस्ततःपरः श्रीकृष्णसेवकंमूढंमग्नंसंसारसागरे ४६
 विष्णुरातमिवोद्धर्तुकृपयापांसमागतः इतिचिंतयतस्तस्यतत्सेनासमुपागता ४७ कीरस्त्व
 दर्शनिंशामोबोधयित्वानराधिपम् राजासुपुरमागत्यकीरवास्यमनुस्मरन् ४८ वाच्यमानोपि

नतोषवान् वेदाध्ययनसंपन्नो विष्णुभक्तिपरायणः २३ अग्निहोत्रादियागैश्च तोषयामा
सतंहरिम् सदैवं वर्त्तमानस्य भार्यासौ हरवर्णिनी २४ गौतमीति स्तुतिरव्याता गौतमस्य स्तु
ता शुभा पतिपर्यन्तरत्नेष्णा भगानीव भवं प्रभुम् २५ गृहमेधविधौ तस्य वर्त्तमानस्य धर्मतः व्य
तीतः समहान् कालः प्राप्तासौ संततिर्न हि २६ एकदासनसंविष्टः सेव्यमानः स्वकांतया उ
वाच वचनं विप्रो विषण्णो गृहदाक्षरम् २७ अयि सुंदरि संसारे स्वरवं नास्ति स्तुतात्परम् लो
कांतरस्वरवं पुण्यंतपोदानसमुद्रवम् २८ संततिः शुद्धवंश्या हि परब्रेहचर्मणो नमप्राप्य वरं पु
त्रं जीवितं मम निष्फलम् २९ नलालितो मया पुत्रो वेदार्थो न प्रबोधितः नोदाहश्च कृतस्तस्य
वृथा जन्मगतं मम ३० सद्यो मे मृतिरेवास्तु न ह्यायुश्च प्रियं मम इत्थं प्रियवचः श्रुत्वा सुंदरि-
खिन्नमानसा ३१ समाश्वासयितुं धीरप्रियवाक्यं विशारदा अवी वदद्ब्रह्मः सौम्यं प्रियप्रेम
परिपुता ३२ गौतम्युवाच मामा प्राणेश्वर ब्रूहि तुच्छवाक्यानि सांप्रतम् भवद्दिधा
भागवता नैव मुह्यंति सूरयः ३३ सत्यधर्मपरो सित्वंजितः स्वर्गस्तथा विभो कथं पुत्रैः सुखा
वाप्तिर्ज्ञानिनस्तव सुव्रत ३४ त्रिभुकेतुः पुरा ब्रह्मसुपुत्रशोकेन तापितः स नारदेनांगिर-
साभ्येत्यसंतारितो भवान् ३५ तथांगराजा दुःपुत्रादनादूनयमानि शि तथाते संततिः स्वामि
न दुःखदा च भविष्यति ३६ तथापितवसत्पुत्रालालसा च तपोधन आराधय जगन्नाथं हरिं
सर्वार्थदं मुदा ३७ यमाराध्य पुरा ब्रह्मन् कर्दमः पुत्रमाप्तवान् सारख्याचार्यस्ततं देवं कपि

लंयोगिनांवरम् ३८ धर्मपत्न्यावचश्चेत्थंश्रुत्वाविप्रशिरोमणिः निश्चित्यैवंतयासार्द्धताम्
पर्णीतिदंगतः ३९ स्नात्वाथविरजेरण्येचचारपरमंतपः शष्कपर्णजलाहारःपंचमेपंचमेदिने
४० चत्वार्यब्दसहस्राणिगतान्येवंतपोनिधोः तस्यैतत्तपसाब्रह्मस्त्रयोलोकाश्चकंपिरे ४१ अ
त्युग्रंतत्तपो दृष्ट्वाभगवान्भक्तवत्सलः प्रादुर्बभूवतरसागरुडोपरिसंस्थितः ४२ श्री
नारायणउवाच तदृष्ट्वा नवजलदोपमं पुरारिंदोर्दंडैर्जगदवनक्षमैश्चतुर्भिः संलक्ष्यंमुदि
तमुखं सदेवशर्मा साष्टांगं नतिमकरोत्सुदामुकुंदम् ४३ इति श्रीबृहन्नारदीयेपुं पुरुषो
त्तममा० श्रीनारायणनारदसंवादेचतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीनारायणउवाच ततस्त
ष्टावतंदेवंश्रीकृष्णंभक्तवत्सलम् ब्रह्मंजलिपुटोभूत्वा सदेवो गद्गदाक्षरम् १ नमस्तेदेवदे
वेशत्रैलोक्याभयदप्रभो सर्वेश्वरनमस्तेस्तुत्वामहंशरणंगतः २ पाहिमां परमेशानशरणा
गतवत्सल जगदंघनमस्तेस्तुप्रपन्नभयभंजन ३ जयस्वरूपंजयदंजयेशंजयकारणम् विश्वा
धारंविश्वसंस्थंविश्वकारणकारणम् ४ विश्वैकरक्षकंदिव्यंविश्वघ्नंविश्वपंजरम् फलबीजं
फलाधारंफलमूलफलप्रदम् ५ तेजःस्वरूपंतेजोदंसर्वतेजस्विनांवरम् कृष्णंविष्णुंवासु
देवंवंदेऽहंदीनवत्सलम् ६ नत्वा ब्रह्मादयो देवास्तोतुं शक्ता जगत्प्रभो कथंमदोमनुष्योहम
त्यबुद्धिर्जनार्दन ७ अतिदुःखतरं दीनं त्वद्रक्तं मामुपेक्षसे तत्कथं लोकबंधुत्वं प्रभो लोके-
वृथागतम् ८ वाल्मीकिरुवाच इत्यभिषूयभूमानं दिजस्तस्थौ हरेः पुरः

पु. मा.
२२

तदाकर्ण्य हरिर्वाक्यमुवाच जलदस्वनः ९ श्रीहरिरुवाच सम्यक्संपादितं वत्स यत्तया
चरितं तपः किमिच्छसि महाभाग तपो धनवदस्वमे १० तच्चेहं वितरिष्यामि संतुष्टस्तपसा तव
एतादृशं महत्कर्म न केनापि कृतं पुरा ११ स्रुदेव उवाच यदि प्रीतोसि हे नाथ दीनबंधो दया-
निधे सत्पुत्रं देहि मे विष्णो पुराणपुरुषोत्तम १२ हरे पुत्रं विना शून्यं गार्हस्थ्यं मे न रोचते इ-
ति विप्रवचः श्रुत्वा जगाद् हरिरीश्वरम् १३ श्रीहरिरुवाच अदेयमपि ते सर्वं दास्ये पुत्रं विना
हि ज तव पुत्रं सखं वत्स विधात्रा नैव निर्मितम् १४ त्वदीयभालफलके वर्णाः सर्वे मये क्षिताः
तत्र नैवास्ति ते पुत्रसखं सप्तसप्तजन्मसु १५ इत्याकर्ण्य हरेर्वाक्यं वज्रनिर्घातनिष्ठुरम् संपयात
महीपृष्ठे छिन्नमूल इव द्रुमः १६ पतिं पतितमालोक्य प्रमदात्यंतदुःखिता पश्यंतीं स्वामिनं पुत्र-
स्पृहाशून्यमरुदत् १७ पश्चाद्द्वैर्यं समालंब्य सा बोचत्यति तं पतिम् गौतम्युवाच उत्तिष्ठो-
त्तिष्ठ हे नाथ किं न स्मरसि मे वचः १८ विधात्रालिखितं भाले तल्लभेत सखं सखम् किं करोति
रमानाथः स्वकृतं भुंजते नरः १९ अभाग्यस्य कृतोद्योगो मुपूर्वो रिव भेषजम् तस्य सर्वं भवे-
द्दार्थ्यं यस्य देवमदक्षिणम् २० क्रतुदानतपः सत्यव्रतेभ्यो हरिसेवनम् श्रेष्ठं सर्वेषु वेदेषु त-
तो देवबलं वरम् २१ तस्मात्सर्वत्र विश्वासं विहायोत्तिष्ठ भूस्वर देवमेवावलंब्या श्रुत्वा हरिणा
किं प्रयोजनम् २२ इत्याकर्ण्य वचस्तस्या स्तीव्रशोकसमन्वितम् वैनतेयो वदद्विष्णुं क्षोभसं-
जातवेपथुः २३ गरुड उवाच शोकसागरसंमग्नां ब्राह्मणां वीक्ष्य हे हरे तथैव ब्राह्मणं

अ.
१५

२३

नेत्रगलदाध्यकलाकुलम् २४ दीनबंधोदयासिंधोभक्तानामभयंकर भक्तदुःखासहिष्णोस्ते
 दयाः द्यक्गताप्रभो २५ अहोब्रह्मण्यदेवत्वत्त्वधर्मः कगतो धुना तद्रक्तस्य चतुर्धापि मुक्ति
 करतलोस्थिता २६ अहोतथापिनेच्छंति विहाय भक्तिमुत्तमाम् तदग्रेसिद्धयश्चाष्टौ किंकरी
 भूयसंस्थिताः २७ त्वदाराधनमाहात्म्यमेवं सर्वत्र विश्रुतम् तर्हि विप्रस्य पुत्रेच्छा पूरणोक्तः परि
 श्रमः २८ गजमर्पयतः पुंसो ह्यंकुशोक्तः परिश्रमः अतः परं न केनापि सेव्यते ते पदां वुजम् २९ य
 ददृष्टगतं पुंसस्तदेव भविता ध्रुवम् इति लोके प्रथा जाता त्वद्रक्तिर्विलयंगता ३० कर्तुं मकर्तुं
 सामर्थ्यं तव सर्वत्र विश्रुतम् तदेवाद्यगतं नाथ न चेदस्मै सततप्रदः ३१ अतस्त्वं सर्वथा देहि पु
 त्रमेकं द्विजन्मने सदा मात्वां समाराध्य लेभे वै भवमुत्तमम् ३२ सां दीपि निर्मृतं पुत्रमवाप कृ
 पया तव इति तेशरणं प्राप्नोदं पती पुत्रलालसौ ३३ श्रीनारायण उवाच इति गरुडव
 चो निशाम्य विष्णुर्वचनमुवाच स्वर्गं सद्योपमानम् अयि स्वर्गवरपुत्रमेकमस्मै वितरमनोग
 तमाश्रुवैनतेय ३४ इति हरिचचनं निजानुकूलं श्रुतिनिशाम्य स्वर्गोऽतिहृष्टचेताः अददति
 विषण्णमानसाय सतमनुरूपमिलाकराय रम्यम् ३५ इति श्रीहृन्नारदी० पुरुषोत्तम-
 मा० दृढधन्वोपारब्धाने श्रीनारायणनारदसंवादे स्कंदे वरप्रदानं नाम पंचदशोऽध्यायः १५
 श्रीनारायण उवाच शृणु नारद वक्ष्ये हं यदुक्तं दृढधन्वने वाल्मीकिना महाप्राज्ञचरितं
 परमाद्भुतम् १ वाल्मीकिरुवाच दृढधन्वन्महाराज शृणुष्व वचनं मम सुपर्णः केश

पु मा
२३

वादेशादिदमाह द्विजेश्वरम् २ गरुड उवाच सप्तजन्मसुते पुत्रसुखनास्तीति यद्वचः हरि-
णोक्तं द्विजश्रेष्ठ तत्तथैव तवाधुना ३ तथापि स्वामिनात्तमः कृपया दधिते सुतम् मदंशसंभ-
वः पुत्रो भाविता ते तपोधन ४ येन त्वमाशिषः सत्यालप्स्यसे गौतमीयुतः परंतज्जनितं दुःखं
युवयोर्भविता ध्रुवम् ५ धन्यो सिद्धिजशार्दूल यत्ते जाता हरौ मतिः सकामाप्यथ निष्कामा हरि-
भक्तिर्हरेः प्रिया ६ जलबुद्बुदवत्पुंसां शरीरक्षणभंगुरम् तदासाद्य हरेः पादधन्यश्चितयते
हृदि ७ हरेरन्योनसंसारान्तारयेद्बहुदुस्तरात् हरेरेव कृपाले शान्मया दत्तः सुतस्तव ८ म-
नसि श्रीहरिं धृत्वा विचरस्व यथा स्मरवम् उदासीनतया स्थित्वा भुंक्ष्व संसारजं फलम् ९
चाल्मीकिरुवाच दंपत्योः पश्यतोः सद्यो दत्त्वा वरमुत्तमम् खगद्वारा हरिः शीघ्रं ययौ
निजनि केतनम् १० स देवोऽपि सपत्नीको वरं लब्ध्वा मनोगतम् आसाद्य स्वगृहं भोजे गार्ह-
स्थ्यं स्मरवमुत्तमम् ११ कियत्कालक्रमेणा स्यादो हृदः समपद्यत दशमे मासि संप्राप्ते पूर्ण-
गर्भो बभूव ह १२ प्रसूतिकाले संप्राप्ते सा सूतसुतमुत्तमम् स देवस्त्वात्मजे जाते जाताल्हा
दो बभूव ह १३ आहूय जातकं कर्मचकार द्विजसत्तमान् बृहदानंददौ तेभ्यः स स्नातो द्विजस-
त्तमान् १४ नामचास्या करोद्दीमान् ब्राह्मणैः स्वजनैर्वृतः अयं सुतः सपत्नेन दत्तः प्रेम्णा कृपालु-
ना १५ शारदेदुरिव प्रीद्यत्तेजस्वी भुक् सन्निभः शुक्रदेवेति नामायं पुत्रोऽस्तु मम वल्लभः १६ अवर्द्धत
सुतः शीघ्रं भुक् पक्ष इवोदुपः पितुर्मनोरथैः साकं पातृमानसं नंदनः १७ उपनीय सुतं तातः सावि-

अ
१६

२३

श्रीदत्तवान्मुदा संस्कारंवैदिकंप्राप्यब्रह्मचर्यव्रतेस्थितः १८ तत्तेजसानितोरेजेसाक्षात्सू-
 र्यइवापरः वेदाध्ययनमारेभेकुमारोबुद्धिसागरः १९ सद्बुद्धानंदयामासस्वगुरुंगुरुवत्सलः
 सकृन्निगदमात्रेणविद्यां सर्वांमुपेयिवान् २० वाल्मीकिरुवाच एकदादेवलोऽभ्यागात्कोटिसू-
 र्यसमप्रभः तमालोक्यसुदेवोसौननामदंडवन्मुदा २१ पूजयामासविधिवदर्घ्यपाद्यादिभिर्मुनि-
 मु आसनंकल्पयामासदेवलायमहात्मने २२ तत्रोपविष्टोभगवान्देवलोदेवदर्शनः चरणोपतितं
 दृष्ट्वाकुमारंदेवलोब्रवीत् २३ देवलउवाच भोभोसुदेवधन्योसितुष्टस्तेभगवान्हरिः यतस्त्वंभा-
 मवान्पुत्रंदुर्लभंसंदरंवरम् २४ एतादृशःसुतःकापिकस्याप्यनवलोकितः विनीतोबुद्धिमान्वा-
 ग्मीवेदाध्ययनशीलवान् २५ एहिपुत्रकिमेतत्तेकरेपश्यामिकौतुकम् सच्छत्रंचामरयुगंकमलं
 यवसंयुतम् २६ आजानुलंबिनौहस्तौहस्तिहस्तसमौतव आकर्णोतविशालेचचक्षुषीमधुपिं-
 जरे २७ वपुर्वर्तुलकंमध्यंबलित्रयविभूषितम् एवमुक्त्वासुतंदृष्ट्वापुनराहोत्सुकंदिजम् २८ अ-
 होसुदेवतनयस्तवायंगुणसागरः गूढजत्रुःकंबुकंठःस्निग्धकुंचितमूर्धजः २९ तुंगवक्षाःपृथुग्रीवः
 समकर्णोदृषांसकः सर्वलक्षणसंपूर्णःपुत्रोभाग्यनिधिर्महान् ३० एकएवमहान्दोषोयेनस-
 र्ववृथाकृतम् इत्युक्त्वाभौलिमाधुन्वनविनिःश्वस्याब्रुवन्मुनिः ३१ पूर्वमायुःपरीक्षेतपश्चाद्द-
 क्षणमादिशेत् निरायुषःकुमारस्यलक्षणैःकिंप्रयोजनम् ३२ सुदेवतनयोयंतेद्वादशोहायनेज-
 ले मृत्युमेत्यतितस्मात्त्वंशोकमाकुरुमानसे ३३ अविश्यंभाविनाभावाभवंत्येवनसंशयः तत्र

पु. मा.
२४

इतिविधिर्नास्ति सुमूर्धोरिव भेषजम् ३४ वाल्मीकिरुवाच इत्युदीर्यगतो ब्रह्मलोकं देवलको
मुनिः सुदेवः सह गौतम्या पपात धरणीतले ३५ विललाप चिरं भूमौ देवलोकं वचः स्मरन् अथ सा
गौतमी पुत्रं स्वां कमारोप्य धैर्यतः ३६ चुचुव वदनं प्रेम्णा पश्चात्पतिमुवाच सा गौतम्युवाच द्विजराज
न कर्तव्या भोतिर्भाज्येषु वस्तुषु ३७ नाभाज्यं भविता कुत्राभाज्यमेव भविष्यति किन्तु नो दुःखमाप
न्नानलरा मयुधिष्ठिरः ३८ बंधनं बलिराजापि प्राप्तवान् यदवः क्षयम् हिरण्याक्षो बंधं धौरो वृत्रो
पि निधनं गतः ३९ कार्त्तवीर्यः शिरच्छेदं रावणोऽपि तथा सवान् विरहं रघुनाथोऽपि जानक्याः प्राप्तवा
न्मुने ४० परीक्षितपिराजर्षिर्ब्राह्मणा न्मृत्युमाप्तवान् एवं ये भाविनो भावा भवन्त्येव मुनीश्वर ४१ अ
त उचिष्ट ह्येनाथ हरिभजसनातनम् शरण्य सर्वजीवानां निर्वाणपददायकम् ४२ वाल्मीकिरुवाच
इति निजवनिता वचो निशम्य प्रकृतिमुपागतवान् स देवशर्मा हृदि हरिचरणौ बुजं निधाय झटि
त्तिजहौ शुचमात्मजाद्र विभ्राम् ४३ इति श्री बृहन्नारदी० पुरुषोत्तम मा० श्रीनारा० नारदसंवादे हृद
धनोपा० स्रुदेवप्रतिबोधो नाम षोडशोऽध्यायः १६ नारद उवाच ततः किमभवत्तस्य प्रबुद्धस्य म
हीपतेः तन्मे वद कृपासिंधोऽश्रुवतां पापनाशनम् १ श्रीनारायण उवाच स्वकीयचरितं श्रुत्वा प्राक्त
नं च किताननम् राजानं पुनरेवाह वाल्मीकिः श्रवणोत्सुकम् २ वाल्मीकिरुवाच इति ताः शीतला
वाचः समाकर्ण्य प्रिया मुखान् सुदेवो धैर्यमालंब्य हरौ चित्तमधारयत् ३ निःश्वस्य दीनवदनो यद्वाक्यं
तद्गविष्यति इति निश्चित्य मनसा पुण्याद्यर्थं वनं ययौ ४ एवं कृतवतस्तस्य कियान् कालो गतः क्रमात्

अ.
१६

२४

समितकुशफलाद्यर्थकदानित्काननययौ ५ सुदेवो मनसा ध्यायन् हरेः पादसरोरुहम् तस्मिन्नेव
दिने गच्छ द्वापीं सूनुः सुहृदृतः ६ प्रविश्य वापीं चिक्रीडे वयस्यैः सह वारिणि जलयन्त्रैः क्षिपन् वारिवा
लकेषु स्मयन् मुहुः ७ जले क्रीडां मुहुः कुर्वन् ग्रीष्मे मोदमुपाययौ एवं सर्वेषु बालेषु क्रीडत्सु प्रेमनिर्भर
म् ८ अगाधवारिणि तिष्ठन् बालकैरुपमर्दितः सपलायनमन्विच्छन् सुहृदगभयाद्भुतम् ९ विधि-
नानोदितस्तत्र नियम्य भ्रासमात्मनः मम ज्जागाद्यतो ये सौ वंचयन् नात्मनः सरवीन् १० तत्रापि व्याकु
लीभूय ततो निर्गतुमुन्मनाः सहसामृतिमापन्नः कुमारो गाधवारिणि ११ जलाद् निर्गतं वीक्ष्य सर्वे च
कितमानसाः समानवयसः सर्वे हाहा कृत्वा प्रधाविताः १२ गौतम्यै कथयामासुर्हृच्छोकपरायणाः
वज्रपातसमांवाचं बालानामनतिप्रियाम् १३ श्रुत्वा भूमौ पपाताशु गौतमी पुत्रवत्सला एतस्मिन्नेव स
मयेव नादिप्रः समाययौ १४ निशम्य पुत्रमरणं त्वष्टे वाचा पतद्भुवि तत उत्थाय तौ विप्रदंपती वापिकांगतौ
१५ मृतं पुत्रं समा लिंग्य स्वांके कृत्वा कलेवरम् सुदेवः पुत्रवदनं चुचुं वचमुहुर्मुहुः १६ ततः स्वांके स्थितं पु
त्रं मृतं वीक्ष्य मुहुर्मुहुः सरुदनिलपन्ने वगद्गदाक्षरमूचिवान् १७ सुदेव उवाच वद पुत्रश्रमावाणीं मम
शोकविनाशिनीम् शीतलां ललितां वत्समनसामोदमावह १८ विहाय पितरौ हृद्दौ न त्वंगं तु मिहार्हसि
वत्सा ह्वयति सन्मित्रं वेदाध्ययनहेतवे १९ पुदाह्वयत्युपाध्यायस्त्वापध्यापनहेतवे तूर्णमुत्तिष्ठ हूपुत्र
कथं सुसोसि सांप्रतम् २० त्वां विहाय न गच्छामि गृहे किं मे प्रयोजनम् शून्यारण्यमिवाद्यैव त्वद्वत्तं स
दनं मम २१ वनेऽपि नैव गच्छामि गमने किं प्रयोजनम् फलमूलं प्रियं त्वंच नोत्तिष्ठसि ममाग्रतः २२ नम

पु. मा.
२५

याचरितंगर्ह्यब्रह्महत्यापिनोक्तता केन कर्मविपाकेन पुत्रो मे निधनंगतः २३ अहो धातः किमेतावत्फ
लं लब्धं त्वयामहत् लोचनं मम दीनस्य ब्रह्मस्या कृष्यनिर्दय २४ निर्धनस्य धनं बालं दंपत्योरवलंबनम्
हरतस्तैकथं लज्जा जायते न हि कुत्रचित् २५ सर्वत्र सदयस्त्वं वै मयि निर्दयतांगतः कथमित्युन्यथा भा
वो मम भाग्यवशादहो २६ कुत्राहं शोधयाम्यद्य पुत्रं प्रकृति सुंदरम् द्रक्ष्येतवाननं कुत्र पुत्रचारु सुलोचन
म् २७ पर्जन्यः स्रवते वारिसूते धान्यं वसुंधरा गिरयोरत्नजाता निमुक्ता सारं पयोभिधिः २८ नतं देशं
प्रपश्यामि यत्र पुत्रं मृतं लभेत् यद्वा त्रंतु समा लिंग्य हृदतं तापमुत्सृजेत् २९ हे वत्स त्वं सकृद्वाचं श्राव
याश्रुदयांकुरु विलपत्य वितेयाता कुररीव गतत्रपा ३० तां हृत्स्वा तु कथं पुत्रदयानोत्पद्यते तव अननुज्ञा
प्यपितरौ न कदापि भवान्गतः ३१ आबामपृष्ठा किं दीर्घमार्गं यातो सिपुत्रक वेदाध्ययनसद्वाणीक
स्य श्रोत्र्यामि सांप्रतम् ३२ त्वामनुस्मरतो वत्स कलवाक्यं मनोहरम् शतधो दीर्यते नोद्यत्यायसंहृदयं म
म ३३ मन्येऽस्य धन्यं किल कोशलं द्रव्यैः को न नंदाशरथौ प्रयाते दधारनोऽसूनुस्ततापदग्धो धिङ्मांस
तस्थप्रलयेऽप्यनष्टम् ३४ गोविंदविष्णो यदुनाथनाथ श्रीरुक्मिणीप्राणपते मुरारे दीनानुकंपिन्
भगवन् दयालो मां पाहि पुत्रानलतापतसम् ३५ देवाधिदेवा खिललोकनाथ गोपाल गोपीशरथां
गपाणे कलिंदकन्याविषदोषहारिन् मां पाहि पुत्रानलतापतसम् ३६ वैकुण्ठविष्णो नरकासुरारे
चराचराधार भवान्धिपोत ब्रह्मादिदेवानतपादपीठमां पाहि पुत्रानलतापतसम् ३७ शठो मदन्यो
भवित्तानकोपियो देवकीसूनु वचो विलंघ्य पुत्रे दुराशां कृतवानभाग्यो लभेत्तकोऽदृष्टविनष्टवस्तु

अ.
१७

२५

३८ इति श्रीबृहन्ना० पु० पु० श्रीनारा० नार० संवा० दृढधन्वोपा० सुदेवविलापोनमसप्तदशोऽ
 ध्यायः १७ नारद उवाच दृढधन्वमहीपालं किमुवाच ततः परम् वाल्मीकिर्भगवान् साक्षात्तद
 स्वतपोनिधौ १ श्रीनारायण उवाच दृढधन्वा सराजर्षिः श्रुत्वा प्राक्तनमात्मनः सविस्मयः समापृच्छ
 द्वाल्मीकिं मुनिसत्तमम् २ दृढधन्वोवाच ब्रह्मं स्तववचोरम्यं सदा कल्पं न वनवम् पीत्वा पीत्वा न वृषो
 स्मिभूयो वदततः परम् ३ वाल्मीकिरुवाच एवं विलपतस्तस्य विप्रस्य जगतीपदे अकालजल
 दोभ्यागाद्गर्जयंश्च दिशो दश ४ ववौ वायुः स्वरस्पर्शः कंपयन्निव पर्वतान् बृहल्लसन्महाविद्युत्स्वने
 नापूरयन् दिशः ५ यावन्मासं ववर्षैव मही पूर्णजलाभवत् नासौ विज्ञातवान् किंचित्सुत्रशोकान्नि
 तापितः ६ नपपौ बुभुजे चैव पुत्रपुत्र इति ब्रुवन् एवं विलपतस्तस्य मासो यो विगतस्तदा ७ श्रीकृष्ण
 वल्लभो मासः सो भवत्पुरुषोत्तमः अजानतोपितस्यासीत्पुरुषोत्तमसेवनम् ८ तेनात्यंतः प्रसन्नः स
 न् प्रादुरासीद्हरिः स्वयम् नवीनजलदश्यामो वनमालाविभूषितः ९ प्रादुर्भूते जगन्नाथे विलीनाघ-
 नराजयः ततो ददर्श विप्रो सौ श्रीकृष्णं पुरुषोत्तमम् १० सहसांकगतं पुत्रदेहं भुवि निधाय च सप
 तीको नमश्चक्रे दंडवच्छ्रीहरिमुदा ११ बह्मं जलिपुटो भूत्वा संस्थितः श्रीहरेः पुरः श्रीकृष्णा एव शरणं म
 मास्तितिविचिंतयन् १२ भगवानपितुष्टः सन् पुरुषोत्तमसेवनात् अवोचन्मधुरां वाणीं बृहत्सीयूष
 वर्षिणीम् १३ श्रीहरिरुवाच भो भो सुदेव धन्यो सिभाग्यवान् सांप्रतं भवान् त्वद्राग्यं वर्णिष्ये
 वासमर्थो भुवनत्रये १४ शृणु वत्स प्रवक्ष्ये हं यत्ते भावितपोधन द्वादशाब्दसहस्रायुः पुत्रस्ते भवि-

पु. मा
२६

ताद्विज १५ अतः परं न संदेहस्तव पुत्रोद्भवे सखे मया उच्यते सुतोदत्तः प्रसन्नेन द्विजोत्तम १६ तव पुत्र
सखे वंदस्वादेव गंधर्वमानवाः सस्पृहास्ते भविष्यंति प्रसादान्मे द्विजोत्तम १७ अब्रते कथं शिष्यामिह
तिहासं पुरातनम् मार्कंडेयेन मुनिना पुरा प्रोक्तं रघुनृपम् १८ पुरा मुनीश्वरः कश्चिदनुर्नामामहाम
नाः पश्यन्मुन्नाधिनिर्दग्धान् लोकान् दीनमना अभूत् १९ अमरं पुत्रमन्विच्छन् तपस्तेपे सलारुण
म् सहस्राब्दे गते काले देवास्तमब्रुवन् मुनिम् २० वरं वरय भद्रं ते यस्ते मनसि वाञ्छितः प्रसन्नास्मो
वयं सर्वे तीव्रेण तपसा तव २१ श्रीनारायण उवाच इति देववचः श्रुत्वा सुतृप्तो मृतसन्निभम् वव्रे
तपोधनः पुत्रममरं बुद्धिशालिनम् २२ तमूचुर्निर्जराः सर्वे नैवं भूतोस्ति भूतले पुनराह मुनिर्देवा
निमित्तायुर्भवत्विति २३ सराः प्रोचुर्निमित्तं किं वदसोप्यवदन् मुनिः असौ महान् गिरिर्यावत्ता
वदायुर्विधीयताम् २४ एवमस्त्विति संपाद्य सैद्रादेवा दिवं ययुः धनुः शर्मा सुतं लेभे कालेनाल्पे
न तादृशम् २५ स पुत्रो वृद्धे तस्य तारापतिरिवांबरं प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रं प्राह मुनीश्वरः २६
हेवत्स मुनयः सर्वे नावज्ञेयाः कदाचन शिशितोऽपि तथा पुत्रः सोऽद्भुतं गानकरोऽमुनीन् २७ निमित्ता
युर्वलोन्मत्तो ब्राह्मणानवमन्यते कदाचिन्महिषो नामामुनिः परमकोपनः २८ पूजयामास विधि
ना शालिग्रामशिलां शुभाम् तदानीं स समागत्य तामादाय त्वरान्वितः २९ विक्षेपं निजचांचल्या
त्कूपे पूर्णजले हसन् ततः क्रोधसमाविष्टः कालरुद्र इवापरः ३० शशापधनुषः पुत्रमघैव मि
यतामयम् नमृतं पुत्रमालक्ष्य दध्यौ मनसि कारणम् ३१ निमित्तायुरयं देवैः कृतो यं धनुषः सुतः

अ.
१८

२६

इति चिन्तापरेणाश्रुनिःश्वासः प्रकटीकृतः ३२ महिषाः कोटिशोजातास्तैर्गिरिः शकलीकृतः तदा
 नीमृतिमापन्नो मुनिपुत्रोतिदुर्मदः ३३ धनुः शर्मोतिदुःखेन विललापमुहुर्मुहुः विलप्य बहुधा वि
 प्रो गृह्य पुत्रकलेवरम् ३४ प्रविवेश चितावह्निं पुत्रदुःखातिपीडितः एवं हठासपुत्रायेन स्मरवंध्या-
 तिकुत्रचित् ३५ वैनतेयेन यो दत्तस्तनयो यंतपो धनं तेन त्वं पुत्रवान् लोके स्पृहणीयो भविष्यसि
 ३६ पुरुषोत्तममाहात्म्यात्प्रसन्नेन मयानघ स्मरिं स्थापितो यंहितनयः स्मरवदोस्तुते ३७ गार्ह
 स्थ्यमतुलं भुक्त्वा सहपुत्रेण सर्वदा ततस्त्वं ब्रह्मणो लोकंगत्वा तत्र महत्स्मरवम् ३८ दिव्याब्जवर्ष-
 साहस्रं भुक्त्वा गन्तासि भूतले ततो राजा चक्रवर्ती भविष्यसि द्विजोत्तम ३९ दृढधन्वेति विख्यातः
 समृद्धवलवाहनः संवत्सराणामयुतं राज्यं भोक्ष्यसि पार्थिवम् ४० अव्याहतबलैर्भयं माखंडल
 पदाधिकम् गौतमीयं तवांगार्हहारिणी महिषी तदा ४१ पतिसेवारतानित्यं नाम्ना च गुणसुंदरी
 चत्वारस्ते कृताभाव्याराजनीतिविशारदाः ४२ कन्यैका च महाभागा कशीला स्मरानना भुक्त्वा
 भोगान् महाभाग स्मरास्मर सुदुर्लभान् ४३ कृतार्थो हंधरापीठे इत्यज्ञानविमोहितः अतिदुस्त
 रसंसारविषया क्लृप्तमानसः ४४ यदा विस्मरसे विष्णुं संसारार्णवतारकम् अयं ते तनयो विप्र
 श्रुको भूत्वा तदा वने ४५ वददृक्षं समाश्रित्य त्वामेवं बोधयिष्यति वैराग्योत्पादकं पद्यं पठन्नेव मुहु
 र्मुहुः ४६ श्रुत्वा वाक्यं शक्रोक्तं दुर्मना गृहमेष्यसि अथ चिन्तार्णवे मग्नं त्यक्त्वा विषयजं सुखं
 म् ४७ वाल्मीकिस्त्वां समागत्य बोधयिष्यति भूस्मर तद्वाक्यैश्छिन्नसंदेहस्त्यक्त्वा लिंगं हरेः

पु. मा.
२७

पदम् ४८ गमिष्यसि सपत्नीकः पुनरावृत्तिवर्जितम् वदत्येवं महाविष्णोः समुत्तस्थौ द्विजात्म
जः ४९ दंपतीतौ सततं दृष्ट्वा महानंदौ बभूवतुः सराः सर्वेऽपि संतुष्टा ब्रह्मवर्षुः कुसुमाकरान् ५० नना
मभुक देवोऽपि श्रीहरिं पितरौ च तौ गरुडोऽप्यति संहृष्टस्तं दृष्ट्वा ससुतं द्विजम् ५१ ब्राह्मणश्च कितो
भूत्वा ननाम श्रीहरिं तदा ब्रह्मजलिपुटो विप्रः प्रोवाच जगदीश्वरम् ५२ हृदि स्थं संशयं छेत्तुं हर्षं
गद्गदया गिरा ५३ चत्वार्यब्दसहस्रमेवमनिशंतमंतपो दुष्करतत्रागत्य वचस्त्वया निगदितयन्मां
हरे कर्कशम् हेवत्साद्य विलोकितं तव सक्तो नैवास्मि नैवास्ति हितदा क्यं व्यतिलंघ्य मे मृतसुतोऽथा
नेच हेतुं पद ५४ इति श्री बृहन्नारदी ० पुरुषो ० श्रीनारायणनारदसंवादे स्कदेवपुत्रजीवनं नामा
ष्टादशोऽध्यायः १८ सूत उवाच इति ब्रूयाणं प्राचीनं मुनिमाह तपस्विनं प्रीणयान्निवसद्वा
चानारदो मुनि सत्तमः १ किमुवाचोत्तरं ब्रह्मन् स्कदेवं तपसां निधिम् प्रसन्नो भगवान्विष्णुस्तन्मे
ब्रूहि तपो निधे २ श्रीनारायण उवाच इत्थमावेदितो विष्णुः स्कदेवेन महात्मना प्रत्याह प्री
णयन्वाचा भगवान् भक्तवत्सलः ३ हरिरुवाच द्विजराज कृतं यत्ते नैतदुच्यः करिष्यति न तद्दे
ति भवान् नूनं येनाह तुष्टिमासवान् ४ अयं मम प्रियो मासः प्रयातः पुरुषोत्तमः तत्सेवाते समज
निशोकमग्नस्य सस्त्रियः ५ एकमप्युपवासं यः करोत्यस्मिंस्तपो निधे असावनंतपापानि भ
स्मीकृत्य द्विजोत्तम ६ स्तरयानं समारुह्य वैकुण्ठं याति मानवः मासमात्रं निराहारो ह्यकाल
जलदागमात् विषुकालेषु ते स्नानं संजातं प्रतिवासरम् ७ अभ्रस्नानं त्वया लब्धं मासमात्रं त

अ.
१८

२७

पोधन उपवासाश्च तेजातास्तावन्मात्रमखंडिताः ८ शोकसागरमग्नस्य पुरुषोत्तमसेवनम् अजान-
 तोपि संजातं चेत्तनारहितस्य ते ९ त्वदीयसाधनस्यास्य प्रमाणं कः करिष्यति एकतः साधनान्येव वै दोक्ता-
 नि वयानिवै १० तानि सर्वाणि संगृह्यत्येकतः पुरुषोत्तमम् तोलयामास देवानां सन्निधौ चतुराननः ११ लघू-
 न्यन्यानि जातानि गुरुश्च पुरुषोत्तमः तस्माद्गुणिस्थितैर्लोकैः पूज्यते पुरुषोत्तमः १२ पुरुषोत्तममासक्त-
 सर्वत्रास्तितपोधन तथापि पृथिवीलोके पूजितः सफलो भवेत् १३ तस्मात्सर्वात्मनावत्स भवानुधन्यो-
 स्ति सांप्रतम् यदस्मिंस्तप्तवानुग्रहतपः परमदारुणम् १४ मानुषं जन्म सं प्राप्य मासे श्रीपुरुषोत्तमे स्नान-
 दानादिरहिता दारिद्र्या जन्मजन्मनि १५ तस्मात्सर्वात्मनो सेव्यो मतः प्रियः पुरुषोत्तमः समेवल्लभतां याति
 धन्यो भाग्ययुतो नरः १६ श्रीनारायण उवाच एवमुक्त्वा हरिः शीघ्रं जगाम जगदीश्वरः वैततेयं समा-
 रुह्य वैकुण्ठममलं मुने १७ सपत्नीकः स देवस्तु मुमुदे हरिं शंभुशम् मृतोत्थितं भुक्त्वा पुरुषोत्तमसे-
 वनात् १८ अजानतो ममैवासीत् पुरुषोत्तमसेवनम् तदेव सफलं जातं येन पुत्रो मृतोत्थितः १९ अहो ए-
 तादृशो मासो नैव दृष्टः कदाचन इत्येवं विस्मया विष्टस्तं मासं समपूजयत् २० तेन पुत्रेण मुमुदे सपत्नी-
 को द्विजोत्तमः पितरं नंदयामास शुकदेवोऽपि सत्कृतेः २१ स्तवन्मासं च विष्णुं च पूजयामास साद-
 रम् कर्ममार्गं स्पृहां त्यक्त्वा भक्तिमार्गैकं स स्पृहः २२ सर्वदुःखापहं मासं वरिष्ठं पुरुषोत्तमम् जपहोमादि-
 भिस्तस्मिन् भजञ्छ्रीहरिं स्त्रिया २३ भुक्त्वाथ विषयान्सवान्सहस्राब्दमहर्निशम् जगाम पर-
 मं लोकं सपत्नीको द्विजोत्तमः २४ योगिनामपि दुःप्रापं याजकानां तु तत्कुतः यत्र गत्वानशौचं निवसं

पु. मा.
२८

तोहरिसन्निधौ २५ तत्रत्यं सरवमासाद्य सपत्नीको भुवंगतः स एव हृदयन्वात्वं प्रथितः पृथिवीपतिः २६
पुरुषोत्तममासस्य सेवनात् सकलर्हिभाक् महिषीयं पुराराजन् गौतमीपतिदेवता २७ एतत्ते सर्वमाख्या
तं पृष्टवानसियन्मम शुकस्तु तव भूपाल पूर्वजन्म नियः सुतः २८ शुकदेव इतिख्यातो हरिणा यो नु जीवि
तः द्वादशाब्दसहस्रायुर्भुक्त्वा वैकुण्ठमेयिवान् २९ स एव वारण्यसरसि वटवृक्षं समाश्रितः त्वामेवाग
तमालोक्य पितरं पूर्वजन्मनः ३० हितानामुपदेष्टारं प्रत्यक्षं दैवतं मम संसारसागरे मग्नं विषयव्यालदूषि
ते ३१ अत्यन्तरूपया विष्टुश्चितया मासकीरजः न बोधयामि चेद्रूपं ममापि बन्धनं भवेत् ३२ पुन्नामनरं
काद्यस्तु त्रायते पितरं सुतः इति श्रुत्यर्थबोधोपि स्यादेवाद्यान्यथा मम ३३ तस्मादुपकरिष्यामि पितरं
पूर्वजन्मनः अवधार्य वचश्चेत्थं कीरजो जीगदन् नृप ३४ इत्येतत्कथितं सर्वयद्यत्पृष्टं त्वयानघ अतः परं
गमिष्यामि सरयूपापनाशिनीम् ३५ श्रीनारायण उवाच इत्येवं प्रथमजनुश्चरिन्मुक्त्वा भूपस्य प्रथि
तयशसि नश्चिराय गच्छंते मुनिमुनीयराजराजः प्रावोच किमपि न मन्यगण्यपुण्यः ३६ इति श्रीवृ
हन्नार० पुरा० पुरु० श्रीनारा० नार० वाल्मीकिनोक्तहृदयन्वोपाख्याने पुरुषोत्तममाहात्म्यकथनं ना
मैकोनविंशतितमोऽध्यायः १९ सूत उवाच नारायणमुखाच्छ्रुत्वा प्राक्तनं हृदयन्वनः नाति तृप्तम
नाविप्रानारदः पृष्टवान्मुनिम् १ नारद उवाच किमुवाच महाराजो वाल्मीकिं मुनिसत्तम
म् तन्मेवद विनीताय तपोधनसुविस्तरम् श्रीनारायण उवाच शृणु नारद वक्ष्ये ह्यदुक्तं ह
दयन्वना अनुनीय महाप्राज्ञं वाल्मीकिं मुनिसत्तमम् ३ हृदयन्वोवाच पुरुषोत्तममासोऽयं

अ.
२९

२८

कथं कार्यं मुमुक्षुभिः कीदृशी कस्य पूजा च किं दानं को विधिर्मुने ४ एतत्सर्वं समाचक्ष्व सर्वलो-
 कहिताय मे सर्वलोकहितार्थाय चरंति हि भवा दृशाः ५ असौ मासः स्वयं साक्षाद्गवान्पुरुषोत्तमः
 तस्मिन्कृते महत्सुखं त्वन्मुखात्संश्रुतं मया ६ पूर्वजन्मस्य हं भूत्वा स देवो ब्राह्मणोत्तमः विधिना कृत-
 वान्मासं दृष्ट्वा पुत्रं मृतोत्थितम् ७ अजानतोऽपि मे ब्रह्मन्पुत्रशोकादचेतसः निराहारस्य सततं गतश्च
 पुरुषोत्तमः ८ तस्याप्येतत्फलं जातं शुक्रदेवो मृतोत्थितः अनुभूतमिमं मासं संसेवे हरिणोदितः ९
 इह जन्मनि तत्सर्वं विस्मृतं मे तपोधन एतत्पूजाविधानं मे वद विस्तरतः पुनः १० वाल्मीकिरुवाच
 ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय परं ब्रह्म विचिंतयेत् ततो ब्रजे नैर्ऋताशां बृहत्सोदकभाजनः ११ ग्रामाद्वरतरं
 गच्छेत्पुरुषोत्तमसेवकः दिवासंध्यौ सकर्णस्थ ब्रह्मसूत्र उदङ्मुखः १२ अंतर्धीयतृणैर्भूमिं शिरः
 प्रादृत्य वाससा वक्रं नियम्य यत्नेन नोष्ठीवे नोच्छेदेऽपि १३ कुर्यान्मूत्रपुरीषं च रात्रौ च दक्षिणां सु-
 खः गृहीतश्चिन्तयन् चोत्थाय गृहीतश्चुचि मृत्तिकाः १४ गंधलेपक्षयकरं कुर्याच्छौचमंतं द्रितः एकालिं-
 गे गुदे पंचत्रिंशो मेदशो भयोः १५ द्विसप्तपादयोश्चैव गार्हस्थ्यं शौचमुच्यते कृत्वा शौचं तु प्रक्षाल-
 न्य पादौ हस्तौ च मृज्जलैः १६ तीर्थे शौचं न कुर्वीत कुर्वीतोद्धतवारिणा अरतिद्वयसंचारित्य
 त्का कुर्यादनुद्धूतं १७ पश्चात्तच्छोधयेत्तीर्थमशुद्धमन्यताहितं एवं शौचं प्रकुर्वीत पुरुषोत्तमस-
 इती १८ ततः षोडशगंडूषान्प्रकुर्याद्वा दशैव वा मूत्रोत्सर्गे तु गंडूषानष्टौ वा चतुरो गृही १९ उत्था-
 य नेत्रे प्रक्षाल्य दंतकाष्ठं समाहरत् इमं मंत्रं समुच्चार्य दंतधावनं माचरेत् २० आयुर्वलयं शौचं

पु.मा.
२९

चः प्रजाः प्रभुवसूनि च ब्रह्म प्रज्ञां च मेधां च त्वन्मोदेहि वनस्यते २१ अपामार्गे वा दरं वा द्वादशांगुलम्
व्रणाम् कनिष्ठांगुलिवत्स्थूलं पर्वर्द्धकृतकूर्चकम् २२ शुचिद्वादशांगुलं धौर्निषिद्धं भानुवासरे आ
चम्य प्रयतः सम्यक् प्रातः स्नानं समाचरेत् २३ स्नानादनंतरं तावत्तर्पयेत्तीर्थदेवताः समुद्रगानदी-
स्नानमुत्तमं परिकीर्तितम् २४ वापीकूपतडागेषु मध्यमं कथितैः बुधैः गृहे स्नानं तु सामान्यं गृह-
स्थस्य प्रकीर्तितम् २५ ततश्च वाससी शुद्धे शुक्ले च परिधाय च उत्तरीयं सदा धार्य ब्राह्मणेन विजान-
ता २६ उपविश्य शुची देशे प्राङ्मुखो वा उदङ्मुखः भूत्वा बद्धशिरः कुर्यादंतर्जानुभुजद्वयम् २७ स
पवित्रेण हस्तेण कुर्यादाचमनक्रियाम् नोच्छिष्टं तत्पवित्रं तु भुक्तोच्छिष्टं तु वर्जयेत् २८ आचम्य
तिलकं कुर्याद्गोपीचंदनमृत्स्नया ऊर्ध्वपुण्ड्रं मृजुं सौम्यं दंडाकारं प्रकल्पयेत् २९ ऊर्ध्वपुण्ड्रं त्रिपुण्ड्रं वाम-
ध्ये छिद्रं प्रकल्पयेत् निवसत्यूर्ध्वपुण्ड्रे तु श्रिया सह हरिः स्वयम् ३० त्रिपुण्ड्रे धूर्जटिः साक्षादुमया
सह सर्वदा विना छिद्रं तु तत्पुण्ड्रं शून्यः पादसमं विदुः ३१ श्वेतं स्नानकरं प्रोक्तं रक्तं वश्यकरं नृणाम् पी-
तं सर्वर्द्धिदं प्रोक्तं मन्थत्तु परिवर्जयेत् ३२ शंखचक्राधिकं धार्य गोपीचंदनमृत्स्नया सर्वपापक्षय-
करं पूजांगं परिकीर्तितम् ३३ शंखचक्रादि विह्वानि दृश्यं ते यस्य विग्रहे मर्त्यो मर्त्यो न विज्ञेयः स नि-
त्यं भगवत्तनुः ३४ पापं स कृत रूपं तु जायते तस्य देहिनः शंखचक्रादि विह्वानि यो धारयति नि-
त्यशः ३५ नारायणायुधैर्नित्यं विह्वितो यस्य विग्रहः पापकोटिस्तस्यापि तस्य किंकुरुते यमः
३६ प्राणायामं ततः कृत्वा संध्यावंदनमाचरेत् पूर्वसंध्यां सनक्षत्रामुपासीत यथाविधि ३७ गायत्री

अ.

२९

मभ्यसेत्तावद्यावत्सदित्यदर्शनम् सावित्रैरनघैर्मन्त्रैरुपस्थाय कृतांजलिः ३८ आत्मपादौ तथा भूमौ
संध्याकालेऽभिवादेयेत् यस्य स्मृत्येति मन्त्रेण यदूनं परि पूरयेत् ३९ यस्मिन् संध्यापुपासीत श्रद्धया वि
धिवद्विजः न तस्य किंचिद्दुःप्रापं त्रिषु लोकेषु विद्यते ४० दिवसस्यादिमं भागे कृत्य मेतदुदीरितम्
एवं कृत्वा क्रियां नित्यां हरिपूजां समाचरेत् ४१ उपलिप्ते शत्रौ देशे नियतो वा गन्तः शत्रुनिः वृत्तं वा च
तुरस्रं वा मंडलं गोमयेन तु ४२ विधायाष्टदलं कुर्यात्तुलैर्ब्रतसिद्धये सौवर्णं राजतं ताम्रं मृन्मयं
सुदृढं नवम् ४३ अत्रणं कलशं शृङ्गं स्थापयेन्मंडलोपरि तत्रोदकं समापूर्य शृङ्गतीर्थं हतं शुभम्
४४ कलशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाश्रितः मूले नमोऽस्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः ४५ कु
क्षौ तु सागराः सर्वे सप्त दीपा वसुंधरा ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः ४६ अंगैश्च सहिताः
सर्वे कलशं तु समाश्रिताः एवं संस्थाप्य कलशं तत्र तीर्थं नियोजयेत् ४७ गंगा गोदा वरीचैव कावे
री च सरस्वती आयांतु मम शांत्यर्थं दुरितक्षयकारणात् ४८ ततः संपूज्य कलशमुपचारैः समं ब्रह्मै
वं गंधाक्षतैश्च नैवेद्यैः पुष्पैस्तत्कालं संभवे ४९ तस्योपरि न्यसेत्पात्रं ताम्रं पीतांबरं वराहं तम् तस्योपरि न्य
सेद्देवैराध्यासहितं हरिम् ५० राधया सहितः कार्यः सौवर्णः पुरुषोत्तमः तस्य पूजा प्रकर्त्तव्या विधि
ना भक्तिवत्यरैः ५१ पुरुषोत्तममासस्य दैवतं पुरुषोत्तमः तस्य पूजा प्रकर्त्तव्या संप्राप्ते पुरुषोत्तमे
५२ संसारसागरे मग्नमुत्तारयति यो ध्रुवम् को न सेवेत तं लोके मर्त्यो मरणधर्मवान् ५३ पुनर्ग्रा
माः पुनर्वित्तं पुनः पुत्रः पुनर्गृहम् पुनः शत्रुभाशत्रुभं कर्म न शरीरं पुनः पुनः ५४ तद्रक्षितं तु धर्मार्थं ध

मोक्षानार्थमेव हि ज्ञानेन सुलभो मोक्षस्तस्माद्धर्मसमाचरेत् ५५ देहरूपस्य वृक्षस्य फलं धर्मः सनात
नः धर्म हीनस्तु यो देहो निःफलो बंध्य वृक्षवत् ५६ यमाता च सहायार्थेन कलत्रकृता दयः न पिता सो
दरा वित्तं धर्मो स्तिष्ठति केवलम् ५७ जरा व्याघ्रीव भयदा व्याधयः शत्रवो यथा आयुर्यातिप्रतिदिनं
भग्नभांडात्प्रयो यथा ५८ तरंगतरलालक्ष्मीर्यौवनं कुसुमोपमम् विषयाः स्वप्नविषया इव सर्वे नि
रर्थकाः ५९ चलं वित्तं चलं चित्तं चलं संसारजं सरवम् एवं ज्ञात्वा विरक्तः सन् धर्माभ्यासपरो भवेत्
६० अर्द्धग्रस्तो हि नाभेको मक्षिको मत्तुमिच्छति कालग्रस्तस्तथा जीवः परपीडाधनादृतः ६१ मृत्युग्र
स्तायुषं पुंसः किं सुखं हर्षयत्यहो आघातं नियमानस्य बध्यस्येव निरर्थकम् ६२ धर्मार्थे च यदा चि
त्तं न वित्तं सुलभं तदा यदा वित्तं न च तदा चित्तं धर्मोन्मुखं भवेत् ६३ चित्तवित्ते यदा स्यातां सत्प्राप्तं न त
दालभेत् एतन्नित्यसंबंधो यदा काले तु संभवेत् ६४ अविचार्य तदा धर्मयः करोति स बुद्धिमान्
वित्तचातुर्यं संसाध्य धर्माः संति सहस्रशः ६५ पुरुषोत्तमे स्वल्पं वित्तसाध्यो धर्मो महान् भवेत् स्ना
नं दानं कथायां च विष्णोः स्मरणमेव च ६६ एतन्मात्रोपि सद्धर्मस्नायते महतो भयात् ६७ गंगैव
तीर्थं स्मर एव धन्वी वित्तं तु वैद्यैव गुणास्तु रूपम् मासेषु सर्वेषु तथैव साक्षान्मासोत्तमो यं पुरुषोत्तमो
हि ६८ यद्यप्यसौ निंद्यतमः पुरासीत् सर्वेषु कृत्येषु परवादिकेषु तथापि साक्षाद्गवत्प्रसादात्तन्नाम
नाम्ना भुवि विश्रुतो भूत् ६९ यथा हस्तीपदे लीनं सर्वप्राणिपदं भवेत् धर्माः कलास्तथा सर्वे विलीनाः
पुरुषोत्तमे ७० यथा मरतरंगिण्यान समाः सकला पगाः कल्म वृक्षेणान समा यथा सकलपादपाः

७१ चिंतारत्नेनरत्नानिनसमानियथाशुवि कामधेन्यायथाधेनो नरात्तापुरुषाःसमाः ७२ नवेदैः
 सर्वशास्त्राणिपुण्यकालास्तथाखिलाः पुरुषोत्तममासेनसमोमासोनकर्हिचित् ७३ पुरुषोत्तम
 मासस्यदेवतंपुरुषोत्तमः तस्मात्संपूजयेद्भक्त्याश्रद्धयापुरुषोत्तमम् ७४ शास्त्रज्ञं निपुणं शुद्धं वै
 ष्णावं सत्यवादिनम् विप्रान्चार्यमथाहूय पूजां तेन प्रकल्पयेत् ७५ संसारसागरमतीव गभीरवेगम्
 तस्थमोहमदनादितिमिंगिलौघम् उल्लंघ्य गंतुमभिवाञ्छतिभारतेस्मिन्संपूजयेत्सपुरुषोत्तममा-
 दिदेवम् ७६ इति श्रीबृहन्ना० पुरा० पुरु० श्रीनारा० नारदसं० दृढधनोपारज्याने आह्निककथनं
 नामविंशतितमोऽध्यायः २० वाल्मीकिरुवाच अनलोत्तारणं कृत्वा प्रतिमायास्ततः परम्
 प्राणप्रतिष्ठां कुर्वीत ह्यन्यथाधातुरेव सा १ प्रतिमायाः कपोलौ दौ स्पृश्व दक्षिणपाणिना प्राणप्रति
 ष्ठां कुर्वीत तस्यां देवस्य वै हरेः २ अकृतायां प्रतिष्ठायां प्राणानां प्रतिमास्तत्र यथापूर्वं तथा भागः
 स्वर्णादीनां न देवता ३ अन्येषामपि देवानां प्रतिमास्वपि पार्थिव प्राणप्रतिष्ठा कर्तव्या तस्यां देवत्व
 सिद्ध्ये ४ पुरुषोत्तमबीजेन तद्विष्णोरित्यनेन च तथैव हृदये गुह्यं दत्वा शश्वच्चमंत्रवित् ५ एभिर्म
 त्रैः प्रतिष्ठांतु हृदयेऽपि समाचरेत् अस्यै प्राणाः प्रतिष्ठंतु अस्यै प्राणाः क्षरंतु च ६ अस्यै देवत्व संख्यायै-
 स्वाहेतियजुरीरयन् मूलमंत्रैरंगमंत्रैर्वैदिकैरित्यनेन च ७ प्राणप्रतिष्ठां सर्वत्र प्रतिमास्तु समाचरे
 त् अथवानाममंत्रैश्चतुर्थ्यैः प्रयत्नतः ८ स्वाहांतैश्च प्रकुर्वीत तत्तद्देवाननुस्मरन् एवं प्राणान् प्रति
 ष्ठाप्य ध्यायेच्छी पुरुषोत्तमम् ९ श्रीवत्सवक्षसंशान्तनीलोत्पलदलच्छविम् त्रिभंगललितं ध्यायेत्स

पु. मा.
३१

राधापुरुषोत्तमम् १० देशकालौ समुहिरव्यनियतो वाग्यतः शुचिः षोडशैरुपचारैश्च पूजयेत्पुरुषोत्तम
म् ११ आगच्छ देव देवेश श्रीकृष्णपुरुषोत्तम राधया सहितश्चात्र गृहाण पूजनं मम १२ श्रीराधिकास
हितपुरुषोत्तमाय नमः आवाहनं समर्पयामि इत्यावाहनम् नानारत्नसमायुक्तं कार्त्तस्वरविभूषितम्
आसनं देव देवेश गृहाण पुरुषोत्तम १३ श्रीराधा आसनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतम्
तोयमेतत्स्वस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यताम् १४ इति पाद्यम् नंदगोपगृहे जातो गोपिकानंद हेतवे
गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधया सहितो हरे १५ इत्यर्घ्यम् गंगाजलं समानीतं सुवर्णकलशे स्थितम् आ
चम्यतां हृषीकेश पुराणपुरुषोत्तम १६ इत्याचमनम् कार्यमेसिद्धिमाया तु पूजिते त्वयि धातरि पंचामृ
तैर्मयानीतैराधिकासहितो हरे १७ इति स्नानम् पयोदधिघृतं गज्यं माक्षिकं शर्करा तथा गृहाणो मा
निद्रव्याणि राधिकानंददायक १८ इति पंचामृतस्नानम् योगेश्वराय देवाय गोवर्द्धनधराय च यत्ता
नां पतयेनाथ गोविंदाय नमो नमः १९ गंगाजलसमं शीतं नदीतीर्थसमुद्रवम् स्नानं दत्तं मया कृष्ण
गृह्यतां नंदनंदन २० इति पुनः स्नानम् पीतांबरयुगं देवं सर्वकामार्थसिद्धये मया निवेदितं भक्त्या
गृहाण सुरसत्तम २१ इति वस्त्रम् आचमनम् दामोदरनयस्ते स्तुत्राहिमांभवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सो
त्तरीयं गृहाण पुरुषोत्तम २२ उपवीतं आचमनम् श्रीरवंडं चंदनं दिव्यं गंधाढ्यं सुमनोहरम् विलेप
नं सुरश्रेष्ठ प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् २३ चंदनम् अक्षतास्तुकरं श्रेष्ठं कुंकुमाक्ताः सुशोभिताः मया निवेदि
ता भक्त्या गृहाण पुरुषोत्तम २४ इत्यक्षतान् माल्यादीनि सुगंधानि मालत्यादीनि वैप्रभो मया हतानि

अ.
२१

३१

पूजार्थपुष्पाणि प्रतिगृह्यताम् २५ इति पुष्पाणि ततो गपूजा नंदात्मजो यशोदायास्तनयः के-
 शिसूदनः भूभारोत्तारकश्चैव ह्यनंतो विष्णु रूपधृक् २६ प्रद्युम्नश्चाविरुद्धश्च श्रीकंठः सकलास्त्रधृक्
 वाचस्पतिः केशवश्च सर्वात्प्रेति च नामतः २७ पादौ गुल्फौ तथा जानूजघने च कटी तथा मेढूनाभि च हृद-
 यं कंठं बाहू मुखं तथा २८ नेत्रे शिरश्च सर्वाङ्गं विश्वरूपिणमर्चयेत् पुष्पाण्यादाय क्रमशश्चतुर्थ्यै तैर्जग-
 त्यतिम् २९ प्रत्यङ्गपूजां कृत्वा तु पुनश्च केशवादिभिः चतुर्विंशति मंत्रैश्च चतुर्थ्यै तैश्च नामभिः ३० पु-
 ष्यमादाय प्रत्येकं पूजयेत् पुरुषोत्तमम् ३१ वनस्पतिरसो दिव्यो गन्धाढ्यो गन्ध उत्तमः आग्नेयः सर्वदे-
 वानां धूपो यं प्रतिगृह्यताम् ३२ इति धूपम् त्वं ज्योतिः सर्वदेवानां तेजसां तेज उत्तमम् आत्मज्योतिः प-
 रं धाम दीपो यं प्रतिगृह्यताम् ३३ इति दीपम् नैवेद्यं गृह्यतां देवभक्तिं मेह्य चलांकुरु ईप्सितं मे वरं दे-
 हि परब्रह्म पराङ्गतिम् ३४ इति नैवेद्यम् मध्ये पानीयम् उत्तरापोशनम् गंगाजलं समानीतं स्व-
 र्णकलशे स्थितम् आचम्य तां हृषीकेश त्रैलोक्यव्याधिनाशन ३५ इत्याचमनम् इदं फलं मया देव-
 स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफला वासिर्भवेज्जन्म निजन्म नि ३६ इति श्रीफलम् गन्धकर्पूरसंयुक्तं
 कस्तूर्यादिस्त्वसितम् करोद्धर्तनं देवगृहाण परमेश्वर ३७ इति करोद्धर्तनम् पुगीफलसमायु-
 क्तं सकर्पूरं मनोहरम् भक्त्या दत्तं मया देवतां बूलं प्रतिगृह्यताम् ३८ तांबूलम् हिरण्यगर्भगर्भस्थं हे-
 मबीजं विभावसोः अनंतपुण्यफलदं मतः शान्तिप्रयच्छ मे ३९ इति दाक्षिणाम् शारदेदीवरश्यामं
 त्रिभङ्गं ललिताकृतिम् नीराजयामि देवेशं राधया सहितं हरिम् ४० इति नीराजनम् रक्षारक्षजगन्ना

थरक्षत्रैलोक्यनायक भक्तानुग्रहकर्त्ता त्वंप्रदक्षिणांगुहाणामे ४१ इतिप्रदक्षिणाम् यशेश्वराय
 देवायतथायज्ञोद्भवायच यज्ञानांपतयेनाथगोविंदायनमोनमः ४२ इतिमंत्रपुष्पम् विश्वेश्वरायवि
 श्वायतथाविश्वोद्भवायच विश्वस्यपतयेतुभ्यंगोविंदायनमोनमः ४३ इतिनमस्कारान् मंत्रहीनेतिमं
 त्रेणक्षमाप्यपुरुषोत्तमम् स्वाहातैर्नाममंत्रैश्चतिलहोमो दिनेदिने ४४ दीपःकार्यस्त्वरखंडश्चयाव
 न्मासंचसर्पिषा पुरुषोत्तमस्य प्रीत्यर्थं सर्वार्थफलमिदमे ४५ यस्यस्मृत्येतिमंत्रेणनमस्कृत्यजनार्द
 नम् यदूनंतत्तुसंपूर्णविधायविचरेत्स्वरवम् ४६ इत्यंश्रीपुरुषोत्तमंलवघनश्यामंसराधंसुदासंप्राप्ते
 पुरुषोत्तमेवनितलेलब्ध्वाजनुर्मानवम् भक्त्यायःपरिपूजयेत्प्रतिदिनंकृत्वागुरुवैष्णवंभुक्त्वाह्यत्र
 स्वरवंसमस्तमनुलंपश्वात्सगच्छेत्परम् ४७ इतिश्रीबृ.पु. श्रीनारा० हृदयन्वोपाख्यानेपुरुषोत्तम
 पूजनविधिर्नामैकविंशोऽध्यायः २१ राजोवाच पुरुषोत्तमस्यनियमोन्व्रतिनोवदविस्तरात् किं
 भोज्यंकिंप्रभोज्यंवावज्यावज्येतपोधन १ श्रीनारायणउ० सएवंभगवान्प्रष्टोभूभृतावाल्मीकोमु
 निः पुंसांनिःश्रेयसार्थायतमाहबहुमानयन् २ वाल्मीकिरुवाच एवयौजममासेयेनियमाःपरिकीर्त्ति
 ताः तान्शृणुष्वमयाराजन्कथ्यमानान्समासतः ३ हविष्यान्नंचभुंस्ततप्रयतःपुरुषोत्तमे गोधूमाः
 शालयःसर्वाःसितामुद्गायवास्तिलाः ४ कलायकंचनीवारावास्तुकंहिलमोचिकाः आर्द्रकंकालशाकं
 चमूलंकंदंचकर्कटीम् ५ रंभासैधवसामुद्रेलवणोदधिसर्पिषी पयोनुद्धृतसारंचपनसाम्ने हरीतकी ६
 पिप्पलीजीरंकंचैवनागरंचैवचिंचिणी क्रमुकंलवलीधात्रीफलान्यगुडमैक्षवम् ७ अतैलपक्कंसुनयो

हविष्यं प्रवदति च हविष्यभोजनं नृणामुपवाससमं विदुः ८ सर्वापिषाणि मांसं च क्षौद्रं सौवीरकं तथा
राजमाषादिकं चैव राजिका मादकं तथा ९ द्विदलं तिलतैलं च तथा न्नं शल्यदूषितम् भावदुष्टं क्रिया
दुष्टं शब्ददुष्टं च वर्जयेत् १० परान्नं च परद्रोहं परदारगमनं तथा तीर्थं विना प्रयाणं च परदेशं परित्यजेत्
११ देवदेवादिजानां च गुरुगोघृतिनां तथा स्त्रीराजमहतां निंदां वर्जयेत् पुरुषोत्तमे १२ प्राण्यंगमामिषं च
पौफलेजं वीरमामिषम् धान्ये मसूरिकाप्रोक्ता अन्नं पर्युषितं तथा १३ अजागोमहिषीदुग्धादन्यदुग्धादि
चामिषम् द्विजक्रीतारसाः सर्वे लवणं भूमिजं तथा १४ ताम्रपात्रस्थितं गव्यं जलं चर्मणि संस्थितम् आ
त्मार्यपाचितं चान्नमामिषं तदुद्यैः स्मृतम् १५ ब्रह्मचर्यमधः शय्यां पत्रावल्यां च भोजनम् चतुर्थकाले
भुक्तिं च प्रकुर्यात् पुरुषोत्तमे १६ रजस्वलां त्यजन् म्लेच्छपतिनैर्ब्राह्मणैः सह द्विजद्विद्वेदबाह्यैश्च न व
देत् पुरुषोत्तमे १७ एभिर्दृष्टं च काकैश्च सूतकान्नं च यद्रवेत् द्विः पाचितं च दग्धान्नं नैवाद्यात् पुरुषोत्तमे १८
पलांडुलशुनमुस्ताछत्राकं गृजं तथा नालिकं मूलकं शिग्रुं वर्जयेत् पुरुषोत्तमे १९ एतानि वर्जयेन्नित्यं ब्र
ह्मणोऽपि सर्वघ्नतेष्वपि कृच्छ्राद्यं चापि कुर्वीत स्वशक्त्या विष्णुतुष्टये २० कूष्माण्डं बृहती चैव तरुणी मूलकं
तथा श्रीफलं च कालिंगं च फलं धात्रीफलं तथा २१ नारिकेलमलाबुचपटोलं बदरीफलम् चर्महंता जि
कं वल्लीशाकं तु जलजं तथा २२ शाकान्येतानि वर्ज्यानि क्रमात्प्रतिपदादिषु धात्रीफलं रवौ तद्द्वर्जये
त्सर्वदा गृही २३ यद्यद्यो वर्जयेत् किंचित् पुरुषोत्तमप्रीतये तत्पुनर्ब्राह्मणे दत्त्वा भक्षयेत् सर्वदैवहि २४
कुर्यादेतांश्च नियमान् ब्रती कार्तिकमाघयोः नियमेन विनाराजन् फलं नैवापुयाद्ब्रती २५ उपोषणे

पु. पा.
३३

नकर्त्तव्यः शक्तिश्चेत्पुरुषोत्तमः अथवा घृतपानं च पयःपानमप्याचिंतम् २६ फलाहारादिवाक्यार्थे य-
थाशक्त्या व्रतार्थिना व्रतभंगो यथानस्यात्तथा कार्यं विचक्षणैः २७ पुण्ये हि प्रातरुत्थाय कृत्वा पूर्वाह्नि-
काः क्रियाः गृहीयानियमं भक्त्या श्रीकृष्णं च हृदि स्मरन् २८ उपवासस्य नक्तस्य चैकभुक्तस्य भूप-
ते एकं च निश्चयं कृत्वा व्रतमेतत्समाचरेत् २९ श्रीमद्भागवतं भक्त्या श्रोतव्यं पुरुषोत्तमे तत्पुण्यं वच-
सा वक्तुं विधातापि न शक्नुयात् ३० शालिग्रामार्चनं कार्यं मासे श्रीपुरुषोत्तमे तुलसीदललक्षणेन त-
स्य पुण्यमनंतकम् ३१ यथोक्तं प्रतिनंदस्वामासे श्रीपुरुषोत्तमे यमदूताः पलायंते सिंहं हृत्स्वायथा
गजाः ३२ एतन्मासव्रतं राजन् श्रेष्ठं क्रतुशतादपि क्रतुं कृत्वा पुण्यात्स्वर्गं गोलोकं पौरुषोत्तमे ३३ पृ-
थिव्यां यानि तीर्थाणि क्षेत्राणि सर्वदेवताः तद्देहेतानि तिष्ठंतियः कुर्यात्पुरुषोत्तमम् ३४ दुःस्वप्नं चैव
दारिद्र्यं दुष्कृतं त्रिविधं च यत् न त्सर्वं विलयं याति कृते श्रीपुरुषोत्तमे ३५ पुरुषोत्तमसेवायां निश्चलं ह-
रिसेवकम् विद्याद्रक्ष्यंति शक्राद्याः पुरुषोत्तमपीतये ३६ पुरुषोत्तमस्य व्रतिनो यत्र यत्र वसंति च भू-
तप्रेतपिशाचाद्या न तिष्ठंति तदग्रतः ३७ एवं यो विधिनाराजन् कुर्याच्छ्रीं पुरुषोत्तमम् सहस्रवदनो
नालंतत्फलं वक्तुमंजसा ३८ श्रीनारायण उवाच पुरुषोत्तमं प्रियममुपरमादरेण कुर्यादनन्य-
मनसा पुरुषोत्तमो यः पुरुषोत्तमप्रियतमः पुरुषः स भूत्वा पुरुषोत्तमेन रमते रसिकेश्वरेण ३९ इ-
ति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे दृढधन्वोपारज्या न पुरु-
षोत्तमव्रतनियमकथनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः २२ राजोवाच किं फलं दीपदानस्य मासे श्रीपु-

अ.
२२

३३

रुषोत्तमे तन्मेवदमुनिश्चेष्टकृपयादीनवत्सल १ श्रीनारायणउवाच इत्थंविज्ञापितः प्राहवा-
 ल्मीकिर्मुनिसत्तमः प्रवृद्धहर्षो राजानं विनीतं प्रहसन्निव २ वाल्मीकिरुवाच शृणुष्वराजशार्दूल
 कथां पापप्रणाशिनीम् यांश्चुत्वायातिविलयं पापं पंचविधं महत् ३ सौभाग्यनगरे राजा चित्रबाहुरिति
 श्रुतः सत्यसंधो महाप्राज्ञश्चासीच्छूरतरः परः ४ सहिष्णुः सर्वधर्मज्ञः शीलरूपदयान्वितः ब्राह्मण्योभ-
 गवद्भक्तः कथाश्रवणतत्परः ५ स्वदारनिरतः शश्वत्पशुपुत्रसमन्वितः - चतुरंगवलोपेतः समृद्ध्या धन-
 दोपमः ६ तस्य भार्या चंद्रकलाचतुःषष्टिकलान्विता पतिव्रता महाभागा भगवद्भक्तिसंयुता ७ तया स-
 हर्महीपालो बुभुजे मेदिनीयुवा विनाश्रीकृष्णा देवं स नैव जानाति दैवतम् ८ एकस्मिन् दिवसे राजा चित्रबा-
 हुर्महीपतिः दृष्ट्वा समागतदूरादगस्त्यं मुनिपुंगवम् ९ प्रणम्य दंडवद्रूपौ विधिना तमपूजयत् कल्पयि-
 त्वासनं भक्त्या तस्थौ मुनिवराग्रतः १० विनयावनतो भूत्वा जगाद मुनिसत्तमम् राजोवाच अद्य मे सफ-
 लं जन्म दद्य मे सफलं दिनम् ११ अद्य मे सफलं राज्यमद्य मे सफलं गृहम् यस्त्वं समागतो मे द्य गृहे श्रीकृष्णा
 सेवकः १२ मुक्तो हं पापसंधाता दत्तया हं निरीक्षितः तुभ्यं समर्पितं राज्यं गजाश्वरथसंयुतम् १३ वैष्णावो
 सि मुनिश्चेष्टनास्त्य देयं मया तव मेरुतुल्यं भवेत्स्वल्पं वैष्णावाय समर्पितम् १४ कपर्दिकाप्रमाणं तु व्यंज-
 नं वान्मुत्तमम् नयच्छतिदिने यस्तु वैष्णावाय द्विजन्मने १५ तद्दिनं विफलं तस्य कथितं वेदपारगैः विष्णु-
 भक्ताश्च ये केचित्सर्वे पूज्या द्विजातयः १६ तेषां संभावना कार्या वाङ्मनः कायकर्मभिः कथितं मम गर्गेण
 गौतमेन सह संनुना १७ तावत्प्रभाचताराणां यावन्नोदत्यनिरविः तावद्ये द्विजन्मानो यावन्नायाति वै-

पु. मा
३४

वैष्णवः १८ अगस्त्य उवाच चित्रबाहो महाभाग धन्यस्त्वं सांप्रतं नृप इमा धन्याः प्रजाः सर्वा यस्त्वं
रक्षासि वैष्णवः १९ तस्मिन् राष्ट्रे न वस्तव्यं यस्य राजान वैष्णावः वरो वा सो वने भूय न तुराष्ट्रे ह्यवैष्णावे २०
चक्षुर्हीनो यथा देहः पतिर्हीना यथा प्रिया निरक्षरो यथा विप्रस्तथा राष्ट्रमवैष्णावम् २१ दंतहीनो यथा ह
स्तीपक्षहीनो यथा खगः द्वादशी दशमी विद्वान् तथा राष्ट्रमवैष्णावम् २२ दर्भहीना यथा संध्या तिलहीन
च तर्पणम् वृत्त्यर्थं देवसेवा च तथा राष्ट्रमवैष्णावम् २३ सकेशा विधवा यद्दुःखं तं स्नानविवर्जितम् भूद्रश्च
ब्राह्मणी गामी तथा राष्ट्रमवैष्णावम् २४ सराजा प्रोच्यते सद्भिर्ऋषीः श्रीकृष्णपदाश्च यः तद्राष्ट्रं वर्द्धते नित्यं
सुखी भवति तत्प्रजा २५ दृष्टिर्मे स फलाराज नृयन्मया त्वं निरीक्षितः अद्य मे स फलावाणी ह्यच्युते य-
त्त्वया सह २६ इदं राज्यं त्वया राज नृ प्रकर्तव्यं ममात्तया प्रतिष्ठितो मया राज्ये गामिष्याम्यस्तु स्वास्ति ते २७

श्रीनारायण उवाच इत्युक्त्वा गंतुं कामंतमगस्त्यं मुनिपुंगवम् ननाम परयाभक्त्या महिषी सा
पतिव्रता २८ अगस्त्य उवाच अवैधव्यं सदा ते स्तुभक्त्या भज पतिं शभे दृढानेक्त सदा भक्तिः श्री
गोपीजनवल्लभे २९ इत्थमाशीर्ददानं तं भूयः प्राह महीपतिः बह्वंजलिपुटो भूत्वा विनयानतकंधरः ३०
चित्रबाहुरुवाच विपुलामेकथं लक्ष्मीः कथं राज्यमकंदकम् पतिव्रता कथं पत्नी किं कृतं स्तु
कृतं मया ३१ एतन्मे ब्रूहि विप्रैर्द्रुतवाहं शरणंगतः करस्थामलवत्सर्वे जानासित्वं मुनीश्वर ३२

श्रीनारायण उवाच इत्थमावेदितो राजा ह्यगस्त्यो मुनिपुंगवः समाहितमना भूत्वा जगाद नृप स
त्तमम् ३३ अगस्त्य उवाच मया विलोकितं सर्वं प्राक्तनं चरितं तव तत्सर्वं कथयाम्यद्य सेति

अ.
२३

३४

हासंपुरातनम् ३४ चमत्कारपुरेण्येमणिग्रीवाभिधानभूत त्वमभूः शूद्रजातीयोजीवहिंसापरा
 यणः ३५ नास्तिकोदुष्टचारित्रः परदारप्रधर्षकः कृतघ्नोदुर्विनीतश्च शिष्टाचारविवर्जितः ३६ या
 चेयं भवतो भार्या पूर्वजन्मनि सुंदरी कर्मणामनसा वाचापतिसेवापरायणा ३७ पतिव्रता महाभागा ध
 र्मनिष्ठा मनस्विनी भावं न कुरुते दुष्टं तवोपरिकदाचन ३८ जातिभिस्त्वं परित्यक्तो बंधुभिः पापकर्म
 कृत् राजा क्रुद्धेन ते सर्वं गृहीतं धनमुत्तमम् ३९ ततोऽवशिष्टं यत्किंचित् गृहीतं जातिभिस्तदा गते द्रव्ये
 धनाकांक्षा तदासीद्विपुला तदा ४० क्षीयमाणे धने साध्वी न त्वापत्यजदुन्मनाः एवतिरस्कृतः सर्वैर्गत-
 वान्निर्जनं वनम् ४१ हत्वा जीवाननेकांश्च त्वंच कर्थात्पशोषणम् एवं वर्तयतस्तस्य पत्न्या सह महीपते
 ४२ एकदा धनुरुद्यम्य मणिग्रीवो वनंगतः बहुज्यालुमृगाकीर्णो मृगमांसजिघृक्षया ४३ तस्मिन्नि
 र्मानुषे रण्ये मध्ये मार्गे महा मुनिः उग्रदेव इतिख्यातो दिङ्मूढो रिक्कलो भवत् ४४ तृषासंपीडितो त्य
 र्थं मध्यं दिनगते रवौ तत्रैव पतितो राजन् मुमूषुरभवत्तदा ४५ तं दृष्ट्वा ते दया जाता दिग्भ्रष्टदुःखितं-
 द्विजम् उत्थाप्य तं द्विजन्मानं गृहीत्वा स्वाश्रमंगतः ४६ दंपतिभ्यां कृता सेवा दुःखितस्य द्विजन्मनः
 उग्रदेवो महायोगी मुहूर्त्तानंतरं तदा ४७ अवाप्य चेतनां तत्र विस्मयं समजीगमत् तत्र स्थो हंकुत-
 श्चात्र केनानीतो वनान्तरम् ४८ श्रीनारायण उवाच मणिग्रीवो वद द्विप्रं रमणीयमिदं सरः
 अत्रास्ते शीतलं वारिपयिनी पुष्पवासितम् ४९ तत्र स्नात्वा जलेशीते कृत्वा पूर्वाह्निकाः क्रियाः कु
 रु ब्रह्मन् फलाहारं पिब वारि सुशीतलम् ५० करवेन कुरु विश्रामं मया संरक्षितोऽधुना उनिष्ठ त्व-

पु. मा.
३५

मुनिश्रेष्ठप्रसादं कर्तुमर्हसि ५१ अगस्त्य उवाच लब्धसंज्ञास्तदा विप्र उग्रदेवो गतश्चमः
मणिग्रीववचः श्रुत्वा समुत्तस्थौ तृषातुरः ५२ मणिग्रीवभुजालंबी जगाम सरसीतटम् उपविष्ट
श्चित्रबाहो तत्तदेव तद्दशोभिने ५३ विश्रम्य तत्क्षणं विप्रो वदच्छायामधिश्चितः स्वात्मानित्यविधिं कृ
त्वा वासुदेवमपूजयत् ५४ देवान् पितृंश्च संतर्प्य पौनीरं कृशीतलं उग्रदेवस्ततः शीघ्रं वदमूलमु
पाश्रितः ५५ मणिग्रीवः सपत्नीकैर्ननाम मुनि सत्तमम् विनयेनावदद्वाच मातिथ्यं कर्तुमुन्मनाः
५६ मणिग्रीव उवाच अस्मात्संतारणायाद्यमदाश्चममुपागतः ब्रह्मं स्तुद्धर्शनादेव पापं मे
विलयंगतम् ५७ इत्युक्त्वा तं प्रियामाह मणिग्रीवो मुदान्वितः अयि संदरिप क्वानि स्वादूनिया
नियानच ५८ तानि चूतफलानि त्वं शीघ्रमा नय माचिरम् अन्यत्कंदादियत्किंचित्तदानय शुभा
नने ५९ निजनाथवचः श्रुत्वा फलान्यादाय संदरी कंदादिकंच विप्राग्रे स्थापयामास हर्षतः ६०
मणिग्रीवः पुनर्वाक्यमुवाच मुनि सत्तमम् फलान्यंगीकुरु ब्रह्मन् कृतार्थी कुरु दंपती ६१ उग्र
देव उवाच त्वामहं नैव जानामि कस्त्वं भो कथयस्व मे अज्ञातस्य न भोक्तव्यं ब्राह्मणेन विजानता
६२ मणिग्रीव उवाच शूद्रो हं द्विजशार्दूल मणिग्रीवाभिधानतः स्वजनैर्जातिवर्गैश्च परि
त्यक्तः संबंधवैः ६३ इत्थं शूद्रवचः श्रुत्वा फलाहारमचीकरत् उग्रदेवः प्रसन्नात्मानतो नीरमपीपि
वत् ६४ ततो विप्रं स्मरवासीनं मणिग्रीवो वदद्वाचः लालयंस्तत्पदां भोजयुगं स्वां कगतं मुहुः ६५
मणिग्रीव उवाच क्व गंतव्यं मुनिश्रेष्ठ कुतस्त्वं चेह कानने निर्जने निर्जले दुष्टे हिंसे जंतुस

अ.
२३

३५

माकुले ६६ उग्रदेव उवाच ब्राह्मणो हं महाभाग प्रयागं गंतुमुत्सहे अधुना ज्ञातमार्गेण संप्राप्तो
 दारुणे वने ६७ तत्र श्रान्तस्त्रिषाक्रान्तो मुमूर्षुरभवं क्षणात् जीवितं मे त्वया दत्तं ब्रूहि किं ते ददाम्यहम् ६८
 अरण्यं केन दुःखेन दंपतीभ्यां समाश्रितम् तद्दुःखमपनेष्यामि मणिग्रीव वदस्व मे ६९ अगस्त्य उवाच इ
 त्युग्रदेव वचनं ललितं निशम्य पत्न्याः समक्षमनुनीय मुनीश्वरं तम् दारिद्र्यसागरतितीर्षुरसौ स्वकीयं वृत्तां
 तमाह निजकर्मविपाकमुग्रम् ७० इति श्री बृहन्नारदीये पुराणे पुरुषो० श्रीनारायणनारदसंवादे दृढ
 धन्वोपाख्याने त्रयोविंशोऽध्यायः २३ मणिग्रीव उवाच चमत्कारपुरे रम्ये विद्वज्जनसमाकुले मम वा-
 सो भवत्तत्र धर्मपत्न्या सह दिज १ धनात्यस्य पवित्रस्य परोपकृतिशालिनः कदाचिद्देवयोगेन दुर्बुद्धिः
 समपद्यत २ निजधर्मपरित्यागः कृतो मे दुष्टबुद्धिना परस्त्रीसेवनं नित्यमपेयं पीयते स्म ह ३ चौथो हिं
 सापरश्चाहं परित्यक्तः स्वबंधुभिः बृहद्वलेन भूषेन मद्वहं लुठितं तदा ४ अवशिष्टं च यत्किंचित् गृहीतं बं
 धुभिर्धनम् एवतिरस्कृतः सर्वे वनवासमचीकरम् ५ कृत्वा जीववधं नित्यं जीवयं भार्यया सह एतस्मि
 न्निपिने घोरे वसतो मे दुरात्मनः ६ कुरुष्वानुग्रहं ब्रह्मन् पापयुक्तस्य सांप्रतम् प्राचीनपुण्यपुंजेन संप्रामो
 गहने भवान् ७ तवाहं शरणं यातः सपत्नीकं महा मुने उपदेशप्रसादेन कृतार्थो कर्तुमर्हसि ८ येन मे
 तीव्रदारिद्र्यं विलयं याति तत्क्षणात् अनुलं वै भवं लब्ध्वा विचरामि यथा सुखम् ९ उग्रदेव उवाच
 कृतार्थोऽसि महाभाग यदा तिथ्यं कृतं मम अतस्ते भाविकल्याणं सपत्नीकस्य सांप्रतम् १० विना व्र
 तैर्विना तीर्थैर्विना दानैरयन्नतः दारिद्र्यं तेलयं याति तथानिर्धारितं मया ११ अतः परं तृतीयोऽस्ति-

पु. मा.
३६

मासः श्रीपुरुषोत्तमेः भवन्त्यान्तत्रविधिनादंपतीभ्यां प्रयत्नतः १२ कर्तव्यं दीपदानं च पुरुषोत्तम-
प्रीतये तेन ते तीव्रदारिद्र्यं समूलं नाशयेत्यति १३ तिलतैलनकर्तव्यः सर्पिषा वै भवे सति तयोर्म-
ध्येन किंचित्तेकानने वसतोऽधुना १४ इंगुदीजेन तैलेन दीपः कार्यस्त्वयानघ यावन्मासं सनियमं
मणिग्रीवः स्त्रिया सह १५ अस्मिन्सरोवरे स्नात्वा सह पत्न्या निरंतरम् एवमेव हि कर्तव्यं मास-
मात्रं त्वया चने १६ अयमेवोपदेशस्तु सपत्नीकाय मेकतः त्वदातिथ्यप्रसन्नेन मया निगमनिश्चि-
तम् १७ अन्यथा दीपदानं हिरमाहृदिकरं नृणाम् विधिना क्रियमाणं चेत्किंपुनः पुरुषोत्तमे १८
वेदोक्तानि च कर्माणि दानानि विधिधानि च पुरुषोत्तमदीपस्य कलां नार्हति षोडशीम् १९ तीर्थानि
सकलान्येव शास्त्राणि सकलानि च पुरुषोत्तमदीपस्य कलां नार्हति षोडशीम् २० योगोत्तानं त-
था सार्वभौमं तन्त्राणि सकलान्यपि पुरुषोत्तमदीपस्य कलां नार्हति षोडशीम् २१ कृच्छ्रं चाद्रायणा
दीनिव्रतानि निखिलानि च पुरुषोत्तमदीपस्य कलां नार्हति षोडशीम् २२ वेदाभ्यासो गयाश्चान्द्रं
गोमतीतटसेवनम् पुरुषोत्तमदीपस्य क० २३ उपरागसहस्राणि व्यतीपातशतानि च पुरुषो-
त्तमदी० २४ कुर्वादिक्षेत्रवर्याणि दंडकादिवनानि च पुरुषोत्तम० २५ एतद्दुह्यतमं वत्सनारव्येयं
यस्य कस्यचित् धनधान्यपशुघ्रातपुत्रपौत्रयशस्करम् २६ वंध्या वंध्यत्वशमनमवैधव्यकरं
स्त्रियाः राज्यदराज्यभ्रष्टस्य चितितार्थकरं नृणाम् २७ कन्याविंदेन भर्तारं गुणिनं चिरजीविन-
म् कांतार्थीलभते कांतां सुशीलां च पतिव्रताम् २८ विद्यार्थीलभते विद्यां सुसिद्धिं सिद्धिकामुकः

अ.
२४

३६

कोशकामोलभेत्कोशं मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् २९ विनाविधिं विनाशास्त्रं यः कुर्यात्पुरुषोत्तमे
 दीपं तु यत्र कुत्रापि कामितं सर्वमाप्नुयात् ३० किंपुनर्विधिनावत्स दीपं कुर्यात्त्रयत्नतः तस्माद्दीपः
 प्रकर्त्तव्यो मासे श्रीपुरुषोत्तमे ३१ एतदुक्तं मया तेद्यतीव दारिद्र्यनाशनम् स्वस्ति ते स्तुगामिष्यामि
 संतुष्टः सेवया तव ३२ अगस्त्य उवाच इत्युक्त्वा विप्रवर्यो सौ प्रयागं संजगाम ह द्विभजं
 मुरलीहस्तं मनसा श्रीहरिं स्मरन् ३३ अनुगतोऽग्रदेवं तं कियन्मासं निजाश्रमात् पुनरावव्रतुर्न
 त्वादंपती हृष्टमानसौ ३४ आसाद्य स्वाश्रमं भक्त्या पुरुषोत्तममानसौ निन्यतुर्मसयुगलं द्विजभ
 क्तिपरायणौ ३५ गते मासद्वये श्रीमानागतः पुरुषोत्तमः तौ तस्मिंश्चक्रतुर्दीपं गुरुभक्तिपरायणौ
 ३६ इंगुदीजेन तैलेन वैभवार्थं पतंद्रितौ एवं तयोः कृतवतोर्जगाम पुरुषोत्तमः ३७ उग्रदेवप्रसादेन
 विनिर्धूतमनोमलौ कालस्य वशमापन्नौ पुरंदरपुरींगतौ ३८ तत्रत्यं भोगमासाद्य पृथिव्यां भारता
 जिरे उग्रदेवप्रसादेन वरं जनुरवापतुः ३९ वीरबाहुस्तस्त्वं च विभ्रबाहुरिति श्रुतः पूर्वस्मिन् यो माणि
 ग्रीवो मृगहिंसापरायणः ४० इयं चंद्रकलानाम्नीमहिषी याधुना तव सुंदरीति समाख्याता पुन
 र्जनुषितेऽगना ४१ पातिव्रत्येन धर्मेण तवाद्यां गार्हहारिणी पतिव्रता हियानारी पतिपुण्याहं भा
 गिनी ४२ कृतेन दीपदानेन मासे श्रीपुरुषोत्तमे इंगुदीजेन तैलेन तव राज्यमकंदकम् ४३
 किंपुनः सर्पिषा दीपं तिलतैलेन वा पुनः यः करोति ह्यखंडं वै मासे श्रीपुरुषोत्तमे ४४ पुरुषो
 त्तमदीपस्य फलमेतन्न संशयः किंपुनश्चोपवासाद्यैश्वरतः पुरुषोत्तमम् ४५ वाल्मीकिरुवाच

पु.मा.
३७

चित्रबाहुचरितं पुरातनं सन्निरूप्य कलशोद्भवो मुनिः सत्कृतिसमधिगम्य तत्कृतामक्षयाशिष्य
मुदीर्य निर्ययौ ४६ इति श्रीहहन्नारदीये पुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवा
दे दृढधन्वोपाख्याने दीपमाहात्म्यकथनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ दृढधन्वोवाच
अथ सम्यक् वद ब्रह्मन् उद्यापनविधिमुनेः पुरुषोत्तममासीद्यत्र तिनां कृपयानृणां
म १ वाल्मीकिरुवाच समासतः प्रवक्ष्यामि मासे श्रीपुरुषोत्तमे उद्यापनविधिं स
म्यक् व्रतसंपूर्णहेतवे २ कृष्णापक्षे चतुर्दश्यां नवम्यां पुरुषोत्तमे अष्टम्यां वाथ कर्त्तव्यमुद्याप
नमुदीरितम् ३ यथा लब्धोपहारेण मासे श्रीपुरुषोत्तमे पुण्ये स्मिन् प्रातरुत्थाय कृत्वा पूर्वाह्नि
काः क्रियाः ४ समाहितमना भूत्वा त्रिंशद्दिशान्निमंत्रयेत् सपत्नीकान्सदाचारान्विष्णुभ
क्तिपरायणान् ५ यथाशक्त्यथवा सप्तपञ्चवित्तानुसारतः ततो मध्याह्ने समये द्रोणमानेन भू
पते ६ तदर्द्धेन तदर्द्धेन निजशक्त्यनुसारतः पञ्चधान्येन कुर्वीत सर्वतो भद्रमुत्तमम् ७ च
त्वारः कलशाः स्थाप्या हेमावाराजताः शुभाः ताम्रा चापृन्मयाः शुद्धा अव्रणामंडलोपरि ८
चतुर्दिक्षु चतुर्व्यूहप्रीतये श्रीफलान्विताः सहस्रवेष्टितानागवल्लीदलसमन्विताः ९ वासुदे
वं हलधरं प्रद्युम्नदेवमुत्तमम् अनिरुद्धं चतुर्वैवस्थापयेत् कलशेषु च १० पुरुषोत्तमव्रतारं भो
स्थापितं पुरुषोत्तमम् सराधं देवदेवेशं कलशेन समन्वितम् ११ तत आनीय तन्मध्ये मंडलो
परिविन्यसेत् आचार्यैर्वैष्णवं कृत्वा वेदवेदांगपारगम् १२ विप्रश्चत्वार एवात्र वरणीया जपार्थिना

अ.
२४

३७

देहदेवस्त्रेचदानव्येहस्तमुद्रादिसंयुते १३ आचार्यसमलंकृत्यवस्त्रभूषादिभिर्मुदा ततोदेहविशु
 द्ध्यर्थे प्रायश्चित्तं समाचरेत् १४ ततः पूर्वोक्तविधिना पूजाकार्या सहस्त्रिया चतुर्व्यूहजपः कार्यो वृत्ते
 विप्रैश्चतुर्विधः १५ चतुर्दिक्षु प्रकर्तव्या दीपाश्चत्वार ऊहताः अर्घदानं ततः कार्यं नारीकेलादिभिः
 क्रमात् १६ पंचरत्नसमायुक्तैर्जानुभ्यां सक्तभूतलः स्वपाणिपुटमध्यस्थैर्यथालब्धैः फलैः शुभैः
 १७ श्रद्धाभक्तिसमायुक्तः सपत्नीको मुदान्वितः अर्घ्यं दद्यात्प्रहृष्टेन मनसा श्रीहरिं स्मरन् १८ अ
 र्घ्यमंत्रः देवदेवनमस्तुभ्यं पुराणपुरुषोत्तम गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधया सहितो हरे १९ वंदे नवध
 नश्यामंदिभुजं मुरलीधरम् पीतांबरधरं देवं सराधं पुरुषोत्तमम् २० एवं भक्त्या हरिं नत्वा सराधं पु
 रुषोत्तमम् चतुर्थ्यैर्तैर्नाममंत्रैस्तिलहोमं च कारयेत् २१ ततस्तदंते तन्मंत्रैः कार्यं तर्पणमार्जने नी
 राजयेत्ततो देवं सराधं पुरुषोत्तमम् २२ अथ नीराजनमंत्रः नीराजयामि देवेश पिंदीवरदलच्छ
 विम् राधिकारमणं प्रेम्णा कोटिकंदर्पसंदरम् २३ अथ ध्यानम् अंतर्ज्योतिरनंतरत्नरचितं
 सिंहासने संस्थितं वंशीनादविमोहितं व्रजवधूदंदावने संदरम् ध्यायेद्वाधिक्या सकौस्तुभम
 णि प्रद्योति तोरस्थलं राजद्रुत्किरीटकुंडलधरं प्रत्यग्रपीतांबरम् २४ ततः पुष्पांजलिं दत्त्वा राधि
 का सहितं हरौ नमस्कारं प्रकुर्वीत साष्टांगं गृहिणीयुतः २५ नौमि नवधनश्यामं पीतवाससम
 व्युतम् श्रीवृत्सभाषितोरस्कं राधिका सहितं हरिम् २६ पूर्णपात्रं ततो दद्याद्वा ह्मणे सहिरण्य
 कम् आचार्याय ततो दद्याद्दक्षिणां विपुलां मुदा २७ आचार्यं तोषयेद्भक्त्या वस्त्रैराभरणैरपि

पु. मा.
३८

सपत्नीकंततोदद्या सपत्नीकंततोदद्या हृत्विग्भ्योदक्षिणांपराम् २८ धेनुरेकाप्रदातव्यास्तशीला
चपयस्विनी सचैलाचसवत्साचघंटाभरणभूषिता २९ ताम्रपृष्ठीहैमशृंगीसरौष्यखुरभूषिता घृ
तपात्रंततोदद्या तिलपात्रंतथैवच ३० उमामहेश्वरंदद्या हंपत्योः परिधायकम् पदमष्टविधंदद्यादुपा
नद्युगुलंतथा ३१ श्रीमद्भागवतंदद्या हैष्णावायद्विजन्मने शक्तिश्चेन्न विलंबेतचलमायुर्विचारयन् ३२
श्रीमद्भागवतं साक्षाद्भागवद्रूपमद्भुतम् योदद्या हैष्णावायैव पंडितायद्विजन्मने ३३ सकोटिकुलमुद्धृत्य
ह्यप्सरोगणसेवितः विमानमधिरुह्यैतिगोलोकं योगिदुर्लभम् ३४ कन्यादानसहस्राणिवाजपेयशता
निच सधान्यक्षेत्रदानानितुलादानानियानिच ३५ महादानानियान्यष्टौलुं दौदानानियानिच श्री
भागवतदानस्य कलानाहंति षोडशीम् ३६ तस्माद्यत्नेन तद्देयं वैष्णावायद्विजन्मने संभूष्य वस्त्रभू
षाभिर्हैमसिंहासनस्थितम् ३७ कांस्यानिसंपुटान्येव त्रिंशद्देयानिसर्वथा त्रिंशत्त्रिंशदपूपैश्चमय्य
संपूरितानिच ३८ प्रत्यपूपंतुयावंतिच्छिद्राणि पृथिवीपते तावद्धर्षसहस्राणि वैकुण्ठे वसते नरः ३९ त
तः प्रयातिगोलोके निर्गुणं योगिदुर्लभम् यद्गत्वा न निवर्त्तते ज्योतिर्धामसनातनम् ४० सार्द्धं प्रस्थद्वयं
कांस्यसंपुटं परिकीर्तितम् निर्धनेन यथाशक्त्या कार्याणि व्रतपूर्तये ४१ अथवा पूषसामग्रीमपक्कां
सफलांपराम् तत्राधाय प्रदेयानि पुरुषोत्तमतुष्टये ४२ निमंत्रितानां विप्राणां सरस्त्रीकाणां नराधिप
संकल्पं च प्रकुर्वीत पुरुषोत्तमसन्निधौ ४३ अथ प्रार्थना श्रीकृष्णजगदाधारजगदानंददायक
ऐहिकामुष्मिकान्कामान् निखिलान् पूरया शुभे ४४ इति संप्रार्थ्य गोविंदं भोजयेद्वा ह्यणान्मुदा सप

अ.
२५

३८

त्नीकान्सदाचारान्संस्मरन्पुरुषोत्तमं ४५ संपूज्यविधिवद्रक्त्याभोजयेत्तृणपायसैः विप्ररूपेह
 रिंस्मृत्वास्त्रीरूपांराधिकांस्मरन् ४६ भोजनस्यतुसंकल्पमाचरेद्दिधिनाव्रती द्राक्षाभिः कदलीभि
 श्चतृतैश्चविधैरपि ४७ घृतपाचितपक्वान्नैः शुभैश्चमाषकैर्वटैः शर्कराघृतपूरैश्चफाणितैः खंडमं
 डकैः ४८ उर्वालुकर्कटीशाकैरार्द्रकैश्चसन्निबुक्कैः अन्यैश्चविधैः शाकैराम्रैः पक्वैः पृथूपृथक् ४९
 चतुर्धाभोजनैरेवषड्भैः सहसंगतैः वासितान्गोरसांस्तत्रपरिवेष्ट्यमृदुघुवन ५० इदंस्वादुमुदाभो
 ज्यंभवदर्थेप्रकल्पितम् यान्यतांरोचतेब्रह्मन्यन्यथापाचितंप्रभो ५१ धन्योऽस्यनुगृहीतोऽपिजातं
 मेजन्मसार्थकम् भोजयित्वा मुदाविप्रान् देयास्तांबूलदक्षिणाः ५२ एलालवंगकर्पूरजावित्रीजाति-
 जानिच कस्तूरीसुरमांसीचचूर्णेचरवदिरंशुभम् ५३ एतैश्चमिलितैर्देयंतांबूलंभगवत्त्रियम् तस्मा
 दैवंविधायैवदेयंतांबूलमादरात् ५४ तांबूलंयोद्दिजाग्रायएवंकृत्वाप्रयच्छति सभगश्चभवेद
 त्रपरत्रामृतभुग्भवेत् ५५ परितोष्यसपत्नीकान्हस्तेदद्याच्चमोदकान् पत्नीभ्योवैणवीर्दद्यादलं क
 त्यविधानतः ५६ आसीमांतमनुव्रज्यब्राह्मणांस्तान्विसर्जयेत् मंत्रहीनेतिमंत्रेणक्षमाप्यपुरुषोत्तम
 म् ५७ यस्यस्मृत्येतिमंत्रेणनमस्कृत्यजनार्दनम् यदूनंतनुसंपूर्णंविधायविचरेत्स्वरवम् ५८ अन्नं
 विभज्यभूतेभ्योयथाभागमकुत्सयन् भुंजीतस्वजनैः सार्द्धमिथ्यावादविवर्जितः ५९ दर्शस्यदिवसे
 प्राप्तेकुर्याज्जागरणंनिशि राधिकासहितंहैमंपूजयेत्पुरुषोत्तमम् ६० पूजांतेचनमस्कृत्यसपत्नीको
 मुदान्वितः व्रतीविसर्जयेद्देवंसराधंपुरुषोत्तमम् ६१ आचार्यायततोदद्यादुपहारंसमूर्तिकम् अ

पु. मा.
३९

अन्नदानं यथायोग्यं दद्यादिच्छानुसारतः ६२ येन केनाप्युपायेन व्रतमेतत्समाचरेत् कुर्याच्च परया
भक्त्या दानं वित्तानुसारतः ६३ नारीवाथ नरोवापि मासमेकं व्रतं चरेत् दुःखदारिद्र्यदौर्भाग्येनाप्युपा
ज्जन्मजन्मनि ६४ ये कुर्वन्ति जनालोके नानापूर्णे मनोरथाः विमानान्यधिरुह्य वयांति वैकुण्ठमुत्तमम्
६५ श्रीनारायण उवाच इत्थं यो विधिं मवलंब्य चर्करीतिं श्रीकृष्णप्रियतम मासमादरेण गो
लोकं व्रजति विधूय पापराशिं चात्रत्यं सः सवपनुभूय पूर्वपुभिः ६६ इति श्रीबृहन्नारदीये पुराणे
पु० नारायणनारद० दृढधनोपा० व्रतोद्यापनविधिकथनं नाम पंचविंशोऽध्यायः २५ ॥ अथोद्याप
नानंतरं व्रतनियममोक्षणमुच्यते ॥ वाल्मीकिरुवाच अशेषपापनाशार्थं प्रीतये गरुडध्व
जे गृहीतनियमत्यागश्चोच्यते विधिपूर्वकः १ नक्तभोजीनरो राजन्ब्राह्मणान्भोजयेन्नृप अयाचिते
व्रते चैव स्वर्णदानं समाचरेत् २ अमावास्याशनोयस्तु प्रदद्याद्ग्रासदक्षिणाम् धात्रीस्नायी नरो यस्तु
दधिवासीरमेव च ३ फलानां नियमे राजन्फलदानं समाचरेत् तैलस्थाने घृतं देयं घृतस्थाने पयस्तथा
४ धान्यानां नियमे राजन् गोधूमान्शालितंदुलान् भूमौ च शयने राजन्सतूलीं सपरिच्छदाम् ५
सरवदां चात्मनो न्यस्य ह्यंतर्गामी प्रियोजनः पत्रभोजीनरो यस्तु भोजनं घृतशर्करम् ६ मौने घण्टां
तिलांश्चैव सहिरण्यान्प्रदापयेत् दंपत्योर्भोजनं चैव सस्नेहं च सशोभनम् ७ नखकेशधरो राज
न्नादर्शं दापयेद्बुधः उपानहौ प्रदातव्ये उपानहविचर्जनात् ८ लवणस्य परित्यागे दातव्या विवि
धारसाः दीपदानेनरो दद्यात्प्रायुक्तं च दीपकम् ९ अधिमासेनरो भक्त्या सर्वैकुण्ठे वसेत्सदा दी

अ.
२५

३९

पंचसधृतंताम्रंकांचनीवर्तिसंयुतम् १० पलमात्रं प्रदेयं स्याद्भूतसंपूर्णहेतवे एकांतरोपवासेन-
 कुंभान्घौषदापयेत् ११ सवस्त्रान्कांचनीपेतान्मृन्मयानथकांचनान् मासांतेमोदकांस्त्रिंशच्छुभ्रो
 पनहसंयुतान् १२ अनङ्गंश्चप्रदातव्योर्ध्वरेयस्तुधुरक्षमः सर्वेषामप्यलाभेनयथोक्तकरणंविना
 १३ द्विजवाक्यंश्रुतं राजन्संपूर्णव्रतसिद्धिदम् एकान्तेननरोयस्तुमलमासंनिषेवते १४ चतु
 र्भुजोनरोभूत्वासयातिपरमां गतिम् एकान्तान्नापरं किंचित्सवित्रमिहविद्यते १५ एकान्तान्मुन
 यःसिद्धाःपरंनिर्वाणमागताः अधिमासेनरोनक्तंयोभुंक्तेसनराधिपः १६ सर्वान्कामानवाप्नो-
 तिनरोनैवात्रसंशयः पूर्वाह्णेभुंजतेदेवामध्याह्णेमुनयस्तथा १७ अपराह्णेपितृगणाःस्वात्मार्य-
 स्तुचतुर्थकः सर्ववेलामतिश्रम्ययस्तुभुंक्तेनराधिप १८ ब्रह्महत्यादिपापानिनाशंयांतिजनाधिप
 नक्तभोजीमहीपालसर्वपुण्याधिकोभवेत् १९ दिनेदिनेश्वमेधस्यफलं प्राप्नोतिमानवः तस्मिन्निवर्ज
 येन्माषमधिमासेहरिप्रिये २० सर्वस्मान्मुच्यतेपापाद्विष्णुलोकंसगच्छति तिलयंत्राणिपापात्मा
 कुरुतेब्राह्मणोपिसन् २१ तिलानांसंख्ययाराजन्सर्वैतिष्ठतिरौरवे चांडालयोनिमाप्नोतिकुष्ठरो
 गेणपीड्यते २२ शुक्लेक्ष्णोनरोभक्त्याद्वादशींसमुपोषयेत् आरुह्यगरुडंयातिनरोभूत्वाचतुर्भु-
 जः २३ सदेवैः पूज्यमानोपिह्यप्सरोगणसेवितः दशमीद्वादशीचैव एकभुक्तंचकारयेत् २४ प्री
 नयेदेवदेवस्यनरःस्वर्गमवाप्नुयात् सर्वदापरयाराजन्दर्भकूर्चंविवर्जयेत् २५ दर्भेणमार्जयेद्यस्तु
 पुरीषंमूत्रमेवच श्लेष्माणंरुधिरंवापिविष्टायंजायतेकृमिः २६ पवित्राःपरमादर्भादर्भहीनास्तथाकि

पु.मा.
४०

क्रियाः दर्भमूलेवसेन्ब्रह्मामध्येदेवोजनार्दनः २७ दर्भाग्रेतुस्युमानाथस्तस्मादर्भेनपार्जयेत् नद
र्भानुद्धरेच्छूद्रो नपिबेत्कपिलापयः २८ मध्यपत्रेनभुंजीतब्रह्महृदस्यभूपते नोच्चरेत्प्रणवंमंत्रं पु
रोडाशंनभक्षयेत् २९ नासनंनोपवीतंचनाचरेद्दैदिकींक्रियाम् निषिद्धाचरणंकुर्वन्पितृभिः सह
मज्जति ३० पतंतिनरकेघोरेयावदिन्द्राश्चतुर्दश पश्चाच्चकुक्कुटींयोनिंसूकरींवानरींचवा ३१ एतस्मा
त्कारणाच्छूद्रः प्रणवंवर्जयेत्सदा नमस्कारेणविप्राणांशूद्रो नश्यतिभूमिप ३२ एतत्कृत्वा महाराज
परिपूर्णं व्रतंचरेत् अदत्त्वा दक्षिणांचापिनरकंयांतिवैनराः ३३ व्रतवैकल्यमासाद्यह्यधःकुक्षीप्रजा
यते ३४ धरामराणांवचनैर्नरोत्तमादिवौकसांवैपदमाप्नुवंति नोलूययेद्रूपवचांसितेषांश्रेयोभिका
मीमनुजःसविद्वान् ३५ इदंमयाधर्मरहस्यमुत्तमंश्रेयस्करंपापविमर्दनंच फलप्रदमाधवतुष्टिहेतोः
पठतिनित्यंमनसोभिरामम् ३६ यःशृणोतिनरोराजन्पठतेवापिसर्वदा सयातिपरमंलोकंयत्रयोगी
श्वरोहरिः ३७ इतिश्रीबृहन्नार० गृहीतनियमत्यागोनामषड्विंशोऽध्यायः २६ श्रीनारायणउवाच
इत्युक्त्वाविरतराजामुनीश्वरमनीनमन् अपूजयत्ततोभक्त्यासपत्नीकोमुदान्वितः १ उररीकृ
त्यतत्पूजामाशीर्वादमुदीरयन् स्वस्तितेस्तगामिष्यामिसरयूंपापनाशिनीम् २ आवयोर्वदतोरेव
सायंकालोऽधुनाभवन् इत्युक्त्वाशुजगामैववाल्मीकिर्मुनिसत्तमः ३ आसीमांतमनुव्रज्यराजाप्याग
तवान्गृहम् आगत्यस्वप्रियामाहसुंदरींगुणसुंदरीम् ४ दृढधनोवाच अयिसुंदरिसंसारेह्यसारे
किंसुखंनृणाम् रागद्वेषादिषट्शत्रौगंधर्वनगरोपमे ५ कृमिविद्भस्मसंज्ञांतेदेहेमेकिंप्रयोजनम्

अ.
२६

वानपित्तकफोद्रेकमलमूत्रासृगाकुले ६ अक्रवेणशरीरेणाक्रवमर्जयितुं वने गमिष्यामिवरारोहे
 संस्मरन्पुरुषोत्तमम् ७ तदाकर्ण्यप्रियाप्राहसाध्वीसागुणसंदरी विनयाचनताभूत्वाचंद्रांजलिपु-
 षाश्रुचा ८ गुणसंदर्भुवाच अहमप्यागमिष्यामितवैवसहभूपते पतिव्रतानां स्त्रीणांतुपतिरेवहि
 दैवतम् ९ पत्यौगतेतुयानारीगृहेतिष्ठतिसौवने स्नुषाधीनानुमानारीश्रुनीवपरवेशमनि १० मितं पि-
 ताददात्येवमितंभ्रातामितंस्ततः अमितस्यप्रदातारंभर्तारंकानुनव्रजेत् ११ प्रियावाक्यमुरीकृत्य
 स्ततराज्येभिषिच्यच सहपत्याययौशीघ्रमरणयमुनिसेवितम् १२ हिमाचलसमीपेचगंगामासाद्य
 दंपती भिकालंचक्रतुःस्नानंसंप्राप्तेपुरुषोत्तमे १३ पुरुषोत्तमंसमासाद्यविधिनातत्रनारद तपस्तेपेस
 पत्नीकःसंस्मरन्पुरुषोत्तमम् १४ ऊर्ध्वबाहुर्निरालंबःपादांगुष्ठेनसंस्थितः नभोदृष्टिर्निराहारःश्री
 कृष्णांतमजीजपत् १५ एवंव्रतविधौतस्यतस्थुषश्चतपोनिधे सेवाविधौप्रपन्नासीन्महिषीसापतिव्र-
 ता १६ एवंकृतवतस्तस्यसंपूर्णेपुरुषोत्तमे विमानमागमत्तत्रकिंकीणीजालमंडितम् १७ पुण्यशी-
 लसुशीलाभ्यांसेवितंसहसागतम् तद्वस्त्राविस्मयाविष्टःसपत्नीकोमहीपतिः १८ अनीनमहिमा
 नस्थौपुण्यशीलसुशीलकौ ततस्तौतंसपत्नीकंविमानंनित्यतुर्नृपम् १९ विमानमधिरुह्याथसप-
 त्नीकोनराधिपः गोलोकंगतवान्शीघ्रं दिव्यं धृत्वाच पुर्नवम् २० एवंचत्स्नानपोराजामासेश्रीपुरुषोत्त-
 मे निर्भयंलोकमासाद्यमुमोदहरिसन्निधौ २१ पतिव्रताचतस्यत्नीसापितल्लोकमाययौ पुरुषो-
 त्तमेतपस्यंतंसंसेव्यनिजवल्लभम् २२ श्रीनारायणउवाच वर्णयामिकिमद्याहंयदेकरसनामम

पुरुषोत्तमसमं किंचिन्नास्ति नारदभूतले २३ सहस्रजन्मतसेन तपसा तन्त्रगम्यते यत्फलंगम्य
तेपुंभिः पुरुषोत्तमसेवनात् २४ व्याजतोपि कृते तस्मिन्मासे श्रीपुरुषोत्तमे उपवासेन दातेन स्नाने
न च जपादिना २५ कोटिजन्मकृतानेकपापराशिर्यं ब्रजेत् यथाशारवामृगस्याश्रुत्रिरात्रस्नानमा
त्रतः २६ अजानतोपि दुष्टस्य प्राक्तनानां कुकर्मणाम् संचयो विलयं यातो मासे श्रीपुरुषोत्तमे २७
सोपि दिव्यं वपुर्धृत्वा विमानमधिरुह्य च अगमद्विजगोलोकं जरामृत्युविवर्जितम् २८ अतः श्रेष्ठत
मो मासः सर्वेभ्यः पुरुषोत्तमः दुष्टं शारवामृगं यो सौ व्याजेनापि हरिं नयत् २९ अहो मूढान् सेवंते मासे
श्रीपुरुषोत्तमम् ते धन्याः कृतकृत्यास्ते तेषां च सफलो भवः ३० पुरुषोत्तममासे ये सेवंते विधिपूर्वकम्
स्नानदाननैवेद्यैर्होमैरुपोषणपुरःसरैः ३१ नारद उवाच सर्वार्थसाधनं वेदे मानुषं जनु रूच्यते
अयं शारवामृगोऽप्यह्ना मुक्तो यद्व्याजसेवनान् ३२ तद्ददस्व कथामेतां सर्वलोकहिताय मे कुत्रासौ-
कृतवान् स्नानं त्रिरात्रं तपसां निधे ३३ को सौ कपिः किमाहारः कुत्र जातः कचावसन् व्याजेन तस्य
किं पुण्यं जातं श्रीपुरुषोत्तमे ३४ तत्सर्वं विस्तरेणैव मह्यं शुश्रूषवे वद न तृप्तिर्जायते तत्तः शृण्वतो मे
कथां मृतम् ३५ श्रीनारायण उवाच कश्चित् केरलदेशी यो द्विजः परमलोलुपः नित्यं धनं च
येदक्षः सरधेव धनप्रियः ३६ लोके कदर्य इत्याख्यां गतस्तेनैव कर्मणा चित्रशर्मा पुराणापतस्या
सीत् सितकल्पितम् ३७ स दन्तं च स वस्त्रं च न भुक्तं तेन कुत्रचित् न स्वाहान स्वधावापि कृता तेन कु-
बुद्धिना ३८ यशोर्थेन कृतं किंचित्सोऽप्यवर्गो न पोषितः सर्वभूमिगतं च केधनमन्याय संचितम्

३९ नमाघेतिलदानं च कुंतं तेन कदाचन कार्तिके दीपदानं च ब्राह्मणानां च भोजनम् ४० वैशाखे
 धान्यदानं च व्यतीपाते च कांचनम् वैधृतौ राजतं दानं सर्वदानान्यपूभिच ४१ रविसंक्रमणे कालेन द
 त्तानिकदाचन चंद्रसूर्योपरागे च नजसंनहुतं क्वचित् ४२ अवीवद्दीनवाचं सर्वत्राश्रपरिपुतः व
 र्षवातातपक्लिष्टशश्यामकलेवरः ४३ चचारधनलोभेन मूढधीर्भूतलेसदा वदन् दीनतरां वाचं प्ररु
 दंश्च मुहुर्मुहुः ४४ सगोदीनहनमात्रं हि कुत्रापि स्थातुमक्षमः लोकधिकारसंदग्धो बभ्रामो द्विग्न
 मानसः ४५ तन्मित्रं वाटिका नाथः कश्चिदासीद्दने चरः सतं निवेदयामास स्वदुःखं संरुदन् मुहुः
 ४६ तिरस्कुर्वीति मां नित्यं पुटभेदनवासिनः अतस्तत्र मया स्थातुं न शक्यं पुटभेदने ४७ इत्येव व
 दन् तस्मै कदर्यस्य द्विजन्मनः अतिदीनतरां वाचमाकर्ण्य हृपया पुनः ४८ मालाकारः प्रपन्नं तं दी
 नं मत्वा करोदयाम् हे कदर्यत्वमत्रैव वाटिकायां वसाधुना ४९ मालाकारवचः श्रुत्वा कदर्यः सर्वना
 गरैः तिरस्कृतः सतदा दीमध्युवासमुदायुतः ५० नित्यं तन्निकटस्थायी तदाज्ञापरिपालकः तेन वा
 दीपतिस्तस्मिन् निश्वासमकरोददम् ५१ अतिविश्वस्तचित्तेन तस्मिन् सवाटिकापतिः तमेवाचीकर
 द्विप्रं स्वकल्पं वाटिकापतिम् ५२ ततः सर्वात्मभावेन ममायमिति निश्चयात् विहाय वाटिकाचिं
 तां सिधेवे राजमंदिरम् ५३ राजद्वारे सदा कार्यं तस्यात्यंतमवीभवत् पराधीनतया चासौ वाटिकां
 नजगाम ह ५४ तत्फलानि कदर्यस्तु जघास निर्भरं मुदा अक्रीणतावशिष्टानि लोभेनातीव दुर्बलः
 ५५ अगृह्णाद्द्विषांतज्जं सर्वं स्वयमशंकितः यदा पृच्छद्दनाधीशस्तदग्रे वीवधन्मुदा ५६ भ्यामं

भ्रामं च नगरं याचं याचं च भैक्षकम् घासं घासं दिवारात्रौ परिचर्यामि ते वनम् ५७ तथाप्यस्य फला
 न्याश्रुनाशंगच्छन्ति पक्षिणः पश्यान्मृतो मया केचित् नाशिनाः स्वचराभृशम् ५८ तेषां मांसानि पक्षा-
 णि पतितानीह सर्वतः तद्दृष्ट्वा तीव्रविश्वस्य जगाम वाटिकापतिः ५९ एवं प्रवर्तमानस्य जगमुर्वर्षाणि
 दुर्मतेः ससाशीतिः कदर्यस्य जराजर्जरितस्तनुः ६० ममारमूढधीस्तत्र नैवापवह्निदारुणी नाभुक्तं
 क्षीयते पापमिति वेदविदो वदन् ६१ तस्माद्वाहाप्रकुर्वाणो मुहुरायातपीडितः अजीगमन्महामार्गं
 कृच्छ्रेणातिविभीषणम् ६२ स्मरन्पूर्वकृतं कर्म प्रलपन्बुद्धुदाक्षरम् अहो मे पश्यताज्ञानं कदर्यस्य च
 दुर्मतेः ६३ आसाद्य मानुषं देहं दुर्लभं त्रिदशैरपि खंडे स्मिन्भारते पुण्ये कृष्णासारमृगान्विते ६४
 किंकृतं धनलोभेन व्यर्थं नीतं जनुर्मया तद्धनं तु पराधीनं चिरकालार्जितं मया ६५ किंकरोमि पराधीनः
 कालपाशादृतो धुत्वा मानुषं जनुरासाद्य न किंचित्कृतवान्शुभम् ६६ न दत्तं न हुतं न ह्यनतसंहिमगा
 ह्वरे न गांगं सेवितं तोयं माघे मकरगोरवौ ६७ उपवासत्रयं चांतेन कृतं पुरुषोत्तमै न कृतं कार्तिके प्रातः
 स्नानं सत्तारकागणम् ६८ न पुष्टश्च मया देहो मानुषः पुरुषार्थदः अहो मे संचितं द्रव्यं स्थितं भूमौ नि-
 रर्थकम् ६९ जीवो जीवनपर्यंतं क्लेशितो दुष्टबुद्धिना कदाचिज्जाठरो वह्निर्नानैर्निर्वापितो मया ७०
 नापि सद्वाससाच्छन्नः स्वदेहः पर्वणि क्वचित् न ज्ञातयो बांधवाश्च स्वजनाः स्वसृजा अपि ७१ जामा-
 ता च सुता वा पि पिता माता नु जास्तथा पतिव्रता पि गृहिणी ब्राह्मणानैव तोषिताः ७२ मिष्टान्नैरेक-
 वारं च तर्पितान मया क्वचित् एवं विलपमानं तं नित्युः कीनाशसन्निधिम् ७३ तद्दृष्ट्वा चित्रगुप्तस्त-

विलोक्यैतच्छुभाशुभम् अवोचत्स्वामिनं धर्मकदर्योयं द्विजाधमः ७४ न किंचित्कृतं तस्य धनलु
 व्यस्य दुर्मतेः असावचीकरत्पापं पुष्कलं वाटिकास्थितः ७५ अचूचुरत्फलान्यद्वाविश्वस्तो वाटिका
 पतेः ततो जघास तान्येव पक्वानि यानि यानि च ७६ अक्रीणादवशिष्टानि धनलोभेन दुर्मतिः फलचौ
 र्यकृतं पापं विश्वासघातजं परम् ७७ एतत्पापद्वयं चास्मिन्त्युग्रं वर्तते प्रभो अन्यान्यपि च पापानि
 संत्यस्मिन्निविधानि च ७८ नारायण उवाच इत्थं निशम्य विधिनंदन चित्रगुप्त वाक्यं क्रुधा प्रबल
 यापुनर्धर्मराजः आह्वेषयातु कपिजन्म सहस्रकृत्यो विश्वासघातकृतिजं फलमस्य पश्चात् ७९ इ
 ति श्रीहृहन्नारदी ० कदर्यो पारव्याने सप्तविंशोऽध्यायः २७ श्रीनारायण उवाच तन्निशम्य भटा
 नाह चित्रगुप्तश्चिरं मृशन् पूर्वलोभाभिभूतो यं पश्चाच्चौर्यमचीकरन् १ अतः प्रेतत्वमासाद्य पश्चाद्
 वतुवानरः ततश्चाहं प्रदास्यामि बह्विंशं रकयाननाम् २ अयमेव क्रमः श्रेयान् धर्मराज गृहे भटाः
 इत्येवं चित्रगुप्तेन समादिष्टा विभीषणाः ३ तथा च क्रुर्भटाः शीघ्रं ताडयन्तश्च तं द्विजम् प्रेतत्वं प्रापितः
 पूर्वकानने विफलो द्विजः ४ निर्जले बहुकालं च प्रेतयोनिमवाप्य सः क्षत्तूडभ्यां व्याकुलो त्यंतं बभ्रा
 म गहने वने ५ प्रेतयोनिगतं दुःखमनुभूय ततः परम् फलचौर्यसमुद्रूतां कपियोनिमजीगमत् ६
 दिव्ये कालं जरे शौले जंबुखंडमनोहरे सुशीतलजलच्छाये फलपुष्पसमन्विते ७ तत्रासीद्देवराजे
 न निर्मितं कुंडमुत्तमम् सरोवरसमं पुण्यं सत्सेव्यं पापनाशनम् ८ मृगतीर्थमितिख्यातं सराणां
 मपि दुर्लभम् यस्मिन्कृतेन श्राद्धेन पितरो यानि सद्गतिम् ९ तत्र दैत्यभया देवामृगाभूतानिरंतर

म् अभिसरुनुर्निरातंकामृगतीर्थमतोविदुः १० तत्रायंप्रथमंजन्मकापेयंलब्धवान्द्विजः फल
चौर्यकृतासापादासाद्यमानुषीतनुम् ११ नारदउवाच त्रैलोक्यपावनेरस्येमृगतीर्थकथंक
पिः आवासमकरोदुष्टःपापकोटिसमन्वितः १२ छिंधिमेसंसयंनाथतपोधनमनोगतम् भवाह
शानगोप्यं हिस्वशिष्येषुकदाचन १३ सूतउवाच एवंसन्नोदितोविप्रानारदेनतपोनिधिः उवा
चपरमप्रीतःसत्कुर्वन्नारदमुनिम् १४ श्रीनारायणउवाच कश्चिद्देश्योमहानासीनाम्नावै-
चित्रकुंडलः तसत्नीतारकानाम्नीपातिव्रत्यपरायणा १५ तावुभौचक्रतुर्भक्त्यापुण्यंश्रीपुरुषो
त्तमम् तयोःकृतवसोर्मासोगतःश्रीपुरुषोत्तमः १६ चरमेहनिसंप्राप्तेउद्यापनमथाकरोत् सप
त्नीकोमुदायुक्तःश्रद्धयाचित्रकुंडलः १७ द्विजानाकारयामासवेदवेदांगपारगान् उद्यापनवि
धुंकर्तुंसपत्नीकान्गुणान्वितान् १८ कदर्योप्यगमत्तत्रधनलोभेननारद उद्यापनविधौपूर्णे
संजातेचित्रकुंडलः १९ बहुदानैश्चस्तान् विप्रान्सपत्नीकानतोषयत् तुष्टेषुतेषुसर्वेषुभूयसींद
क्षिणामदान् २० तद्वत्तभूयसीतुष्टाअन्येविप्रागृहान्ययुः अतिलुब्धःकदर्यस्करुदंस्तस्थौ-
नद्रग्रतः २१ विनयावनतोभूत्वासगद्गदमुवाचह चित्रकुंडलवैश्वेशभगद्रक्तिभास्कर २२ पुरु
षोत्तमघ्नतंसम्यक्भवताविधिनाकृतम् नतथाचकृतंकेनकुत्रापिपृथिवीतले २३ भवानद्य-
कृतार्थोऽसिभाग्यवानसिसर्वथा यत्त्वयापरयाभक्त्यासेवितःपुरुषोत्तमः २४ धन्यस्तवपि
ताधन्यामाताचपतिदेवता याभ्यामुत्पादितःपुत्रस्त्वादृशोहरिवल्लभः २५ धन्याहृत्यतर-

श्वायं मासः श्रीपुरुषोत्तमः यत्सेवनाद्वाप्रोतिह्यौहिकामुष्पिकं फलम् २६ दृष्ट्वाहितावकीं पूजां
 चकितोऽहं विशोपते अहोत्वयामहत्कर्मकृतमेतन्न संशयः २७ अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च धनं दत्तं वृ
 हन्मुदा नददासि कथं मह्यं भाग्यहीनाय भूरिद २८ इति विज्ञापितस्तेन तस्मै धनमदादसौ तद्
 हीत्वा करोहि प्रोधनं भूमिगतं मुदा २९ तत्रानेन महापूजादृष्ट्वा श्रीपुरुषोत्तमी पुरुषोत्तममासश्च ध
 नलोभेन संस्कृतः ३० पूजादर्शनमाहात्म्यात् पुरुषोत्तमसंस्तवात् धनलोभकृताद्यापि मृगतार्थमुपा
 गतः ३१ सूत उवाच दर्शनात्स्तवनाद्यापि धनलोभकृतादपि दुष्टशारवामृतस्यापि जातं सत्तार्थं
 सेवनम् ३२ किंपुनः श्रद्धया कर्तुं दर्शनस्तवने हि जाः पुरुषोत्तमदेवस्य सपत्नीकस्य सादरम् ३३
 नारद उवाच कशीतलजले ब्रह्मन् स्निग्धं छाये मनोहरे सदृक्षमंडिते रणयेतत्स्थितेः कारणं वद
 ३४ श्रीनारायण उवाच शृणु नारद वक्ष्यामि तुभ्यं शुभ्रं शुभं नय अत्रास्ति कारणं किंचित्
 श्रवणात्पापनाशनम् ३५ यदादाशरथी रामः सर्वार्थफलदायकः हनवान् रावणं दुष्टं बध्वा सेतुं
 महोदधौ ३६ विभीषणादृते तेन राक्षसानावशोषिताः ततो वह्निविश्रद्धा सा जानकी स्वीकृता धु
 ना ३७ चतुर्मुखमहेशानपुरंदरपुरःसरैः दशवक्त्रवधुप्रीतैर्हैरामत्वं वरं वृणु ३८ इत्युक्तेऽवीच
 दद्रामो भक्तानामभयंकरः सराः शृणु तमहाक्यं यदि देवो वरोऽधुना ३९ अत्र येवानराः शूरारक्षो
 भिर्निहताश्च ये संजीवयन्तानां शक्यं सध्या वक्ष्यामि मातया ४० तथेत्युक्त्वा सध्या वक्ष्यामि नरान्
 समजीवयन् चतुर्मुखमहेशानपुरंदरपुरःसराः ४१ ततः संजीविताः सर्वेवानरा जयशालिनः

पु. मा.
४४

अद्भुतौकनरामभद्रं निरं सुसोत्थिता इव ४२ अथ पुष्पकमारुह्य वानरान् सर्वतः स्थितान् अजी-
गदत्सपत्नीकः प्रसन्नमुखः पंकजः ४३ श्रीराम उवाच हे सखी व हनुमंतौ हे तारात्मज जांबुवन् पि-
त्रकार्यं कृतं सर्वं भवद्भिः सह वानरैः ४४ आज्ञापयंतु तान् सर्वान् भवन्तो वानरानितः भवदाज्ञापि-
ताः सर्वे यथेष्टं यांतु ते यतः ४५ यत्र यत्र वने एते मामका दीर्घजीविनः वसन्ति वानरास्तत्र वृक्षाः पु-
ष्पफलान्विताः ४६ नद्यो मृष्टजलावाथ शीतलसुभगं सरः न केपि धर्षयिष्यन्ति सर्वे यांतु ममाज्ञया
४७ अतो रामप्रभावेन यतो वानरजातयः तत्र नद्यो मृष्टजलासरश्च सुभगं वने ४८ लसत्फलाः
महावृक्षाः पुष्पापलवसंयुताः परंतु सरवदुःखानि प्राक्तना दृष्टवानि च ४९ यत्र यत्र वसेज्जंतुस्त-
त्र तत्रोपयांति हि नाभुक्तं क्षीयते कर्म इति वेदानुशासनम् ५० श्रीनारायण उवाच अथासौ वा-
नरस्तत्र वृद्धपर्वतोपमः बृहत्क्षत्तृदसमायुक्तो लोलुपो व्यचरद्दने ५१ जन्मतस्तस्य वक्त्रे भूत्या
डापित्तसमुद्रवा यया सूक्ष्मवतवत्क्लृप्ता तश्च दिवानिशम् ५२ अत्यंतवेदनाविष्टो नात्तुं श-
क्तस्तु किंचन सच वानरचापल्याद्रुमेभ्यः सत्फलानि च ५३ लुनीय वदनाभ्यां शोनीत्वा तत्याज भू-
रिशः नैकत्र पीडया स्थातुं शक्तो सौ वानरः क्वचित् ५४ वृक्षाद्वृक्षांतरंगच्छन्मेने मृत्युं सरवावह-
म् कदाचिदपतद्रुमौ विललापाति दुःखितः ५५ अरुरुदद्गन्गां नीरभ्रष्टो यथा द्रुपः असौ
क्षत्तृदसमाविष्टः श्लथहेहो गलन्मुखः ५६ पेतुं देतास्तथा सर्वे व्रणारोगेण पीडिताः पूर्वजन्म कृ-
तात्पापा देवदुःखमजीगमत् ५७ एवं प्रवर्त्तमानस्य निराहारस्य नित्यशः दैवयोगात्समाग-

अ.
२८

४४

च्छन्मासः श्रीपुरुषोत्तमः ५८ तस्मिन्नापितथैवास्ते शीतवातादिपीडितः कदाचिद्बहुलेष्वेव
 चरन्गहनेष्वे ५९ तृषितः कुंडनिकटेनाशक्रोत्पातुतज्जलम् क्षुधाविष्टोपिचापल्यन्तत्रो
 चैर्वृक्षमारुहत् ६० वृक्षादृक्षान्तरगच्छन्मध्ये कुंडमपीपत् सचिराय निराहारः श्रुथदिद्रि
 यजर्जरः ६१ निर्बलः शिथिलप्राणः कुंडप्रांतमुपाश्रितः एवं दिनानि चत्वारि दशमी दिनतः क
 पेः ६२ गतानि लुठतः कुंडे मासे श्रीपुरुषोत्तमे पंचमे दिवसे प्राप्ते मध्यं दिनगते रवौ ६३ व्यस्रः
 पपात तत्तीर्थे तोयक्लिन्नवपुः कपिः सतदेहं समुत्सृज्य विनिर्धूतमलाशयः ६४ सद्यो दिव्यवपुः
 प्राप दिव्याभरणभूषितम् इंदीवरदलश्यामं कोटिकंदर्पसुन्दरम् ६५ स्फुरद्रत्नकिरीटंच स
 चारुद्रपकुंडलम् लसत्पीतपटपुण्यं सद्रत्नकटिमेखलम् ६६ लसत्केयूरवलयमुद्रिकाहार
 शोभितम् नीलकुंचितसुस्निग्धचिकुरावृतसन्मुखम् ६७ तदानीमागमच्छीघ्रं विमानं वैष्ण
 वाश्रितम् भेरीमृदगपटहवेणुवीणाबृहत्स्वनम् ६८ नृत्यद्देवांगनं दिव्यं गायद्गंधर्वकिन्नरमत
 निरीक्ष्य महाभागो दिव्यदेहधरः कपिः ६९ विस्मयं परमं यातो महापापस्य मे कुतः एतत्पुण्यत
 मस्यैव योग्यं वै मानिकं सुखम् ७० अथ काचित्तदुपरिदधारच्छत्रमिंदुभम् चक्रतुश्चापरेतस्य
 केचिदप्सरसौमुदा ७१ काचित्तांबूलहस्ताचननृतुश्चाप्सराः पुरः काचिद्गुणकहेमं स्वर्धुनी
 वारिसंभृतम् ७२ हस्ते कृत्वा पुरस्तस्थौ गीतवाद्यादित्यराः एवं वै भवमालोक्य चित्रन्यस्त इ
 वाभवत् ७३ किमेतत् केन पुण्येन ममापुण्यस्य दुर्मतेः नास्ति मे सकृत् किंचिद्येनया मिहरेः

पु. मा.
४५

पदम् ७४ श्रीनारायण उवाच इत्यंतर्कयतो बहत्करनिधिं दिव्यं विमानं पुरोद-
ष्ट्वा विस्मितचेतसो हरिभट्टैः सात्वास्थहादं परम् बध्नाग्रे करसंपुटं सविनयं नत्वा तदीयं पदं
वाक्यं संदरमूचि तुः कपिजनुस्त्यक्त्वा पुरः संस्थितम् ७५ इति श्री बृहन्नारदी श्रीनारायणना-
रदसंवादे कदर्योपारव्याने कपिजन्मनि विमानागमनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः २८ पुण्य
शीलसुशीलावूचतुः विभो प्रयाहि गोलोकं कथमत्र विलंबसे पुरुषोत्तम सान्निध्यं त्व-
या लब्धं विशेषतः १ कदर्य उवाच बहूनि मम कर्माणि संति भोग्या न्यनेकशः केन मे विष्क-
तिर्जाता यतो गोलोकमाप्नुयात् २ यावंत्यो वर्धधाराश्च तृणानि भूरजः कणाः यावंत्यस्तारका-
ज्योमितावत्पापानि संति मे ३ कथमेतन्मया प्राप्तं वपुर्दिव्यं मनोहरम् एतत्कारणमत्युग्रं म-
ह्यं ब्रूतः हरेः प्रियौ ४ श्रीनारायण उवाच इति वाचमुपाकर्ण्य हरेर्दूतावथोचतुः हरिदू-
तावूचतुः अहो देव कथं नैव विज्ञातं साधनं महत् ५ प्रभो न ज्ञायते कस्मान्मासः सर्वोत्तमोत्त-
मः विष्णु प्रियो महापुण्यो नाम्नावै पुरुषोत्तमः ६ तस्मिंस्त्वया तपश्चर्यामशक्यं यत्करैरपि
अविज्ञातं महाराज कपिदेहेन कानने ७ मुखरोगादनाहारघ्नं जातमजानतः त्वया च कपि-
चांचल्यात्कलान्युत्कृत्य दंततः ८ क्षिप्तानि पृथिवीपीठे तृप्तास्तै रितरे जनाः पानीयमपि नो-
पीतमंतर्दुःस्वेन भूरिशः ९ संजातं ते तपस्तीव्रमज्ञानात् पुरुषोत्तमे परोपकारः संजातः फलपाते-
न तेन च १० शीतवातातपा रौद्राः सोढा विचरतावने महातीर्थे वरेरस्ये पंचाहं पूजनं कृतम् ११

अ.
२८

४५

तस्मात्तेस्नानजं पुण्यं मासे श्रीपुरुषोत्तमे एवंरुग्णास्यते जातमज्ञानात्तपउत्तमम् १२ तदेतत्स
फलं जातमनुभूतं त्वया धुना व्याजतोपि कृते नैव सफलं स्याद्यथातव १३ किंपुनः श्रद्धयैतस्मि
न्मासे श्रीपुरुषोत्तमे विधिना कुर्वतः कर्मज्ञात्वा माहात्म्यमुत्तमम् १४ यस्त्वया साधितः स्वार्थस्त
दृक्कर्तुंचकः क्षमः यस्मिन्नेकोपवासे न मुच्यते पापराशिभिः १५ नतनुल्यं भवेत्किंचित्पुरुषोत्त
मपीतीदम् तेयन्याः कृतकृत्यास्ते तद्व्रतं यप्रकुर्वते १६ दुर्लभं मानुषं जन्म भूखंडे भारताजिरे तादृ
शं जनुरासाद्य सेवंते पुरुषोत्तमम् १७ ते सदा सभगाः पुण्यास्तेषां च सफलो भवः येषां सर्वोत्त
मो मासः स्नानदानजपैर्गतः १८ दानानि पितृकार्याणि तपांसि विविधानि च तानि कोटिगु
णान्येव संश्राप्ते पुरुषोत्तमे १९ धिक्कृतं च नास्तिकं पापं शठं धर्मध्वजं खलम् पुरुषोत्तममासा
द्यस्नानदानविवर्जितः २० श्रीनारायण उवाच पुण्यशीलसुशीलाभ्यामदृष्टं वर्णितं निज
म् तच्छ्रुत्वा च कितो हृष्टः पुलकांकितविग्रहः २१ तीर्थदेवान् नमस्कृत्य कालं जरगिरिततः नना
मकाननो धीशान् सर्वगुल्मलतातरून् २२ ततः प्रदक्षिणीकृत्य विमानं विनयान्वितः आरु
रोह घनश्यामोलसत्पीतांबरवृतः २३ पश्यत्सर्वदेवेषु गंधर्वाद्यैरभिष्टुतः वाद्यमानेषु वा
द्येषु किन्नराद्यैर्मुहुर्मुहुः २४ पुष्पवृष्टिमुचो देवामंदमंदं मुदान्विताः सादरपूजयांचक्रुः पुरंदर
पुरःसराः २५ ततो जगाम गोलोकं सानंदं योगिदुर्लभम् गोपगोपीगवांसैर्व्यरासमंडलमंडि
तम् २६ यत्र गत्वानशोचंति जरामृत्कविवर्जिते तत्रासौ चित्रशर्मा च पुरुषोत्तमसेवनात् २७

पु.मा.
४६

व्याजेनापिमुमोदोच्चैर्विहायवानरंवपुः द्विभुजं पुरलीहस्तं हस्वाश्रीपुरुषोत्तमम् २८ श्रीनाराय
ण उवाच इदमाश्चर्यमालोक्य देवाः सर्वे सुविस्मिताः स्वस्वस्वर्गे ययुः सर्वे शंसन्तं पुरुषोत्तमम्
२९ नारद उवाच दिवसस्यादिमेभागे त्वया ह्यिह सुदीरितम् तद्विवापरभागीयं कथं काय
तपोधन ३० गृहस्थस्यापकाराय वद मे वदतां वर सदा सर्वोपकाराय चरंति हि भवा दृशाः
३१ श्रीनारायण उवाच प्रातःकालो दितं कर्म समाप्य विधिवत्ततः कृत्वा माध्याह्निकीं सं-
ध्यां तिलतर्पणमाचरेत् ३२ देवामनुष्याः पशवो वयांसि सिद्धाश्च यक्षोरगदैत्यसंघाः प्रेताः पि
शाचा उरगाः समस्ता ये चान्मिच्छंति मया च दत्तम् ३३ ततः पंचमहायज्ञान् कुर्याद्भूतबलिततः
काकस्य च शतं नश्ये व बलिं दत्त्वा तु नः पृथक् तत आ-
चम्य विधिवत् श्रद्धया प्रीतमानसः ३४ द्वारावलोकनं कुर्यादतिथिग्रहणाय च गोदोहकर्ममा-
त्रं तु भाग्यात्प्राप्तेतिथौ यदि ३५ आदौ सत्कृत्य वचसा देववत् पूजयेत्सुधीः तोषयेत्परया भक्त्या
यथा शक्त्यन्नपानतः ३७ भिक्षां च भिक्षवे दद्याद्विधिवद्ब्रह्मचारिणे आकल्पितान्नादुहृत्य सर्व
व्यंजनसंयुतात् ३८ यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान् स्वामिनावुभौ तयोरन्नमदत्त्वा व भुक्त्वा चाद्राय
पांचरेत् ३९ यतिहस्ते जलं दद्याद्द्वैक्षं दद्यात्पुनर्जलम् तद्द्वैक्षं मेरुणा तुल्यं तज्जलं सागरोपमम्
४० सत्कृत्य भिक्षवे भिक्षायः प्रयच्छति मानवः गोप्रदानं समं पुण्यमित्याह भगवान्यमः ४१
ततश्च भोजनं कुर्यात्प्राङ्मुखो मौनमास्थितः प्रशस्तशब्दपात्रे च भुंजीतान्नमकुत्सयन् ४२ नै

अ.
२९

४६

कवासाः समश्रीयात्स्वासने भिजभाजने स्वयमासनमारुह्य स्वस्थचित्तः प्रसन्नधीः ४३
 एक एव तु यो भुंक्ते स्वकीयेकां स्य भाजने चत्वारितस्य कर्हेत आयुः प्रज्ञाय शोचलम् ४४ सत्यं
 तर्त्तेति मंत्रेण जलमादाय पाणिना परिषिच्य च भोक्तव्यं सघृतं व्यंजनान्वितम् ४५ भोजनात्किं नि
 दन्नाश्रयमादायैवं समुच्चरेत् नमो भूतपतये पूर्वं भुवश्च पतये नमः ४६ भूतानां पतये पश्चाद्दमयि च
 ततो बलिम् दत्वा च चित्रगुप्ताय भूतेभ्य इदमुच्चरेत् ४७ यत्र क्वचन संस्थानां क्षत्तृषोऽपहतात्म
 नाम् भूतानां तृप्तये क्षय्यमिदमस्त्यथा स्मरवम् ४८ प्राणायामपातनसंज्ञाय व्यानाय च ततः पर
 म् उदानाय ततो ब्रूयात्समानाय ततः परम् ४९ प्रणवं पूर्वमुच्चार्य स्वाहां ते च घृतप्लुतम् पंचक
 ल्वाय सेदन्मज्जिह्वयानतु दशयेत् ५० ततश्च तन्मना भूत्वा भुंजीत मधुरं पुरः लवणांश्लौ तथा म
 ध्ये कटुतिक्तौ ततः परम् ५१ प्राग्द्रवंपुरुषो श्रीयान्मध्येतु कटिनाशनम् अंते पुनर्द्रवाशीतु बला
 रोग्येन मुंचति ५२ अष्टौ ग्रासामुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः द्वात्रिंशच्च गृहस्थस्य त्वमितं
 ब्रह्मचारिणः ५३ नाद्याच्छास्त्रविरुद्धं तु भक्ष्यभोज्यादिकं द्विजः अभोज्यं प्रादुराहारं शक्यं
 पर्युषितं तथा ५४ सर्वे सशेषमश्रीयात् घृतपायसवर्जितम् अग्रांगुलिषु तच्छेषं निधाय भोज
 नोत्तरम् ५५ जलपूर्णांजलिं कृत्वा पीत्वा चैव तदर्द्धकम् अग्रांगुलिस्थितं शेषं भूमौ दत्वा जलेर्ज
 लम् ५६ शेषं निषिंचेत्तत्रैव पठन्मंत्रमिमं बुधः अन्यथा पापभाक् विप्रः प्रायश्चित्तेन शुध्यति
 ५७ रौरवे पूयनिलये पद्मारुदनिवासिनाम् अर्थिना पुदकं दत्तमक्षय्यमुपतिष्ठतु ५८ निषिच्य

पु. मा.
४७

नेनमंत्रेण कुर्यादंतविशोधनम् आचम्य पात्रमुत्सार्य किंचिद्रात्रेण पाणिना ५९ ततः परं समु-
त्थाय वहिः स्थित्वा समाहितः शोधयेन्मुखहस्तौ च मुदा शुद्धजलेन च ६० कृत्वा षोडशगंडुषान्
शुद्धो भूत्वा सुरवासनः इमौ मंत्रौ पठन्नेव पाणिनो दरमालभेत् ६१ अगस्त्यं कुंभकर्णं च शनिचैव ड-
वानलम् आहारपरिपाकार्थं स्मरेद्ग्रीमं च पंचमम् ६२ आतापी मारितो येन वातापी च निपातितः
समुद्रः शोषितो येन समेगस्त्यः प्रसीदतु ६३ ततः श्रीकृष्णा देवस्य कुर्यात्स्मरणं मुदा भूयोऽप्याच-
म्य कर्त्तव्यं ततस्तौ बूलभक्षयाम् ६४ भुत्कोपविष्टः श्रीकृष्णं परं ब्रह्म विचारयेत् सच्छास्त्रादिवि-
नोदेन सन्मार्गाद्यविरोधिना ६५ ततश्चाध्यात्मविद्यायाः कुर्यात्स्मरणं सुधीः सर्वथा वृत्तिहीनोऽ-
पि मुहूर्त्तं स्वस्थमानसः ६६ श्रुत्वा धर्मे विजानाति श्रुत्वा पापं परित्यजेत् श्रुत्वा निवर्त्तते मोहः श्र-
त्वा तानामृतं लभेत् ६७ नीचोऽपि श्रवणेनाशुश्रेष्ठत्वं प्रतिपद्यते श्रेष्ठोऽपि नीचतां याति रहितः श्र-
वणेन च ६८ व्यवहारं ततः कुर्याद्दुर्हिर्गत्वा यथा स्मरन् श्रीकृष्णं मनसा ध्यायेत् सर्वार्थसिद्धिदाय-
कम् ६९ सूर्योऽस्त शिखरं प्राप्ते तीर्थे गत्वाथ वा गृहम् सायं संध्यामुपासीत धौतांघ्रिः सपवित्रकः
७० यः प्रमादान्न कुर्यात्सायं संध्यां द्विजाधमः स गौवधमवाप्नोति मृते रौरवमाप्नुयात् ७१ कदा-
चित्काललोपेऽपि संकटे वा पथि स्थितः आनिशीथात् कुर्यात्सायं संध्यां द्विजोत्तमः ७२ यास्त्रिसंध्यं
मुपासीत ब्राह्मणः श्रद्धया नितः तत्तेजो वर्धते त्यंतं धृतेन बहुताशनः ७३ सादित्यां पश्चिमां संध्याम्
र्द्धास्तमितभास्कराम् प्राणानायम्य संप्रोक्ष्य मंत्रेणाद्देवतेन तु ७४ सायमग्निश्च मेत्युत्का प्रातः सूर्ये-

अ.
२९

४७

त्यपःपिबेत् प्रत्यङ्मुखोपविष्टस्तुवाग्यतःससमाहितः ७५ प्रणवव्याहृतियुतांगाद्यत्रीतुजपेत्त
 तः अक्षसूत्रं समादाय सम्यगातारकोदयात् ७६ वारुणीभिस्तदादित्यमुपस्थाय प्रदक्षिणाम् कु
 र्वन्दिशोनमस्कुर्याद्दिगीशांश्च पृथक् पृथक् ७७ उपास्य पश्चिमां संध्यां हुत्वा निमग्निर्यात्ततः भृत्यैः
 परिवृतो भूत्वा नाति तृप्तोऽथ संविशेत् ७८ सायं प्रातर्वैश्वदेवः कर्त्तव्यो बलिकर्म च अनश्नतापि सततम
 न्यथा किल्बिषी भवेत् ७९ कृतपादादिशौचस्तु भुक्त्वा सायंतनो गृही गच्छेच्छ्रद्ध्यांततो मृदीमुपधा
 नसमन्विताम् ८० स्वगृहे प्राक् शिराः शोतेऽथाशुरेदक्षिणा शिराः प्रवासे पश्चिम शिरान कदाचिदुदक्
 शिराः ८१ रात्रि सूक्तं जपेत्स्मृत्वा देवांश्च सखशाधिपः नमस्कृत्वा व्ययं विष्णुं समाधिस्थः स्वपेनि
 शि ८२ अगस्त्योपाधवश्चैव मुचुकुंदो महाबलः कपिलो मुनिरा स्तीकः पंचैते सखशाधिपः ८३
 मांगल्यं पूर्णकुंभं च शिरस्थाने निधाय च वैदिकैर्गोरुडैर्मन्त्रैरक्षान् कृत्वा स्वपेत्ततः ८४ ऋतुकालाभि
 गामी स्यात्स्वदार निरतः सदा पर्ववर्जं व्रजे देनांत द्वतीरति काम्यया ८५ प्रदोषपश्चिमौ यामौ वेदा
 भ्यासेन तौ नयेत् यामद्वयं शयानस्तु ब्रह्मभूयाय कल्पते ८६ एतत्सर्वमशेषेण कृत्य जातं दिने दिने
 कर्त्तव्यं गृहिभिः सम्यक् गृहस्थाश्च मलक्षणम् ८७ अहिंसा सत्यवचनं सर्वभूतानुकेपनम् शमोदा
 नं यथाशक्ति गार्हस्थ्यो धर्म उच्यते ८८ परदारैश्च संसर्गो धर्मस्त्रीपरिरक्षणम् अदत्तादानविर
 मोमधुमांसविवर्जनं ८९ एषः पंचविधो धर्मो बहुशारवः सखोदयः देहिभिर्देहपरमैः कर्त्तव्यो दे
 हसंभवः ९० श्रीनारायण उवाच अशेषवेदोदितसच्चरित्रमेतद्गृहस्थाश्च मलक्षणं हि उक्तं स

पु. मा.
४८

मासेनचलक्षणेनतुभ्यमुनेलोकहितायसम्यक् ९१ इतिश्रीबृहन्नारदी० नारायणनारदसंवादेआ
ह्नीककथनं नाम एकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ नारदउवाच आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रदारांश्च पीडयन्
देवतातिथिभृत्यांश्च सकदर्थ इति स्मृतः १ स्तुतापतिव्रतानारीत्वया पूर्वतपोनिधे तल्लक्षणानि सर्वाणि
समासेन वदस्व मे २ सूतउवाच नोदितो नारदेनोत्थं पुरातनमुनिः स्वयम् पतिव्रतायाः सर्वाणि लक्ष-
णान्याह भूसूराः ३ श्रीनारायणउवाच शृणु नारद वक्ष्यामि सतीनां वृत्तमुत्तमं कुरूषो वा कुवृत्तो वा
सुखभावोऽथ वैपतिः ४ रोगान्वितः पिशाचो वा क्रोधनो वाथ मद्यपः वृद्धो वा प्यविदग्धो वा मूर्खोऽथो वधि
रोपि वा ५ रौद्रो वाथ दरिद्रो वा कदर्यः कुत्सितोऽपि वा कातरः कितवो वापिललनालं पदोऽपि वा ६ सततं दे-
ववत्सूज्यः सा स्यात्वाक्कायकर्मभिः न ज्ञातुविषमं भर्तुः स्त्रिया कार्यं कथंचन ७ बाल्या बालुवत्या वा वृ-
द्ध्या वापि योऽपि ता न स्वतंत्रेण कर्तव्यं किंचित् कार्यं गृहेष्वपि ८ अहंकारं विहायाथ कामक्रोधौ च सर्वदा
मनसो रंजनं पत्युः कार्यं नान्यस्य कुत्रचित् ९ सकामं वीक्षिताप्यन्यैः प्रियावाक्यैः प्रलोभिता स्पृष्टा वा ज-
नसंमर्देन विकारमुपैतिया १० यावन्तोरो मकूपाः स्युः स्त्रीणां गात्रेषु निर्मिताः तावद्दुर्षसहस्राणि-
नाकंताः पर्युपासते ११ पुरुषं सेवते नान्यं मनो वाक्कायकर्मभिः लोभितोऽपि परेणार्थैः सा सती लोकभू-
षणा १२ दौत्येन प्रार्थिता वापि बलेन विधृताऽपि वा वस्त्राद्यैर्वासिता वापि नैवान्यं भजते सती १३ वी-
क्षिता वीक्षितैर्नान्यैर्हासितानहसत्यपि भाषिता भाषते नैव सा साध्वी साधुलक्षणा १४ रूपयौवन
संपन्ना गीते नृत्येति कोविदा स्नानरूपं न रं हस्वानयाति विकृतिं सती १५ स्वरूपं तरुणं रम्यं कामि

अ.
३०

४८

नीनान्वल्लभम् यानेच्छतिपरंकांतंविज्ञेयासामहासती १६ देवोमनुष्योगंधर्वःसतीनांनापरःप्रियः
 अप्रियंनैवकर्तव्यंपत्युःपत्न्याकदाचन १७ भुंक्तेभुंक्तेयथापत्यौदुःखितेदुःखिताचया मुदितेमुदि
 तात्यर्थंप्रोषितेमलिनांबरा १८ सस्येपत्यौचयाशेतेपूर्वमेवप्रबुध्यति प्रविशेच्चैवयावह्यौयानेभर्तारिपं
 चताम् १९ नान्यंकामयतेचित्तेसाविज्ञेयापतिव्रता भक्तिंश्चशरयोःकुर्यात्पत्युश्चापिविशेषतः २० ध
 र्मकार्यैर्नुकूलत्वमर्थकार्यैपिसंचये गृहोपस्करसंस्कारेसक्तायाप्रतिवासरम् २१ स्नेहादनाद्वाग्रामा
 द्वाभर्तारंगृहमागतम् प्रत्युत्थायाभिनंदेतआसनेनोदकेनच २२ प्रसन्नवदनानित्यंकालेभोजनदा
 यिनी भुक्तवतंतुभर्तारंनवदेदप्रियंकचित् २३ आसनेभोजनेदानेसंमानेप्रियभाषणे दक्षयासर्व
 दाभाव्यभार्ययागृहमुख्यया २४ गृहव्ययनिमित्तंचयद्वयंप्रभुणार्पितम् निर्वृत्यगृहकार्यैसा
 किंचिदुद्वाचशेषयेत् २५ त्यागार्थमर्पितेद्रव्येलोभाकिंचिन्नधारयेत् भर्तुराज्ञांविनानैवस्वबंधुभ्यो
 दिशेद्धनम् २६ अन्यालापमसंतोषंपरव्यापारसंकथाः अतिहासातिरोषंचक्रोधंचपरिवर्जयेत् २७
 यच्चभर्तानपिबतियच्चभर्तानखादति यच्चभर्तानचाश्नातिसर्वतद्वर्जयेत्सती २८ तैलाभ्यंगंतथा
 स्नानंशरीरोद्वर्तनक्रियाम् मार्जनंचैवदंतानांकुर्यात्पतिमुदेसती २९ त्रेताप्रभृतिनारीणांमासिमा
 स्यार्त्तवंपुने तदादिनत्रयंत्यक्ताशुद्धास्या दूहकर्मणि ३० प्रथमेहनिचांडालीद्वितीयेब्रह्मघाति
 नी तृतीयेरजकीप्रोक्ताचतुर्थेहनिशुद्ध्यति ३१ स्नानंशौचंतथागानंरोदनंहसनंतथा यानमभ्यंजनं
 नारीद्युतंचैवानुलेपनम् ३२ दिवास्वप्नविशेषेणतथावैदंत्यावनम् मैथुनंमानसंवापिवाचिकंदेवता

पु. मा.
४९

चनम् ३३ वर्जयेच्चनमस्कारं देवतानां रजस्वला रजस्वलायाः संस्पर्शं संभाषणं च तया सह ३४
त्रिरात्रं स्वमुखे नैव दर्शयेच्च रजःस्वला स्ववाक्यं श्रावयेन्नैव यावत्स्नातानशुद्धितः ३५ स्नातान्यपु
रुषं नारी न पश्येच्च रजस्वला ईक्षेत भास्करं देवं ब्रह्म कूर्चं ततः पिबेत् ३६ केवलं पंचगव्यं च क्षीरं वात्म
विशुद्धये यथोपदेशं नियता वर्तयेत्तवरांगना ३७ गर्भिणी चेद्भवेन्नारी तदानियमतत्परा अलंकृ
ता सुप्रयाता भर्तुः प्रियहि ते रता ३८ तिष्ठेत्प्रसन्नवदना स्वधर्मनिरता सुविः कृतरक्षा सुभूषा च वा-
स्तु पूजनतत्परा ३९ कुस्त्रीभिर्नाभिभाषेत भूर्पवातं च वर्जयेत् मृतवत्सादिसंसर्गं परपाकं च संदरी
४० नवी भत्सं किंचिदीक्षेन्न रौद्रांश्च पुण्यात्कथाम् गुरुवात्युष्यामाहारमजीर्णं न समाचरेत् ४१
अनेन विधिना साध्वी शोभनं पुत्रमाप्नुयात् अन्यथा गर्भपतनं स्तंभनं वा प्रपद्यते ४२ हीनां निजगुणै-
रन्यां सपत्नी नैव गर्हयेत् ईर्ष्या राग समुद्रूते विद्यमाने पि यत्सरे ४३ अप्रियं नैव कर्त्तव्यं सपत्नीभिः प-
रस्परम् न गायेदन्यनामानि न कुर्यादन्यवर्णनम् ४४ नवसेद्वरतः पत्युः स्थेयं वल्लभसन्निधौ निर्दि-
ष्टे च महीभागे वल्लभाभिमुखं वासेत् ४५ नावलोक्यादिशः सैरं नावलोक्यः परो जनः विलासैरवलोक्य
स्यात्पत्युराननपंकजम् ४६ कथ्यमाना कथा भर्त्रा श्रोतव्याः सादरं स्त्रियः पत्युः संभाषणस्याग्रे
नान्यत्संभाषयेत्स्वयम् ४७ आहूता सत्वरं गच्छेद्भक्तिस्थानं रतोत्सुका पत्यौ गायति सोत्साहं श्रो-
तव्यं हृष्टचेतसा ४८ गायंतं च पतिं दृष्ट्वा भवेदानंदनिर्वृता भर्तुः समीपेन स्थेयं सोद्वेगं व्यग्रचि-
त्तया ४९ कलहो न विधातव्यः कलियोग्ये प्रिये स्त्रिया भर्त्सिता विदिता त्यर्थताडिताऽपि पतिव्रता

अ.
३०

४९

५० अथितापिभयंत्यत्काकंठेगृहीतवल्लभम् उच्चैर्नरोदनंकुर्यान्नेवाकोशेचतंप्रति ५१ पलायनं
 नकर्तव्यंनिजगेहादहिःस्त्रिया उत्सवादिषुबंधूनांसदनंयदिगच्छति ५२ लब्ध्यानुज्ञांतदापत्युर्गच्छे
 दध्यक्षरक्षिता नवसेत्सचिरंतनप्रत्यागच्छेद्गृहंसती ५३ प्रस्थानाभिमुखेपत्यौनासन्मंगलभाषि
 णी नवार्योसौनिषेधोक्त्या नकार्येरोदनंतदा ५४ अकृत्योदत्तनंनित्यंपत्यौदेशांतरेगते वधूर्जीवनर
 क्षार्थेकर्मकुर्वादनिंदितम् ५५ श्वश्रू श्वशुरयोःपार्श्वेनिद्राकार्यानचान्यतः प्रत्यहंपतिवार्त्ताचतयान्वे
 ष्याप्रयत्नतः ५६ दूताःप्रस्थापनीयाश्चपत्युःक्षेमोपलब्धये देवतानांप्रसिद्धानांकर्तव्यमुपधाचनम्
 ५७ एवमादिविधातव्यंसत्याप्रोषितकांतया अप्रक्षालनमंगानांमलिनांबरधारणम् ५८ तिलकां
 जनहीनत्वंगंधमाल्यविवर्जनं नखरोम्णामसंस्कारोदशनानाममार्जनम् ५९ उच्चैर्हसिःपरैर्नर्मपर
 चेषाविवर्जितनम् स्वेच्छापयंनचैवपरपुंसांगमर्दनम् ६० अटनंचैकवस्त्रेणानिलज्जत्वंयथागतिः
 इत्यादिदोषाःकथितायोषितोनित्यदुःखदाः ६१ निर्दत्यग्रहकार्याणिहरिद्रालेपनैस्तनुम् प्रक्षाल्य
 शुचितोयेनकुर्यान्मंडनमुज्ज्वलम् ६२ समीपंप्रेयसोगच्छेद्विकसन्मुखपंकजा अनेननाश्वत्तेनमनो
 वाग्देहसंयुता ६३ आहूताग्रहकार्याणित्यत्कागच्छेच्चसत्वरम् किमर्थेव्याहतास्वामिन्सुप्रसादो-
 विधीयताम् ६४ माचिरंतिष्ठतेद्वारिनद्वारमुपसेवयेत् स्वामिनादापितंकिंचित्कस्मैचिन्नददात्यपि
 ६५ सेवयेद्भर्तुरुच्छिष्टमिष्टमन्नफलादिकम् महाप्रसादइत्युत्कामोदमानानिरंतरम् ६६ सख
 सप्तसखासीनंरममाणंयदृच्छया आतुरेष्वपिकार्येषुपतिर्नोत्थापयेत्कनित् ६७ नैकाकिनीक्

चिद्वच्छेन्नजगन्नास्मानमाचरेत् भर्तृविद्वेषिणीं नारीं साध्वीन् नो भावयेत्कचित् ६८ नोलुखलेन सु-
 सलेन वर्द्धिन्यां दृष्यपि नयन्त्रकैः ६९ पिदेहल्यां सती चोपविशेत्कचित् ६९ तीर्थस्नानार्थिनी नारी पति-
 पादोदकं पिबेत् शंकरादपि विष्णोर्वापतिरेवाधिकः स्त्रियाः ७० व्रतोपवासनियमं पतिमुलंघ्ययाचरे-
 त् आयुष्यं हरते भर्तुर्मृतानरकमुच्छति ७१ उक्ताप्रत्युत्तरं दद्यान्नारी क्रोधेन तत्परा सरमा जायते ग्रामे
 सृगाली निर्जने वने ७२ स्त्रीणां हि परमश्वैको नियमः समुदाहृतः अभ्यर्च्य भर्तुश्चरणौ भोक्तव्यं च स-
 दा स्त्रिया ७३ या भर्तारं परित्यज्य मिष्टमश्नाति केवलम् उलूकी जायते भूरावृक्षकोटरशायिनी ७४
 या भर्तारं समुत्सृज्य रहश्चरति केवलम् ग्रामे वा सूकरी भूयादलुलीवाश्च विट् भुजा ७५ या हुंकृत्या
 प्रियं ब्रूते सामूका जायते खलु या सपत्नी सदेष्टे तदुर्भगा सान्यजन्मनि ७६ दृष्टिं विलुप्य भर्तुर्याकंचि-
 दन्यं समीक्षते काणावा विमुरवीचापि कुरूपाश्चैव जायते ७७ बाह्यादागतमालोक्य त्वरिता च जलास-
 नैः तां बूलैर्व्यजनैश्चैव पादसंवाहनादिभिः ७८ अतिप्रियतरैर्वाक्यैर्भर्तारं यासकसेवते पतिव्रता शि-
 रोरत्नं सानारी कथिता बुधैः ७९ भर्ता देवो गुरुर्भर्ता धर्मतीर्थव्रतानि च तस्मात्सर्वं परित्यज्य पतिमेकं स-
 मर्चयेत् ८० जीवहीनो यथा देहः क्षणादश्रुचिंतां व्रजेत् भर्तृहीना तथा योषितु सुस्नाताप्यश्रुतिः स-
 दा ८१ अमंगलेभ्यः सर्वेभ्यो विधवा ह्यत्यमंगला विधवा दर्शनात्सिद्धिर्जातुकापि न जायते ८२
 विहाय मातरं चैका माशीर्वादप्रदायिनीम् अन्या शिषमपि प्रातस्त्यजेदाशी विषोप माम् ८३ क-
 न्यां विवाहसमये वाचयेयुरिति द्विजाः भर्तुः सहचरी भूयाज्जीवतोऽजीवतोपि वा ८४ तस्माद्भर्तानु-

यातव्यो देहवच्छायया स्वया एवं सत्या सदा स्थेयं भक्त्या पत्यनुकूलया ८५ व्यालग्राही यथा व्यालं
विलादुद्धरते बलात् एव मुल्कम्यदूतेभ्यः पतिं स्वर्गे नयेत्सती ८६ यमदूताः पलायंते सतीमा लोक्यदू-
रतः अपि दुष्कृतकर्माणामुत्सृज्य पतितं पतिम् ८७ यावत्स्वलोमसंख्या स्थिता वल्कोद्या युतानि च भ-
र्ता स्वर्गस्वरुभुंक्ते रममाणो पतिव्रता ८८ शीलभंगेन दुर्वृत्ताः पातयन्ति कुलत्रयम् पितुः कुलं तथा पत्यु-
रिहामुन्नचदुःखिताः ८९ अनुयाति न भर्तारं यदि देवात्कथंचन तत्रापि शीलं सरक्ष्यं शीलभंगात्पत-
त्यधः ९० तद्गुण्यापिता स्वर्गात्पतिः पतति नान्यथा विधवा कबरी बंधो भर्तृबंधाय जायते ९१ शि-
रसो वपनं कार्ये न स्माद्विधवया सदा एकाहारः सदा कार्ये न द्वितीयः कदाचन ९२ पर्येकशायिनीना-
मविधवा पातयेत्पतिम् तस्माद्दूशयनं कार्यं पति सौख्यसमीहया ९३ नैवांगो हर्तनं कार्यं न तांबूलस्य
भक्षणम् गंधद्रव्यस्य संभोगो नैव कार्यस्तथा क्वचित् ९४ तर्पणं प्रत्यहं कार्यं भर्तुः कुशतिलोदकैः त-
सितुस्तसितुश्चापि नाम गोत्रादि पूर्वकम् ९५ श्वेतवस्त्रं सदा धार्यमन्यथा रौरवं व्रजेत् इत्येवं नियमैर्क-
क्षाविधवापि पतिव्रता ९६ श्रीनारायण उवाच नैतादृशं दैवतमस्ति किं नित् सर्वेषु लोकेषु सदैव
तेषु यदा पतिस्तथ तिसर्वकामालभ्यात्प्रकामं कुपितश्च हन्यात् ९७ तस्मादपत्यं विविधाश्च भोगाः
शय्यासनान्यद्रुतभोजनानि वस्त्राणि माल्यानि तथैव गंधाः स्वर्गे च लोके विविधा च कीर्तिः ९८ इ-
ति श्रीबृहन्नारदीयपुराणे पुरुषोत्तममाहात्म्ये श्रीनारायणनारदसंवादे पतिव्रताधर्मनिरूपणं ना-
म त्रिंशोऽध्यायः ३० सूत उवाच इत्थं पतिव्रताधर्ममाकर्ण्य नारदो मुनिः किंचित्प्रभुमना

विश्वामुनिमाहपुरातनम् १ नारदउवाच सर्वदानाधिकंकांस्यसंपुटं परिकीर्तितम् एतत्कारणम्
 व्यक्तं वद मे वदरीपते २ श्रीनारायणउवाच एकदैतद्व्रतं ब्रह्मन्चीकरदुमापुरा तदा पृच्छन्महा
 देवं किं देयं दानमुत्तमम् ३ येन संपूर्णतां याति व्रतं मे पौरुषोत्तमम् तन्मे वद दयासिंधो सर्वेषां हित
 हेतवे ४ तच्छ्रुत्वा मनसि ध्यायन् ध्यायन् श्रीपुरुषोत्तमम् उमामजीगदच्छंभुः सर्वलोकहितैषिणी
 मु ५ श्रीमहादेवउवाच न शक्यं किंचिदेवास्ति दानं श्रीपुरुषोत्तमे व्रतपूर्णविधिं कर्तुमपर्णेच्छं
 सिक्वचित् ६ यद्यदानं गिरिस्ते ह्युत्तमं परिकीर्तितम् श्रीकृष्णवल्लभे मासितत्सर्वे गौणतांगतम् ७ त
 स्मादेतादृशं दानं नैवास्ति कापि सन्दरि येन ते व्रतसंपूर्तिर्भवेच्छ्रीपुरुषोत्तमेः ८ पुरुषोत्तममासेस्मि
 न् व्रतसंपूर्णहेतवे ब्रह्मांडं संपुटाकारं तदहं देयमंगने ९ न शक्यं तत्तु केनापि दातुं कापि वरानने तस्मा
 देतत्प्रतिनिधिं कृत्वा कांस्यस्य संपुटम् १० तन्मध्ये पूरयित्वैवा पूपांस्त्रिंशन्मितास्तु दा सप्ततंतुभि-
 रावृत्य संपूज्य विधिवाह्ये ११ देयं विश्राय विदुषे व्रतसंपूर्णहेतवे एवं त्रिंशन्मितान्येव देयानि सति वै-
 भवे १२ इत्याकर्ण्य वचोरम्यं धूर्जटे रूपकारकम् अवीभवदुमाहृष्टा सर्वलोकहितैषिणी १३ त्रिंश
 त्कांस्यानि विद्वद्भ्यः संपुटानि व्यतीर्य सा पूर्णव्रतविधिं कृत्वा मुमोदा तीव्रनारद १४ सूतउवाच
 इत्याकर्ण्य मुनिर्विश्रानारायणवचोऽमृतम् पुनराहाति तृप्तोऽसौ नामं नामं पुनः पुनः १५ ना
 रदउवाच सर्वेभ्यः साधनेभ्यो यं मासः श्रीपुरुषोत्तमः वरीयान्निश्चितो मे यश्चुत्वा माहा
 त्त्यमुत्तमम् १६ श्रुत्वा पि जायते भक्त्या महापापक्षयो नृणाम् किंपुनः श्रद्धया कर्तुं विधिना च-

तिमेमतिः १७ अतः परं न किंचिन्मेश्रोतव्यमवशिष्यते पीयूषात्यंतसंतृप्तौ नान्यत्तोयं समीह
 ते १८ सूत उवाच इत्युक्त्वा विरतो विप्रो नारदो मुनिसत्तमाः अनीनमत्यादपद्यं पुरातनमुनेः
 परम् १९ भारते जनुरासाद्य पुरुषोत्तममुत्तमम् नसेवंते नभृण्वन्ति गृहासक्तानराधमाः २० ग-
 तागतं भजंते च दुर्भगा जन्मजन्मनि पुत्रमित्रकलत्राप्तवियोगाद्दुःखभागिनः २१ अस्मिन्मासे
 द्विजश्रेष्ठानासच्छास्त्राण्युदाहरेत् न स्वपेत् परशय्यायां नालपेदितथं क्वचित् २२ परापवादा
 न्नब्रूयान्नकथंचित्कदाचन परान्नंचनभुंजीत न कुर्वीत परक्रियाम् २३ वित्तशाठ्यमकुर्वाणो दा-
 नं दद्याद्द्विजायते विद्यमाने धने शाठ्यं कुर्वाणो रौरवं व्रजेत् २४ दिने दिने द्विजेन्द्राय दत्त्वा भोजन-
 मुत्तमम् दिवसस्याष्टमे भागे व्रती भोजनमाचरेत् २५ धन्यास्ते पुरुषा लोके ये नित्यं पुरुषोत्तमम्
 अर्चयन्ति विधानेन भक्त्या प्रेमपूरुःसरम् २६ इंद्रद्युम्नः शतद्युम्नो यौवनाश्वो भगीरथः पुरुषोत्त-
 ममाराध्य ययुर्भगवदंतिकम् २७ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन संसेव्यः पुरुषोत्तमः सर्वसाधनतः श्रेष्ठः
 सर्वार्थफलदायकः २८ गोवर्द्धनधरं वंदे गोपालं गोप रूपिणम् गोकुलोत्सवमीशानं गोविंदं गो-
 पिकाप्रियम् २९ कौण्डिन्येन पुरा प्रोक्तमिमं मंत्रं पुनः पुनः जपन्मासं नयेद्भक्त्या पुरुषोत्तममाप्नुयात्
 ३० ध्यायेन्नवघनश्यामं द्विभुजं मुरलीधरम् लसतीततटं रम्यं सराधं पुरुषोत्तमम् ३१ ध्याय-
 न्ध्यायन्नयेन्मासं पूजयन् पुरुषोत्तमम् एवं यः कुरुते भक्त्या स्वाभीष्टं सर्वमाप्नुयात् ३२ गुह्याद्गु-
 ह्यतरं चैतन्नवाच्यं यस्य कस्यचित् मयापि कथितं नैव कस्याप्यग्रेतपोधनाः ३३ श्रोतव्यमेतत्सत-

पु. मा.
५२

तंपुराणमभीष्टदंपावनमादरेण श्लोकैकमात्रश्रवणेनपुंसामघानिसर्वाणिनिहंतिविप्राः ३४
गंगादिसर्वतीर्थेषुमज्जतोयत्फलंभवेत् तत्फलंशृण्वतस्तस्यमाहात्म्यमुनिसत्तमाः ३५ इलां
प्रदक्षिणीकुर्वन्त्यत्पुण्यंलभतेनरः तत्पुण्यंशृण्वतस्तस्यमाहात्म्यं पौरुषोत्तमम् ३६ ब्राह्म
णोब्रह्मवर्चस्वीक्षत्रियोवसुधाधिपः वैश्वोदनपतिर्भूयाच्छूद्रःसत्तमतांलभेत् ३७ येऽन्येकि-
रातहूणाद्याःपशूचर्यापरायणाः तेसर्वेमुक्तिमायातिश्रुत्वामाहात्म्यमुत्तमम् ३८ पुरुषोत्तम
माहात्म्यंलेखयित्वादिजन्मने संभूष्यवरुन्भूषाभिर्विधिनायःप्रयच्छति ३९ कुलत्रयंसमु-
द्धृत्यगोलोकंयातिदुर्लभम् यन्नास्तेगोपिकाद्वैर्द्वैष्टितःपुरुषोत्तमः ४० लिखित्वाधारयेद्य-
स्तुगृहेमाहात्म्यमुत्तमम् तद्गृहेसर्वतीर्थानिविलसन्तिनिरंतरम् ४१ मासोत्तमस्यमहिमान
मनतपुण्यंश्रुत्वास्तुविस्मितधियोमुनयश्चसर्वे ऊचुश्चसूततनयंविनयेनविष्वक्सेनांघ्रिसेव
नविधौनिपुणानितांतम् ४२ ऋषयऊचुः सूतसूतमहाभागधन्योसित्वंमहामते त्वन्मु-
ख्यामृतपानेनकृतार्थास्मोवयंभृशम् ४३ निरंजीवसदासूतपौराणिकशिरोमणे अस्तुतेशा
श्वतीकीर्तिर्जगत्पावनपावनी ४४ तुभ्यंप्रदत्तंनिमिषालयस्थैर्ब्रह्मासनंपूज्यतमंमुनीशैः
त्वदीयचत्क्रांबुजनिर्गतश्रीमुकुंदवार्त्तामृतपानलोलैः ४५ विष्टरश्रवसएवपवित्रायावदेव
वितताभुविकीर्तिः तावदत्रमुनिवर्यसमाजेश्रीहरेर्वदकथांकमनीयाम् ४६ इत्थंदिजाशीव
चनंप्रगृह्यप्रदक्षिणीकृत्यादिजान्समस्तान् नत्वागमदेवनदींस्वकीयंकृत्यंविधातुंसचसूत

अ.
३१

५२

सूनुः ४७ अन्योऽन्यमूचुर्निमिषालयस्थावरिष्ठमाहात्म्यमिदंपुराणम् मासस्यदिव्यंपुरु
षोत्तमस्यसमीहितार्थार्पणकल्पवृक्षम् ४८ इति श्रीबृहन्नारदीयेपुराणेपुरुषोत्तममा
हात्म्येश्रीनारायणनारदसंवादेपुरुषोत्तममाहात्म्यश्रवणफलकथननामएकत्रिंशोऽध्यायः
३१ श्रीगोपीजनवल्लभपुरुषोत्तमराधेशार्पणंभूयात् शुभंभवतु श्रीगोपालकृष्ण
कीजय श्रीस्वामीप्रसन्न श्रीराधाकृष्णकीजय श्रीगुरुदेवदत्तकीजय ६

हैंपुस्तकमुंबईत, ना.भि. व सरवारामभिकुशोटखानूयाणीं आपल्या शिलायंत्रछाप-
खान्यांतछापिले. शके १७९८ धातूनामसंवत्सरे मिति मार्गशीर्षकृष्ण ७ गुरुवासरे.
इंग्रजीतारिख ७ वी माहे डिसेंबर सन् १८७६ इसवीरोजीहेंपुस्तकछापिले ६ ६

इतिश्रीपुरुषोत्तममाहात्म्यसमाप्तिगमन् ॥

[OrderDescription]
,CREATED=29.11.19 15:33
,TRANSFERRED=2019/11/29 at 15:51:32
,PAGES=108
,TYPE=STD
,NAME=S0002214
,Book Name=M-380-PURUSHOTAM MAHATMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF

FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF

FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF

FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF

FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF

FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,